

Η ΦΩΝΗ

τοῦ Μεγάλου Χωριοῦ

ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

B' Εξαμ. 1982 — A' Εξαμ. 1983 Αρ. Φύλ. 47-50

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΩΝ

«Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ»
ΒΡΑΒΕΙΟ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΒΡΑΒΕΙΟ ΕΘΝΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' — ΕΤΟΣ 13^ο. ΑΡ. ΦΥΛ. 47-50
Β' Εξαμ. 1982 — Α' Εξαμ. 1983

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ
ΣΥΝΤΑΞΗΣ: Ν. Α. ΚΑΡΒΕΛΗΣ
I. Γενναδίου 16 - τηλ. 7210282
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ: Κ. Παπαδημητρόπουλος
Μυκάλης 34 - Αθήνα

ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ ΣΤΟΥΣ
ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΕΣ
ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΟΥ
ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ
ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ
ΕΥΡΥΤΑΝΩΝ ΤΗΣ ΆΛΟΔΑΠΗΣ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ - ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ: ΣΩΤ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ τηλ. 51 33 591

ΓΡΑΦΕΙΑ: Έμμ. Μπενάκη 6 (1ος όροφος) Τηλ. 32 11 909- ΑΘΗΝΑ 131

- Χειρόγραφα δημοσιεύμενα ή όχι δέν έπιστρέφονται
- Τά ένυπόγραφα άρθρα έκφράζουν τή γνώμη τού συγγραφέα τους

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΣΕΛ.

Μνήμη Κώστα Σιάμανη	1
Ν. Καρβελη: Πεπραγμένα 1982-1983	2
Άναμόρφωση του Διοικητικού Συμβουλίου του Συνδέσμου	2
'Εκθεση εξελεγκτικής επιτροπής	6
Α Σιταρά: Ανθολόγιο - Αύγουστος 1982	6
Στ. Βασιλοπούλου: Η θεμελιώση του μνημείου των εκτελεσθέντων	7
Στ. Βασιλοπούλου: Τ' Αποκαλυπτήρια της προτομής του δάσκαλου Καρυοφύλλη	11
I. Κατσιγάννη: Μεγαλοχωρίτικη ομοφυχία	16
Κ. Πριτσιόλα: Σκέψεις για το χωριό μας	17
+ K. Δ. Βαστάκη: Ο νέος ναός της Παναγίας της Καλλιακούδας	18
M. Σταφυλά: Το στερνό μάθημα του δάσκαλου	20
B. Μωρίκη: Τουριστική διαφήμιση	22
Ευγένιος ο Αιτωλός, νέος όσιος της τοπικής εκκλησίας	23
+ K. Δ. Βαστάκη: Σελίδα μνήμης	24
+ K. Δ. Βαστάκη: Ληξιαρχικά	26
Γ. Σταυράκη: Χαρούμενες εκδηλώσεις του Συνδέσμου μας	28
Μεγαλοχωρίτικα	28
Ευρυτανικά	32
Μικροχωρίτικα	34
K. Κρ.: Το χωριό μου	35
Από την εις πρεσβύτερον χειροτονία του + Ρήγα I. Αλεμούδη	35
Σ. Γρανίτσα: Η πέστροφα	36
Εισφορές για τους οκοποιύς του συνδέσμου μας	37
Κοινωνική ζωή	38
Επιστολές	39
Εκδόσεις	42
Μεγαλοχωρίτικα πένθη	43

ΜΝΗΜΗ ΚΩΣΤΑ ΣΙΑΜΑΝΗ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΩΝ

‘Εφυγε ξαφνικά από
κοντά μας αφήνοντας
δυσαναπλήρωτο κενό ο
άξιος και αγαπητός πρό-
εδρός μας
Κώστας Σιαμάνης

ΨΗΦΙΣΜΑ

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου Μεγαλοχωρίτων «Η Αγία Παρασκευή» αμέσως μετά το θλιβερό άγγελμα του θανάτου του προέδρου του Κώστα Σιαμάνη συνήλθε σε έκτακτη συνεδρίαση την Τρίτη 26 Απριλίου 1983.

Ο Γεν. Γραμματέας αναφέρθηκε διεξοδικά στην κοινωνική δράση και το πλούσιο έργο του μεταστάντος, ο οποίος υπηρέτησε το Σύνδεσμο με πίστη και αφοσίωση από τα νεανικά του χρόνια συνέχεια μέχρι σήμερα. Ανήλθε όλα τα σκαλοπάτια της ιεραρχίας για να καταξιωθεί τελικά σαν Πρόεδρος του Δ.Σ. και να τελειώσει το βίο του κυριολεκτικά επί των επάλξεων. Προσέφερε ανεκτίμητες υπηρεσίες με γνώμονα την άποψη αγάπη του για το Μεγάλο Χωριό, ξεπερνώντας με παρρησία πικρίες και επικρίσεις. Δαιτήρησε την δραστηριότητα του Συνδέσμου και την αξιοπρέπεια του αξιώματος που επάξια κατείχε σε θαυμαστό επίπεδο, αφήνοντας έτσι ιερή παρακαταθήκη και βαρύ φορτίο στους συνεχιστές του έργου του.

Για όλους τους παραπάνω λόγους το Δ.Σ. αποφασίζει . . . ο μόφωνα :

1. Να εκφραστούν τα θερμά και ειλικρινή συλλυπητήρια του Δ.Σ. προς την οικογένεια του μεταστάντος Προέδρου.
2. Να παρακολουθήσει σύσσωμο το Δ.Σ. τη νεκρώσιμη ακολουθία.
3. Να καταταθεί στέφανος εκ μέρους του Συνδέσμου.
4. Να δημοσιευθεί το παρόν ψήφισμα στην προσεχή έκδοση της «Φωνής του Μεγάλου Χωριού».

Αθήνα 26 Απριλίου 1983

Το Διοικητικό Συμβούλιο

Πεπραγμένα 1982 - 1983

Αγαπητοί Συχγωριανοί,

Σας μεταφέρω την αγάπη και το θερμό χαιρετισμό του Προέδρου του Συνδέσμου μας κ. Κώστα Σιαμανή που λόγοι υγείας τον κρατούν σήμερα μακριά μας. Ελπίζουμε και ευχόμαστε γρήγορη αποκατάσταση της υγείας του για να συνεχίσει την πολύτιμη και πολύπλευρη δραστήρια προσφορά του στο Σύνδεσμο και στο χωρίο μας.

Το Διοικητικό Συμβούλιο παρουσιάζεται σήμερα ενώπιόν σας για να εκθέσει τα πεπραγμένα του χρόνου που πέρασε και να σας ενημερώσει για τον προγραμματισμό του χρόνου που ακολουθεί.

Πριν αρχίσουμε την έκθεση τών πεπραγμέ-

νων και ακολουθώντας μιά καθιερωμένη πιά συνήθεια αναφερόμαστε στη μνήμη αυτών που στη χρονιά που πέρασε διάβηκαν το μονοπάτι της ζωής. Τά μέλη του Συνδέσμου μας αλλά και οι άλλοι συμπατριώτες μας που πέρασαν στην αιωνιότητα είναι:

Χρίστος Σπ. Γιαταγάνας

Φωτεινή Νικ. Λιάτσου

Αικατερίνη Ιωάν. Δημοπούλου

Ελένη Μίλτ. Κοτρώνη

π. Ιωάννης Δημ. Ζαβός

π. Κων/νος Δημ. Τριχόπουλος και ο γιός του Νικόλαος

Χρυσούλα Αλεξ. Ντουραμάνη (Μώλος)

Αλεξάνδρα Αθ. Τζαβέλλα (Καμ. Βούρλα)

Παντελής Νικ. Αναγνωστόπουλος

Αναμόρφωση του Διοικητικού Συμβουλίου του Συνδέσμου

Μετά τον αδόκητο θάνατο του Προέδρου του Συνδέσμου ΚΩΣΤΑ Δ. ΣΙΑΜΑΝΗ το Δ. Συμβούλιο συνήλθε στις 2.6.83 σε έκτακτη συνεδρίαση με μοναδικό θέμα τημερήσιας διάταξης την αναμόρφωση του Δ.Σ. και την εκλογή νέου Προέδρου.

Κατά την έναρξη της συνεδρίασης ο Γραμματέας Νίκος Καρβέλης παρουσίασε στο Συμβούλιο το αναπληρωματικό μέλος συμπατριώτη μας κ. Γιώργο Ζαχαρόπουλο και εισηγήθηκε την ένταξή του στο Δ.Σ. ως έβδομο τακτικό μέλος του.

Το Συμβούλιο ομόφωνα χαιρέτισε την είσοδο σ' αυτό του Μέλους κ. Γ. Ζαχαρόπουλου.

Στη συνέχεια ο γραμματέας αφού αναφέρθηκε στην προσωπικότητα και τις υπηρεσίες που πρόσφερε στον Σύνδεσμο επι σειρά επών ο εκλιπών πρόεδρος ΚΩΝ/ΝΟΣ ΣΙΑΜΑΝΗΣ εισηγήθηκε την εκλογή προέδρου του Συνδέσμου και εξήτησε από τους συμβούλους να τοποθετηθούν πάνω σ' αυτό το θέμα. Παίρνοντας το λόγο ο σύμβουλος Στέφανος Βασιλόπουλος, αναφέρθηκε δια μακρών στην προσωπικότητα και την προσφορά προς το Σύνδεσμο του εκλιπόντος προέδρου ΚΩΣΤΑ ΣΙΑΜΑΝΗ και πρότεινε να μη προχωρήσει το συμβούλιο σε εκλογή νέου προέδρου αλλά η θέση του προέδρου να παραμείνει κενή σε ένδειξη τιμής για την προσφορά του Κώστα Σιαμανή προς το Σύνδεσμο τον οποίο υπηρέτησε επί δεκαετίες με ζήλο, πίστη, εργατικότητα και αυταπάρνηση. Ο Σ. Βασιλόπουλος πρότεινε επίσης όπως το πρακτικό αυτής της συνεδριάσεως καταχωρηθεί και στο περιοδικό μας «Φωνή του Μεγάλου Χωριού».

Η πρόταση έγινε ομόφωνα δεκτή και η θέση του Προέδρου στο Σύνδεσμο παραμένει κενή ως τις νέες αρχαιρεσίες του Συνδέσμου που θα γίνουν το Μάρτη ή Απρίλη του 1984 κατά τη Γεν. Συνέλευση.

Το Δ.Σ. εξέλεξε αναπληρωτή αντιπρόεδρο το μέχρι σήμερα σύμβουλο κ. Στεφ. Βασιλόπουλο.

Σπύρος Κατσούδας
Ιωάννης Βασ. Παλιούρας
Παύλος Νικ. Ντούμας
Γεώργιος Αθ. Καρβέλης
Ελένη Στ. Δερματά (Μικρό Χωριό)
Δημ. Γεωργ. Ζαχαρόπουλος
Ελένη Γερ. Τσαπάλου
Ουρανία Αρ. Φλώρου

Στις οικογένειές τους το Δ.Σ. στέλνει θερμά και ειλικρινή συλλυπητήρια και διαθέτει το ποσό των έξι (6.000) χιλιάδων υπέρ του φιλοπτώχου ταμείου του Συνδέσμου.

Την ώρα αυτή τιμώντας τη μνήμη τους ας εγερθούμε για να κρατήσουμε ενός λεπτού σιγή.....

Αιώνια η μνήμη τους

Αρχίζοντας την έκθεση των πεπραγμένων του Δ.Σ. για τη χρονιά που πέρασε θεωρούμε αναγκαίο νά κάνουμε ξεχωριστή αναφορά στα μέλη του Συνδέσμου που συμπαραστάθηκαν ενεργά και ουσιαστικά στο έργο μας και συνέβαλαν αποφασιστικά στην επιτυχία όλων των εκδηλώσεων. Είναι ανάμεσά μας και τους ευχαριστούμε και πάλι εκ μέρους όλων σας.

Η επιθυμία και παράκληση του Δ.Σ., όπως και όλων των προηγουμένων, ήταν και είναι η δραστηριοποίηση όσο γίνεται περισσότερων μελών του Συνδέσμου μας. Αυτό είναι η εγγύηση της επιτυχίας.

-Εμείς ως Δ.Σ. χωρίς να υπολογίσουμε χρόνο, κόπο και προσωπικές δαπάνες πράξαμε ό,τι μας ήταν δυνατό για να ανταποκριθούμε στις υποχρεώσεις μας όπως αυτές προδιαγράφονται από το Καταστατικό και από τη μακρόχρονη, επιτυχή και καταξιωμένη πορεία του ιστορικού μας Συνδέσμου.

-Οι σχέσεις μας με όλους τους επίσημους φορείς διατηρήθηκαν σε άριστο επίπεδο, η συνεργασία μαζί τους ήταν εποικοδομητική και η επικοινωνία διαρκής. Σκοπός όλων αυτών ή, διά μέσου του Συνδέσμου, προβολή και ανάπτυξη του χωριού μας, η συμβολή στην προσπάθεια για την ανέλιξη της Ευρυτανίας και ασφαλώς η διατήρηση του Συνδέσμου μας στην πρωτοπορεία των ειρηνικών αγώνων προδόου και πολιτισμού.

-Με το Κοινοτικό Συμβούλιο του χωριού μας όπως προηγούμενα έτοι και φέτος βρισκόμαστε σε διαρκή επικοινωνία και συνεργασία και θεωρούμε δεδομένο ότι αυτό θα συνεχιστεί και στο μέλλον.

-Παρά το γεγονός ότι μπορεί να θεωρηθού-

με μονότονοι κρίνουμε σκόπιμο και αυτή την επίσημη στιγμή να επαναλάβουμε τη σταθερή μας πίστη στην αναγκαιότητα της διαρκούς συνεργασίας με τις Αρχές, αλλά και με τους μόνιμους κατοίκους του χωριού μας. Τους διαβεβαιώνουμε για την αγάπη και τη βαθειά μας εκτίμηση και τους θεωρούμε πρωτεργάτες στην κοινή προσπάθεια για την πρόδο ή της ιδιαίτερης πατρίδας μας.

'Αν οι ανάγκες της ζωής και οι κατά καιρούς συνθήκες σκόρπισαν πολλούς από εμάς ανά τα πέρατα της γης, ενώ άλλους τους κράτησε η ιδιαίτερη πατρίδα, αυτό είναι παιχνίδι της τύχης και σήμερα τουλάχιστον είναι δύσκολο να πεί κανείς ποιός είναι ο κερδισμένος. Για όλους μας δύμως υπάρχει ένας κοινός παρονομαστής, το χωριό μας. Με κοινή προσπάθεια και ευθύνη, με ίσοτιμία και αγάπη θα βοηθάμε πάντοτε και όλοι για την πρόδο του χωριού μας.

-Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΗΣ ΚΑΛΛΙΑΚΟΥΔΑΣ το μικρό αυτό και απέριττο εικκλησάκι στην κορυφή των ονείρων και αναμνήσεών μας είναι γεγονός. Δεν είμαστε οι πρωτεργάτες στην ανέγερση. Προσφέραμε τη Συλλογική και προσωπική συνδρομή μας, όπως εξάλλου έκαναν όλοι οι Σύλλογοι και οι Κοινότητες των γύρω χωριών. Πανστρατειά με άλλα λόγια. Και να το αποτέλεσμα. Η Παναγία της Καλλιακούδας σύνδεσμος αγάπης και απόδειξη συνεργασίας των χωριών που την περιβάλλουν. Ιστορική δικαίωση της περιοχής και βασικός άξονας στην προσπάθεια για το ξαναζωντάνεμα όλης της περιοχής.

- Έκδοση «ΦΩΝΗΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ». Με το τεύχος που κυκλοφορήσαμε προ δεκαμήνου δόθηκε και πάλι η ευκαιρία για ενημέρωση όλων των συμπατριωτών και φίλων

μας πάνω στις δραστηριότητες του Συνδέσμου και της Κοινότητας, καθώς και για τα διάφορα προβλήματα που αντιμετωπίζει το χωριό μας. Ακόμη δόθηκε η ευκαιρία να παρατεθούν σκέψεις και γνώμες και να γνωστοποιηθούν γεγονότα πού σχετίζονται με τή ζωή των απανταχού Μεγαλοχωριτών. Επισημάνουμε την ανάγκη για ευρύτερη συνεργασία και συμμετοχή. Η Θεσσαλονίκη με τον κ. Β. Μώρικη μας έδωσε δείγμα και παράδειγμα. Λείπουν όμως συνεργασίες και από την Αθήνα και από το Μεγάλο Χωριό και από τις άλλες πόλεις της Ελλάδος, αλλά και από το Εξωτερικό. Ο κ. Γ. Σταυράκης με τις κατά καιρούς συνεργασίες του μας έδωσε πληροφορίες για τη ζωή και τα προβλήματα των

συμπατριωτών μας στην Αυστραλία. Καιρός να τον μιμηθούν φίλοι συμπατριώτες που ζούν σε διάφορες χώρες. Έτσι ο Σύνδεσμος δικαιώνοντας το όνομά του θα γίνει με το περιοδικό του δέκτης όλων και συνάμα πομπός για όλους και προς όλους.

-Το ΠΙΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ του Συνδέσμου στο Μεγάλο Χωρίο είναι το επίκεντρο των προσπαθειών του Δ.Σ. για την πολιτιστική άνοδο της ιδιαίτερης πατρίδας μας.

Τα τελευταία χρόνια πάρατηρείται μία έκκρηξη ενδιαφέροντος για τέτοια κέντρα σε πανελλήνια κλίμακα. Σκοπός η διατήρηση της Λαϊκής παράδοσης, η διάσωση και αναβίωση ηθών και εθίμων που χαρακτηρίζουν τον τρόπο ζωής μας και η ανάπτυξη πολιτιστικής κινήσεως με διαλέξεις, προβολές, παραστάσεις και συζητήσεις. Μέσα άμυνας πού πρέπει να αντιπαραθέσουμε στο διογκούμενο υλιστικό ρεύμα της εποχής μας.

Η προσπάθεια για τη δημιουργία αυτού του κέντρου είναι αρκετά παλιά και στην κυριολεξία ο Σύνδεσμός μας πρωτοπορεί και σ' αυτόν τον τομέα με την δημιουργία της Λαϊκής Βιβλιοθήκης και της Πνευματικής Στέγης του Συνδέσμου στο Μεγάλο Χωρίο.

Δεν ολοκληρώθηκαν μέχρι τώρα οι προσπάθειες, ωστόσο σήμερα είμαστε στην ευχάριστη θέση να σας γνωστοποιήσουμε ότι το ίσογειο του κτηρίου του Συνδέσμου είναι έτοιμο και για το Καλοκαίρι προγραμματίσαμε τις διαδικασίες μεταφοράς και ταξινόμησης της Βιβλιοθήκης καθώς και τη συγκέντρωση και έκθεση των διάφορων αντικειμένων που προορίζονται για το Λαογραφικό Κέντρο. Θεωρούμε τη στιγμή ιδιαίτερα σημαντική και σας καλούμε όλους να προσφέρετε τη βοήθειά σας. Το έργο είναι μεγάλο, χρειάζεται τη συνδρομή σας και αυτή δεν είναι απαραίτητο να είναι μόνο οικονομική. Σε τέτοιες δραστηριότητες η συμμετοχή έχει πολλές δυνατότητες και ευκαιρίες.

-ΕΤΗΣΙΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

1. ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΩΝ - ΙΔΡΥΤΩΝ, ΕΥΕΡΓΕΤΩΝ ΚΑΙ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ Όπως κάθε χρόνο έγινε και φέτος στις 19 Δεκεμβρίου 1982 το μνημόσυνο στον Ι. Ν. Αγ. Γεωργίου Κυψέλης με την αμέριστη συμπαράσταση του π. Κ. Βαστάκη και της πρεσβυτέρας του. Σημαντική η παρουσία πολλών μελών του Συνδέσμου, πλην όμως πιστεύουμε ότι αυτή τη μέρα πρέπει να παρίσταται το σύνολο των συμπατριωτών μας.

2. ΚΟΨΙΜΟ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗΣ ΠΙΤΑΣ 1983 στις 14.1.83. Για δεύτερη χρονία η εκδήλωση αυτή πραγματοποιήθηκε στην πάντα φιλόξενη Μακεδονική Εστία με πλούσια συμμετοχή και μεγάλο αριθμό μικρών παιδιών στα οποία αφιερώθηκε η γιορτή. Η όλη εκδήλωση προσφέρθηκε δωρεάν από το Δ.Σ. με πλούσια φιλοξενεία και πολλά δώρα για τα παιδιά που τραγούδησαν και χόρεψαν με ιδιαίτερο κέφι. Η ευρύτερη συμμετοχή των οικογενειών των μελών του Συνδέσμου, πιστεύουμε ότι θα συντελέσει σε ακόμη μεγαλύτερη επιτυχία και θα αποτελέσει ένα γερό κρίκο επικοινωνίας μεταξύ μας και ιδιαίτερα της νέας γενιάς.

3. ΧΟΡΟΕΣΠΕΡΙΔΑ της 27.2.1983. Η εκδήλωση αυτή αποτελεί αναμφισβήτητα τον κορμό των εκδηλώσεων της χρονιάς και είναι η ευκαιρία συνάντησης και συνδιασκέδασης του συνόλου σχεδόν των συγχωρίανών μας. Έτσι και φέτος σε μιά ζεστή και πολιτισμένη ατμόσφαιρα με ευχάριστο καλλιτεχνικό πρόγραμμα οι συμπατριώτες μας διασκέδασαν και χόρεψαν στο κέντρο «ΒΡΑΧΟΣ» των αδελφών Κατσιγάνη στην Πλάκα. Στην όλη οργάνωση της χοροεσπερίδας και κυρίως για την πλούσια Λαχειοφόρο αγορά είχαμε τη συμπαράσταση μελών του Συνδέσμου και ιδιαίτερα των αδελφών Γιάννη και Αντώνη Βόνδρτα. Τους ευχαριστούμε ιδιαίτερα και από τη θέση αυτή.

ΚΟΙΝΟΤΑΦΙΟ ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΩΝ

Αφήσαμε τελευταίο αυτό που θεωρούμε ότι είναι το σπουδαιότερο.

Στις 26 Μαρτίου 1983 έγινε πραγματικότητα ένα δύνειρο και όφαμα χρόνων. Θεμελιώθηκε το μνημείο των Εθνομαρτύρων συμπατριωτών μας που με τη ζητωκραυγή ΖΗΤΩ Η ΕΛΛΑΔΑ στις 24 Δεκεμβρίου 1942 πρόταξαν τα στήθη τους στα φασιστικά δολοφονικά βόλια, ποτίζοντας με το αίμα τους το δέντρο του αγώνα για τη λευτεριά.

Σε μιά μεγαλειώδη στη σεμνότητά της τελετή και με την παρουσία του συνόλου των συγχωρίανών μας, παρά το βροχερό καιρό, καθώς και μεγάλου αριθμού μελών του Συνδέσμου που ήλθαν από διάφορα μέρη της Ελλάδας, έγινε ο αγιασμός και η θεμελιώση του Κοινοταφίου στο χώρο του περίβολου του Αγίου Γερασίμου από τους ιερείς μας. π. Κων/νο Δ. Βαστάκη και π. Κ. Λαμπαδάρη.

Εμπνευσμένος και μεστός σε νοήματα και μηνύματα ο λόγος του κ. Στέφανου Βασιλόπουλου ολοκλήρωσε την ωραία αυτή τελετή.

Έκλεισε έτοι μιά μεγάλη περίοδος προσπαθειών 40 χρόνων και άνοιξε η τελική φάση της κατασκευής του μνημείου που με τη βοήθεια όλων των Μεγαλοχωριτών σε πολύ μικρό διάστημα θα είναι έτοιμο για την τελετή των εγκαινίων. Το χρέος μας πρέπει ΟΛΟΙ να εκπληρώσουμε στο ακέραιο.

Τελειώνοντας επιθυμούμε να τονίσουμε και πάλι ότι θα συνεχίσουμε την προσπάθεια για

τη δικαιώση του οράματος των ιδρυτών του Συνδέσμου μας. Με τη βοήθεια και συνδρομή όλων σας πιστεύουμε ότι θα επιτελέσουμε στο έπακρο το καθήκον μας και ο Σύνδεσμος των Μεγαλοχωριτών θα παραμείνει πάντοτε στην πρωτοπορεία των πολιτιστικών αγώνων.

Σας ευχαριστούμε

Νικ. Καρβέλης

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ ΑΠΟ ΤΗΣ 1-1-1982 ΜΕΧΡΙ 31-12-1982

ΕΣΟΔΑ (1/1/1982 - 31/12/1982)

α/α Προσέλευση εισπράξεων

1. Υπόλοιπον χρήσεως 1981	811.203
2. Χορεόπεριδα. Σύνολον	102.620
3. Προσφορά καμπάνας	20.000
4. Προσφορά για 'Αγιον Αθανάσιον	15.800
5. Προσφορά για 'Αγιον Γεράσιμον	6.500
6. Προσφορά για Εκκλησία Γάβρου	111.400
7. Προσφορά για Παναγία Καλλιακούδας	73.020
8. Προσφορά για Φιλόπτωχον Ταμείον	53.500
9. Συνδρομαὶ 1982 και Νέαι Εγγραφαὶ Πνευματικό Κέντρο	58.700
11. Προσφορά για έκδοση περιοδικού «Η Φωνή του Μεγάλου Χωριού»	13.300
12. Προσφορά για σκοπούς Συνδέσμου.	2.000
13. Προσφορά Εκκλησίας Αγίου Φανουρίου	43.680
14. Προσφοράι υπέρ αναγέρσεως Κοινοταφίου Εκτελεσθέντων 24.12.1942	500
15. Τόκοι Ταχυδρομικού Ταμειυτηρίου Σύνολο	342.680
ΕΞΟΔΑ	88.662
ΥΠΟΛΟΙΠ. ΕΙΣ ΝΕΑ ΧΡΗΣΗ 1983	1.743.565

Ποσό

α/α Περιγραφή Εξόδων

1. Ενοικία - Γραφείον συνδέσμου και δώρο θυρωρού	44.650
2. Για επισκευήν Πνευματικού Κέντρου	499.931
3. Έξοδα βασιλόπιτας 1982	16.842
4. Έξοδα χοροεσπεριδας 1982	11.680
5. Έξοδα Κοινοταφίου	30.000
6. Έκδοση «Φωνής του Μεγάλου Χωριού»	43.000
7. Υπέρ Απόρων Μεγάλου Χωριού	24.000
8. Ενίσχυση Φιλανθρωπικού Συνδέσμου Αγίος Γεώργιος	3.000
9. Ενίσχυση καθαρισμού χώρου Αγίου Αθανασίου	10.000
10. Επισκευή Εκκλησίας Αγίου Αθανασίου	10.800
11. Σύμμετοχή εξόδων ανεγέρσεως Εκκλησίας Παναγίας Καλλιακούδας	89.650
12. Μελέτη δια ανέγερσιν ξενοδοχείου Αγίου Αθανασίου	10.000
13. Έξοδα Εκκλησίας Γάβρου	35.350
14. Συντήρησης ωρολογίου Μεγάλου Χωριού	5.000
15. Επισκευή Στέγης Αγίου Δημητρίου	2.000
16. Δακτυλογραφήσεις και φωτοαντίγραφα	22.870
17. Αγορά γραμματοσήμων 1982	15.552
18. Εισφορά συνδέσμου για ανέγερση οίκου Γερόντων Καρπενησίου	10.000
ΣΥΝΟΛΟ	884.725
	858.840

ΕΞΟΔΑ (1/1/1982 - 31/12/1982)

Ποσό

ΠΡΟ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 1983

ΕΣΟΔΑ 1983

Υπόλοιπο χρήσεως 1982	858.840
Εισπράξεις συνδρομών 1983	75.000
Εισπράξεις για τους σκοπούς του συνδέσμου	75.000
Εισπράξεις από εκδηλώσεις του συνδέσμου Ιράζεις για το Κοινοτάφιο Εθνομαρτύρων	100.000
Τόκοι	1.000.000
ΣΥΝΟΛΟ	50.000
	2.158.840

ΕΞΟΔΑ 1983

Ενοίκιο Γραφείου 1.1.83 - 31.12.83	50.000
Διάφορα έξοδα για τις εκδηλώσεις του συνδέσμου	50.000
Έκδοση «Φωνής του Μεγάλου Χωριού» 2 τεύχη	100.000
Εκτυπώσεις - Γραφική ύλη	30.000
Δακτυλογραφήσεις - Πολυγραφήσεις - Γραμματόσημα	30.000
Συνδρομές - Ενισχύσεις	50.000
Ενίσχυση Κοινότητας για κοινωφελή έργα	100.000
Ενίσχυση πνευματικού κέντρου	150.000
Για τη φιλόπτωχο ταμείο του Συνδέσμου	30.000
Για την ανέγερση του Κοινοταφίου	1.000.000
ΣΥΝΟΛΟ	1.590.000
Υπόλοιπο Χρήσεως 1983	568.840
	2.158.840

Για το Διοικητικό Συμβούλιο

Ο Γεν. Γραμματέας

Ν. Καρβέλης

Έκθεση εξελεγκτικής επιτροπής

Αθήνα 13 Απριλίου 1983, τημέρα Τετάρτη και ώρα 6 μ.μ. οι υπογεραμμένοι 1) Ελένη Παΐδα, 2) Καραγιάννης Χρήστος και 3) Βονόρτας Ανδρέας, που αποτελούν την εξελεγκτική επιτροπή του Συνδέσμου Μεγαλοχωριών «ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ» συγκεντρωθήκαμε μετά από πρόσκληση του Διοικητικού Συμβουλίου στα γραφεία του, Εμμ. Μπενάκη 6, και κάναμε τον έλεγχο της διαχείρισης από το Διοικητικό Συμβούλιο.

Στη διάθεσή μας είχαμε όλα τα διαχειριστικά στοιχεία και λοιπά βιβλία του Συνδέσμου και κάναμε τον έλεγχο της διαχείρισης από 1.1.1982 μέχρι 31.12.1982.

Από τον έλεγχο διαπιστώθηκαν τα ακόλουθα:

1. Για τα έσοδα:

Οι εισπράξεις έγιναν με διπλότυπες αποδείξεις ως εξής:

1. Από αύξοντα αριθμό	801 - 850
2. " "	886 - 900
3. " "	951 - 1000
4. " "	1101 - 1109
5. " "	1001 - 1009
6. " "	1151 - 1196
7. " "	1201 - 1215
8. " "	1351 - 1352
9. " "	1251 - 1259

Το σύνολο των εισπράξεων έφτασε στο ποσό 1.743.565 δραχμές μαζί με το υπόλοιπον 881.203 της προηγούμενης οικονομικής χρήσεως 1981.

2. Για τα έξοδα:

Επίσης διαπιστώθηκε ότι τα έξοδα χρήσεως 1982

έφτασαν στο ποσό 884.725 δραχμές. Για τα παραπάνω έξοδα χρησιμοποιήθηκαν αποδείξεις πληρωμών του Συνδέσμου μαζί και οι αποδείξεις των δικαιούχων που εισέπραξαν τα αντίστοιχα ποσά.

Μετά από αυτά διαπιστώθηκε ότι παραμένει στο Ταμείο του Συλλόγου μας καθαρό υπόλοιπο για χρήση 1983 το ποσό των 858.840 δραχμών.

Το ποσό αυτό αναλύεται ως εξής:

ΑΝΑΛΥΣΗ ΥΠΟΛΟΙΠΟΥ

- Στον υπ αριθ. 16.088 λογ. Εμπορ. Τράπεζας Ελλάδος Δρχ. 2.014.
- Στον υπ αριθ. 16.092 λογ. Εμπορ. Τράπεζας Ελλάδος Δρχ. 1.045.
- Στον υπ αριθ. 440.027 λογ. Εθνικής Καρπενησίου Δρχ. 635.
- Στον υπ αριθ. 482.102 - 58 λογ. Εθνικής Κεντρικό Δρχ. 45.332.
- Στον υπ αριθ. 503.964 λογ. Ταχυδρ. Ταμιευτηρίου Δρχ. 770.988.
- Στο υπ αριθ. 17.206362 λογ. Εμπορικής Τράπεζας Δρχ. 38.746.

Τέλος διαπιστώθηκε ότι το Διοικητικό Συμβούλιο αφιέρωσε αρκετές ώρες για συνεδριάσεις και αποφάσεις που αφορούσαν την καλή λειτουργία του Συνδέσμου και την όσο το δυνατό μεγαλύτερη προσφορά του στην ανάπτυξη του αγαπημένου μας Μεγάλου Χωριού. Για όλα αυτά ευχαριστούμε θερμά τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου.

Η εξελεγκτική επιτροπή

Ελένη Παΐδα

Χρήστος Καραγιάννης
Ανδρέας Βονόρτας

Ανθολόγιο Ανδρέα Δ. Σιταρά ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1982

Μια χαρανγή ζεκίνησα
και σαν την πεταλούδα
ανέβηκα γοργά γοργά
ψηλά στην Καληλακούδα.

Εκεί που σμίγει ο ουρανός
τις νύχτες με τ' αστέρια
που πολεμήσανε παλιά
της Ρούμελης ασκέρια
για να κτυπήσουν την Τουρκιά
στις ρούγες στα λαγκάδια
Ήρωες παληκάρια.

Δροσίστηκα απ' το νερό¹
της Κανατούς τη βρύση
και χάρηκα όσο ποτέ²
της ΡΟΥΜΕΛΗΣ τη φύση.

Μέθυσα από τ' άρωμα
απ' το βουνίσιο τσάϊ
και εύχομαι όπως εγώ
καθένας σας να πάει
γιατί σαν ανεβείς εκεί
ο Χάρος σε ξεχνάει.

Ήταν Ιούλης ο ζεστός
γημάτος πεταλούδες
που στα λειβάδια παιζανε
Νεράϊδες κοπελούδες.

Στα δέντρα κτίζανε φωλιές
κάθε λογιών πουλάκια
και στη σκιά τους ήσυχα
αλλάζουνε φιλάκια.

Στέκι αλλάζαν μια στιγμή
τραβήγζαν για το ρέμα
ρωτά εκείνος μ' αγαπάς;
ή μήπως είναι ψέμα;

Η ΘΕΜΕΛΙΩΣΗ ΤΟΥ ΜΝΗΜΕΙΟΥ ΤΩΝ ΕΚΤΕΛΕΣΘΕΝΤΩΝ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΩΝ ΑΠΟ ΤΑ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΑ ΚΑΤΟΧΗΣ

Με εξαιρετική λαμπρότητα και καθολική συμμετοχή των κατοίκων του Μεγάλου Χωριού πραγματοποιήθηκε η τελετή της θεμελίωσης του μνημείου των 13 εκτελεσθέντων συμπατριώτων μας, από το Μεγάλο και Μικρό Χωριό, από τα στρατεύματα κατοχής της πατρίδας μας στις 24-12-1942.

Ο Σύνδεσμός μας με εντολή της Γενικής του Συνέλευσης και απόφαση του Διοικητικού του Συμβουλίου προχώρησε στην ανέγερση του μνημείου τιμής και ευγνωμοσύνης όλων των Μεγαλοχωριτών προς τα θύματα της φασιστικής θηριωδίας στον τόπο μας, γι' αυτό το χρόνο.

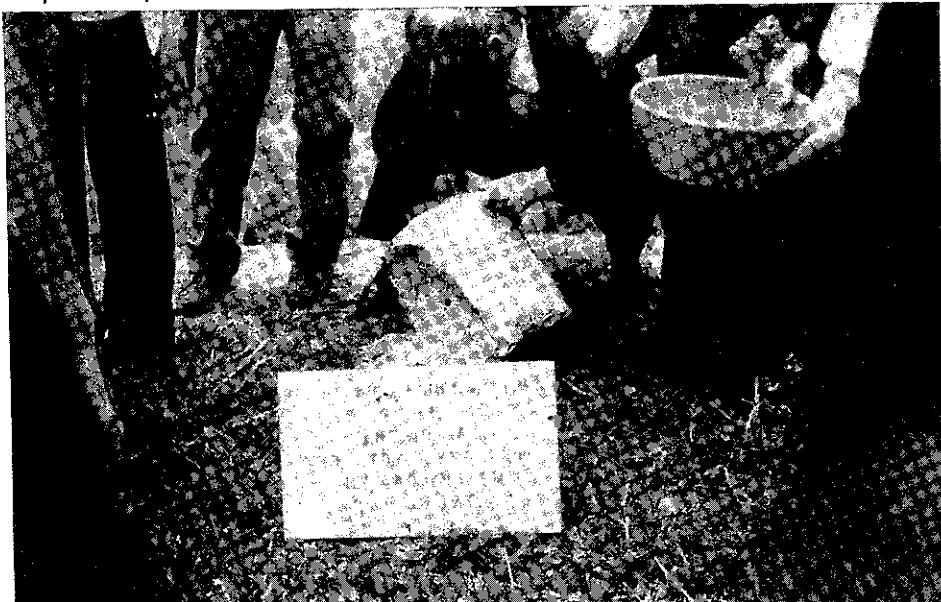
Για το σκοπό αυτό συστήθηκε Επιτροπή ανέγερσης του μνημείου με τα εξής πρόσωπα:

Από μέρους του Συνδέσμου ο πρόεδρος Κώστας Σιαμανής, και ο ταμίας Νίκος Σκλαβούνης.

Από τα μέλη των οικογενειών των εκτελεσθέντων, ο Παναγιώτης Ι. Καρυοφύλλης, ο Κώστας Αραπογιάννης και ο Στέφ. Σιταράς και από μέρους της Κοινότητας ο πρόεδρος Μεγ. Χωριού Θόδωρος Γαβρίλης και ένα μέλος του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου της ενορίας Αγ. Παρασκευής του χωριού μας.

Η Επιτροπή που συνήλθε σε κοινή συνεδρίαση αποφάσισε κατά πλειοψηφία και επέλεξε σαν τον πλέον κατάλληλο χώρο ανέγερσης του μνημείου, ιδιόκτητο οικόπεδο του Συνδέσμου που συνάπτεται με τον περίβολο της εκκλησίας του χωριού μας Άγιος Γεράσιμος. Ταυτόχρονα η Επιτροπή κινητοποιήθηκε για την εκπόνηση του αρχιτεκτονικού σχεδίου και γενικά της μελέτης του μνημείου καθώς και για την εξεύρεση των οικονομικών πόρων για το σκοπό αυτό.

Παράλληλα το Διοικ. Συμβούλιο του Συνδέσμου αποφάσισε να προχωρήσει στη θεμελίωση του μνημείου. Για το σκοπό αυτό διοργάνωσε από κοινού με την Αδελφότητα Μικροχωριτών κοινή εκδρομή στο τριήμερο 25-27 Μαρτίου στο Μεγάλο Χωριό και στο Μικρό Χωριό, τον τόπο εκτελέσεως των εθνομαρτύρων.

Στην εκδρομή αυτή έλαβαν μέρος ο Γραμματέας του Συνδέσμου μας Νίκος Καρβέλης, και οι σύμβουλοι Νίκος Σκλαβιόνης, Κώστας Πριτσιόλας και Στέφανος Βασιλόπουλος. Από την Αδελφότητα των Μικροχωριτών έλαβε μέρος ο πρόεδρος της κ. Κλεομένης Κουτσούκης. Ο πρόεδρος του Συνδέσμου μας Κώστας Σιαμανής δεν παραβρέθηκε γιατί την εποχή αυτή ήταν ασθενής.

Το Σάββατο 26 Μαρτίου μετά τη Θ. Λειτουργία στην Αγία Παρασκευή του χωριού μας, ολόκληρο το εκκλησίασμα με πρωτοπόρους τον ιερέα π. Κωνσταντίνο Βαστάκη, που ήλθε στο χωριό ειδικά για τη θεμελίωση του μνημείου, και τον ιερέα του χωριού π. Κωνσταντίνο Λαμπαδάρη, κατευθύνθηκε στο χώρο του περίβολου του ναού Αγ. Γερασίμου όπου μέσα σε κατάνυξη και ιερό ρίγος ψάλθηκε τρισάγιο «υπέρ αναπαύσεως των ψυχών» των εκτελεσθέντων και ακολούθησε η τελετή της θεμελίωσης.

Αμέσως μετά την τελετή ο σύμβουλος του Συνδέσμου συγχωριανός μας Στέφανος Βασιλόπουλος μέσα σε άκρα σιωπή και ιερή συγκίνηση είπε τα εξής:

Είκοσι τέσσερις Δεκέμβρη 1942.

Είναι κάποιες στιγμές στην παγκόσμια ιστορία σημαδιακές, που ο χρόνος λες και σταμάτησε την πορεία του ξαφνικά και δεν μπορείς να καταλάβεις τι μπορεί να σημαίνει τούτο το ξαφνιασμα.

Είναι κάτι τόποι, που λες και τόταξε Θεία βούληση να φέρουν απάνω τους τούτη την ώρα αυτό που ο χρόνος κυνοφορούσε.

24 Δεκέμβρη 1942. Για τον τόπο μας αυτή η ημερομηνία σήμανε την αρχή μιας μακράς πορείας άφταστου μεγαλείου, αξεπέραστου κάλλους, απαράμιλλης ωραιότητας! Ως την ώρα επούτη το παρόν της Πατρίδας ήταν σκοτεινό και καθημαγμένο, υποταγμένο στη δύναμη της φωτιάς και του σίδερου μιας υπερδύναμης από τις φοβερότερες που γνώρισε ποτέ η ανθρωπότητα.

Και ξαφνικά άστραψε στον ορίζοντα η 24 του Δεκέμβρη 1942 και φανερώθηκε με την ομοβροντία των όπλων και της φωτιάς που ζεχύθηκε από τις κάννες!

Τη στιγμή τούτη, αδελφοί και Πατέρες, ταγοί και ξωμάχοι, σύζυγοι και προσφιλή τέκνα, ανάτειλαν ήλιοι φωτεινοί και λάμπρυναν το σταματημένο χρόνο του Έθνους, που βαριά ανάσανε της σκλαβιάς τη φοβέρα.

Δεκατρείς ήλιοι ζέσταναν τις καρδιές των υπόδουλων και φώτισαν το δρόμο του χρέους των Λαού μας.

Ζέσταναν τις παγωμένες ψυχές στο καταχείμων της κατοχικής αγωνίας κι αναλύγωσαν την υπόδουλη συνείδηση του Έθνους.

Λίγες στιγμές πριν την ομοβροντία μια απόκοσμη μελωδία ξεχύθηκε απ' το κελλί της φυλακής των μαρτύρων:

«Σε γνωρίζω από την κόψη
του σπαθιού την τρομερή,
Σε γνωρίζω από την όψη
που με βία μετράει τη γη».

Και σα φωτίστηκ' ο δρόμος και ξάνοιξε το μονοπάτι του χρέους, οι ήλιοι πλήθυναν κι από δεκατρείς γίνηκαν πεντακόσιοι, χίλιοι, χιλιάδες αμέτρητες!

Κι η Ελλάδα δεν είχε τρόπο να τους χωρέσει!

Και ζέσταναν τις καρδιές και φτέρωσαν τις αποσταμένες ελπίδες του Έθνους και ξάνοιξαν τα σκοτάδια!

Ο δρόμος φωτίστηκε άπλετα.

Και το χρέος ξεπληρώθηκ' ακέρια!

Και μέσ' απ' τη σκοτεινά λαμπρόφερε η Ανάσταση!

Κι η ανάσταση μύνησε τη Λευτεριά.

Κι η λευτεριά πρόβαλε σαν πρώτα αντρειωμένη.

26 του Μάρτη 1983!

Περασμένα σαράντα χρόνια!

Οι ήλιοι του τόπου μας ονοματίζονται στο προσκλητήριο τούτης της στιγμής:

Παπά Δημήτρης Βαστάκης

Χαρίλαος Κατσίμπας

Ανδρέας Σιταράς

Γιάγνης Καρυοφύλλης

Διονύσης Ματζιούτας

Χρήστος Μέρμηγκας

Βασίλης Παλιούρας

Δημήτρης Δασκαλάκης

Κώστας Αραπογιάννης

Γιάννης Μεσίρης

Χρήστος Φλέγκας

Θόδωρος Οικονόμου

Νίκος Κυρίτσης

Kai προβάλλουν ολόφωτοι στο στερέωμα του τόπου μας, σήμερα, μετά σαράντα χρόνια που η μνήμη μας στρέφεται σ' αυτούς, τους πρώτους της ΕΘΝΙΚΗΣ ΜΑΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ, που κατάδειξαν με τη θυσία τους το δρόμο του Εθνικού φρονηματισμού.

Αδέρφια μας,

Σήμερα η αγάπη μας, ο θαυμασμός μας, το χρέος μας, μας βρίσκει όλους εδώ ενωμένους, συγχενείς, φίλους, χωριανούς και Πανέλληνες!

Βάζουμε το θεμέλιο λιθάρι για να στηθεί το κοινοτάφιο το δικό σας, για να στηθεί το μνημείο του χρέους μας.

Τούτες τις ώρες, ξανά δύσκολες για το Έθνος μας φωτίστε Σείς πάλι το δρόμο της Εθνικής μας αξιοπρέπειας, ενώστε μας με τη δύναμη της θυσίας σας και ζεστάντε μας ξανά τις καρδιές, όπως τότε...

'Οπως τότε που τα λαγκάδια, οι κορφές, τα ρουμάνια, οι κάμποι κι οι θάλασσες της πατρίδας αντιλάλησαν τον παιάνα:

*Απ' τα κόκκala βγαλμένη
των Ελλήνων τα iερά^α
Και σαν πρώτα ανδρειωμένη
Χαίρε ω χαίρε Ελευθεριά!*

Τον Εθνικό Ύμνο έψαλλαν όλοι οι παρευρισκόμενοι.

Στον τόπο της θεμελίωσης παραβρέθηκαν: Ο ρέκτης νομάρχης Ευρυτανίας κ. Μιχάλης Καλκανδής, ο Δήμαρχος Καρπενησιού κ. Τάκης Σερετάκης, ο βουλευτής Ευρυτανίας κ. Κώστας Τσιγαρίδας, ο Προϊστάμενος Δημοτ. Εκπαίδευσης Ευρυτανίας κ. Κώστας Κρουστάλλης, κλιμάκιο της Πανευρυτανικής Ένωσης υπό τους Θύμιο Σαγρή, Γ. Παπαϊωάννου, Μαρία Κοτοπούλη, κλιμάκιο της Εθν. Αντίστασης Ευρυτανίας υπό τον κ. Κονδύλη, ο πρόεδρος του Συλλόγου «Καλλιακούδα» δάσκαλος κ. Γιάννης Βράχας, ο αντιπρόεδρος της Κοινότητας Μεγ. Χωριού κ. Γιώργος Πριόβιολος, ο πρόεδρος και τα μέλη της αδελφότητας Μιρκοχωριτών κ. Κλεομένης Κουτσούκης, πολλά μέλη των οικογενειών των εθνομαρτύρων, οι αστυνομικές Αρχές του χωριού μας και πλήθος κόσμου.

Μετά την κατάθεση στεφάνων, κλιμάκιο του Συνδέσμου μας αναχώρησε με πούλμαν στο Μικρό Χωριό και κατευθύνθηκε στον τόπο της θυσίας των εθνομαρτύρων, στον τόπο ακριβώς της εκτέλεσης, όπου κι εκεί με πρωτοβουλία της αδελφότητας Μιρκοχωριτών θεμελιώθηκε μνημείο που θα θυμίζει το γεγονός.

Η τελετή έγινε παρουσία του Υπουργού Δικαιοσύνης κ. Γιώργου Αλέξανδρου Μαγκάκη, του βουλευτή Ευρυτανίας του ΠΑΣΟΚ κ. Κώστα Τσιγαρίδα, του Νομάρχη κ. Ν. Καλκανδή, του δήμαρχου Καρπενησιού κ. Τάκη Σερετάκη, όλων των τοπικών αρχών και πλήθους κόσμου.

Μετά τη θεμελίωση και των δύο μνημείων το έργο της Επιτροπής για την ανέγερση σχεδόν ολοκληρώθηκε και δεν απομένει παρά η έναρξη των εργασιών και ο επίσημος εγκαίνιασμός του μέσα σε τούτο το καλοκαίρι.

Σ.Β.

**Τ' Αποκαλυπτήρια της προτομής
του πρωτοπόρου δάσκαλου - εθνομάρτυρα**
ΓΙΑΝΝΗ ΚΑΡΥΟΦΥΛΛΗ

Στις 12 Ιουνίου 1983 το Μεγάλο Χωριό έζησε μια από τις πιο συγκινητικές στιγμές της ιστορίας του των τελευταίων ετών.

Κυριακή, ώρα 11 π.μ. στον περίβολο του Δήμου. Σχολείου ο μητροπολίτης Καρπενησίου κ. Νικόλαος ψάλλει τρισάγιο βοηθούμενος από τους ιερείς πρωτ. Κων/νο Δ. Βαστάκη που ειδικά για το σκοπό αυτό έφτασε από την Αθήνα και τον ιερέα του χωριού μας π. Κων/νο Λαμπαδάρη.

Μετά το τρισάγιο, ο νομάρχης Ευρυτανίας κ. Μ. Καλκανδής καλείται από τον τελετάρχη να κάμει την αποκάλυψη της προτομής.

Αποκαλύπτεται στημένη ψηλά στο πέτρινο βάθρο της η χάλκινη προτομή του εθνομάρτυρα του νέου Ελληνισμού δάσκαλου.

Γιάννη Καρυόφυλλη

Ο λαός ξεσπά σε παρατεταμένα χειροκροτήματα και δάκρυα τρέχουν από τα μάτια των παρευρισκομένων.

Ο νομάρχης μας καταθέτει το πρώτο στεφάνι και αποτίει ελάχιστο φόρο.τιμής.

Ο Πρόεδρος του Διδασκαλικού Συλλόγου Ευρυτανίας καταθέτει στεφάνι και εκφωνεί το ιστορικό της θυσίας του εθνομάρτυρα.

Στεφάνι καταθέτει ο πρόεδρος της Κοινότητας Μ. Χωριού Θ. Γαβρίλης. Ο συντ. δάσκαλος Γιάννης Βράχας, Πρόεδρος του Συλλόγου «Καλλιακούδα», συνάδελφος και φίλος του Γιάννη Καρυοφύλλη, καταθέτει στεφάνι και του απευθύνει χαιρετισμό τιμής.

Στεφάνι καταθέτει το Κλιμάκιο Εθν. Αντίστασης Ευρυτανίας που παραβρίσκεται στο χώρο των αποκαλυπτηρίων με τον εκπρόσωπό του κ. Κονδύλη και αναπεπταμένη τη σημαία του.

Ο διευθυντής του Δημ. Σχολείου Μεγ. Χωριού καταθέτει στεφάνι.

Ο πρόεδρος της πανευρυτανικής Ένωσης κ. Παναγ. Κωστοπαναγιώτης αποτίει φόρο τιμής και καταθέτει στεφάνι.

Στεφάνι καταθέτει ο συνταξ. δάσκαλος από το Μικρό Χωριό Γιώργος Παπαδής, γαμπρός του τιμώμενου, και με συγκίνηση μιλάει για τη ζωή και το έργο του εθνομάρτυρα - δάσκαλου.

Ακολουθεί η συγκινητικότερη στιγμή:

Τα μικρά εγγόνια του δάσκαλου Καρυοφύλλη καταθέτουν στο κράσπεδο του βάθρου του αγριολούλουδα στον τιμημένο παππού τους...

Από την οικογένεια του τιμώμενου καταθέτει στεφάνι και απευθύνει χαιρετισμό ο πρώτος του γιός Παναγιώτης Καρυοφύλλης.

Ο πρόεδρος της αδελφότητας Μικροχωριτών κ. Κλεομένης Κουτσούκης, απευθύνει χαιρετισμό και καταθέτει στεφάνι.

Δάσκαλος της Φραγκίστας απαγγέλει ποίημα στον τιμώμενο.

Στεφάνια καταθέτουν ο δικηγορικός Σύλλογος Καρπενησιού και ο ιατρικός Σύλλογος Καρπενησιού δια του προέδρου του κ. Χ. Κακαβιά.

Στεφάνι καταθέτει ο Σύνδεσμος των Μεγαλοχωριτών και ο εκπρόσωπός του Στέφανος Βασιλόπουλος απευθύνει τούτα τα λόγια:

Δάσκαλε Καρυοφύλλη,

Το χρέος μας μας φέρνει σήμερα εδώ στον τόπο που η παρουσία σου και το λειτουργημά σου καταξίωσαν. Τρεις γενιές γαλουχήθηκαν μέτα τα νάματα του Ελληνικού Πολιτισμού που με ξέχωρο τρόπο και με μεγάλη αγάπη μετέδιδες στους μαθητές σου.

Σήμερα η αγάπη η δική μας και το χρέος μας σ' εσένα για την προσφορά σου σ' εμάς και τη θυσία σου που την επισφράγισε, σου στήνει την προτομή σου στον ιερό καθαγιασμένο αυτό χώρο!

Από τη στιγμή της θυσίας σου, Δάσκαλε Καρυοφύλλη, ανήκεις πλέον στους διδάχους του Έθνοντος!

Ψηλά από το βάθρο σου θ' αγναντεύεις τα δοξασμένα βουνά μας και θα σκιρτάς μ' αγαλλίαση κάθε φορά που θα γροικάς αρματωμένους οδεύοντας προς τα μεγάλα πεπρωμένα του Έθνους μας, οδεύοντας το δρόμο του χρέους, για τη «χιλιάριβη τη λευτεριά».

Θα βλέπεις στην αυλή του σχολείου τα ξεπεταρούδια και τα βλαστάρια του Μεγάλου Χωριού και η θωριά σου θα τα οδηγεί στα βήματα της φρόνησης και της εθνικής περηφάνειας.

Δάσκαλε Καρυοφύλλη,

Οι Μεγαλοχωρίτες στέκουν ευλαβικά μπροστά σου, σου προσφέρουν τις δάφνες και τις μυρτίες της αγάπης τους και σου βροντοφωνάζουν, τούτη τη στιγμή που η ψυχή σου πετά ανάμεσά μας, πως στους αγώνες τους κατοπινούς που ακολούθησαν τη θυσία σου, στάθηκαν ΑΞΙΟΙ της διδασκαλίας σου, άξιοι της πατρίδας. Κανένας δε λύγισε και κανένας δεν πρόδωσε. Πήραν όλοι το δρόμο της τιμής και στάθηκαν οι πρώτοι της ΕΘΝΙΚΗΣ ΜΑΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ.

Ζουν όσοι έπεσαν μετά από σένα, για την πολυπόθητη ΛΕΥΤΕΡΙΑ και ζουν κοντά σ' εσένα μαζί με σένα, τιμημένε κι αθάνατε δάσκαλε. Ζεις και θα ζεις στις καρδιές μας. Δάσκαλε και μάρτυρα ΚΑΡΥΟΦΥΛΛΗ.

Ο συγχωριανός μας πατήρ Κων/νος Βαστάκης γιός του εθνομάρτυρα ιερέα και δάσκαλου Παπα-Δημήτρη Βαστάκη που κάηκε ζωντανός από τους κατακτητές της πατρίδας μας την ίδια μέρα με τον δάσκαλο Καρυοφύλλη, στάθηκε μπροστά στο βάθρο και είπε αυτά τά λόγια:

Α θ α ν α τ ε

Διδάσκαλε και Εθνομάρτυρα ΙΩΑΝΝΗ Δ. ΚΑΡΥΟΦΥΛΛΗ

Από τη Θεία Πρόνοια προορίστηκες να γίνησ:

Πλάστης ψυχών. Δηλαδή, φωτεινός και ἀξιός παιδαγωγός. Ο δάσκαλος, που έθρεψες του χωριού μας τρεις περίπου γενεές με τα ιερά γράμματα των ακαταλύτων ελληνορθοδόξων εθνικών παραδοσεών μας.

Ως πλάστης ψυχών επέτυχες τους στόχους του έργου σου, γιατί έφθασες σε υψηλή ποιότητα ολοκληρωμένου ανθρώπου. Κανείς μας δεν ξεχνά πως ήσουν υπόδειγμα πιστού χριστιανού και λάτρης της Εκκλησίας του Χριστού. Υπόδειγμα αρίστου και στοργικού οικογενειάρχου. Υπόδειγμα σοφού παιδαγωγού. Υπόδειγμα Φιλανθρώπου και κοινωνικού εργάτου. Υπόδειγμα εναρέτου πολίτου και τιμιωτάτου ανθρώπου. Πραγματικά, ήσουν ο ακέραιος, ο ευθύς, ο επιβλητικός και στοχαστικός, ο τίμιος και ἀκρως ενάρετος ἀνθρωπος με βαθειά πίστη στο Σωτήρα Χριστό και με Φιλοπάτριδα αισθήματα στις αξίες της Πατρίδας.

Η συγκινητική αυτή τελετή έκλεισε με τον Εθνικό Ύμνο που έψαλαν οι μαθητές του δημη. Σχολείου του χωριού μας. Ακολούθησε γεύμα στο τοπίο Αγ. Αθανάσιος. Την πρωτοβουλία για το στήσιμο της προτομής είχε α) ο Διδασκαλικός Σύλλογος Ευρυτανίας. Στην επίσπευση του έργου και την ταχύτερη παρακίνηση συνέτεινε και επιστολή του συγχωριανού μας κ. Δημη. Κοντού που απέψθηνε προς το Διευθυντή του Δημοτ. Σχολείου του χωριού μας. β) Ο πρόεδρος της Κοινότητας Μεγ. Χωριού. γ) Ο Σύνδεσμος των Μεγαλοχωριτών και δ) Ο Πρόεδρος της Σχολ. Εφορείας του Δημ. Σχολείου Μεγ. Χωριού.

Την επιτροπή για την εξεύρεση των οικον. πόρων, την ανάθεση της κατασκευής, τη μεταφορά, την τοποθέτηση της προτομής και την ευθύνη και το πρόγραμμα της εκδήλωσης κατά την ημέρα των αποκαλυπτηρίων αποτέλεσαν οι: α) Κώστας Κρουστάλλης, προϊστ. Δ/νσης Δημοτ. Εκπαίδευσης Ευρυτανίας. β) Νίκος Καρβέλης και Στέφ. Βασιλόπουλος, του Συνδέσμου Μεγαλοχωριτών, γ) Κων/νος Λαμπαδάρης, ιερέας πρόεδρος της Σχολ. Εφορείας Δ. Σχολείου Μεγ. Χωριού και δ) Γιάννης Βράχας, συνταξιούχος δάσκαλος.

Ψυχή της όλης εκδήλωσης και πρωτοβουλίας αποτέλεσε η παρουσία του συντ. δάσκαλου Γιάννη Βράχα που η εργατικότητά του και η σεμνή του παρουσία σε όλες τις εκδηλώσεις είναι ενδεικτικές του ζήλου και της αγάπης του για τον τόπο μας, που τον τιμά επάξια και φροντίζει ν' ανεβάζει ψηλά το πολιτιστικό επίπεδο του λαού της Ευρυτανίας και ν' αναπτερώνει το ηθικό του.

Ας μας επιτρέψει ο αγαπητός μας κ. Βράχας να του απευθύνουμε λίγες ευχαριστίες από τις πολλές που του οφείλουμε.

Στην επόμενη σελίδα δημοσιεύουμε βιογραφικό σημείωμα για το δάσκαλο Γιάννη Καρυοφύλλη.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΡΥΟΦΥΛΛΗΣ

Ο αείμνηστος Γιάννης Καρυοφύλλης γεννήθηκε στο Μεγάλο Χωριό της Ευρυτανίας το 1888. Κατά την παράδοση ο παππούς του ήταν από τους διασωθέντες κατά την ηρωική έξοδο του Μεσολογγίου. Στους φίλους του που τον ρωτούσαν πώς κατώρθωσε να σωθεί απαντούσε «τη σωτηρία μου την οφείλω στο καρυοφύλλι μου». Έτσι από το παρατσούκλι καρυοφύλλι πήρε το επώνυμο Καρυοφύλλης.

Ο παππούς του κατόπιν εγκαταστάθηκε στον Προυσό. Εκεί παντρεύτηκε και απέκτησε ένα παιδί, το Δημήτρη Καρυοφύλλη που σπούδασε γραμματοδιάσκαλος και διωρίστηκε στο Μεγ. Χωριό όπου και παντρεύτηκε. Απ' τα παιδιά του ο Χαράλαμπος έγινε Συμβολαιογράφος στη Θεσσαλονίκη και ο Γιάννης, αριστούχος πρωτοβάθμιος Δάσκαλος του Μαρασλείου Αθηνών, διωρίστηκε το 1909 στο διτάξιο Δημ. Σχολείο Μεγ. Χωριού όπου και υπηρέτησε ως τη μέρα που τον εκτέλεσαν (24-12-42) τα ένοπλα φασιστικά στρατεύματα κατοχής.

Ο Γιάν. Καρυοφύλλης έλαβε μέρος στους Βαλκανικούς πολέμους, στη μάχη του Λαχανά, στην Επιστράτευση του 1915 και το 1920 στη Στρατιά Θράκης ως έφεδρος υπολοχαγός. Διακρίθηκε παντού όπου υπηρέτησε. Είχε τέλεια παιδαγωγική και εγκυκλοπαιδική μόρφωση, γνήσιες Δημοκρατικές ιδέες. Ήταν ένθερμος υποστηριχτής των φιλελευθέρων αρχών του αειμνήστου Αρχηγού των Προοδευτικών Γεωργ. Καφαντάρη, Δημοτικιστής σε εποχή Καθαρευουσιανική, τέλειος γυμναστής, καλλιφωνος και γνώστης της Ευρωπαϊκής και Βυζαντινής μουσικής. Στο μάθημα της ιστορίας ενθουσίαζε τους μαθητές του με τα κατορθώματα των προγόνων μας χωρίς να παραλείπει και να καυτηριάζει και τα ελαττώματα της φυλής μας. Με τα κλέφτικα τραγούδια ενέπνεε γνήσιο πατριωτικό ενθουσιασμό στους μαθητές του στις Σχολικές γιορτές. Όλοι και τον σέβονταν και τον αγαπούσαν. Μεγάλη και παθολογική υπήρξε η αγάπη του για το σχολείο. Το μικρό και ανθυγεινό διδακτήριο γκρεμίζεται. Νέο, το σημερινό διδακτήριο ανεγείρεται. Με λίγες πιστώσεις, πολλές εισφορές και προσωπική εργασία, προ πάντων προσωπική εργασία έγινε το νέο ωραίο σχολείο και ο δάσκαλος, ο Γιαν. Καρυοφύλλης, τις ώρες που δε δίδασκε και στα διαλέιμματα ήταν ο πιο δραστήριος εργάτης. Σαν τέλειωσε το Σχολ. κτήριο ακολουθούν άλλα έργα. Χτίζει μαγειρεία και είναι ο πρώτος διδάσκαλος στην Ευρυτανία που θέτει σε λειτουργία μαθητικά συσσίτια. Φροντίζει για επεκταθεί η αυλή, φέρνει βρύσες στο σχολείο με νερό εξαιρετικό. Λαμβάνει μέρος στα Δασκαλικά Συνέδρια, εισηγείται παιδαγωγικά θέματα και κάνει προτάσεις για πρακτικές εφαρμογές. Οι Επιθεωρητές Δρομάζος - Δραγάντης - Κιούνσης κ.λ.π. τον έχουν πρότυπο ιδανικού δασκάλου, παιδαγωγού, ανθρώπου, οικογενειάρχη. Στο σχολείο του γίνονται τα τοπικά συνέδρια. Σ' αυτόν απονέμονται το γέρας, οι εύφημες μνείες, αυτός προάγεται κατ' απόλυτο εκλογή. Μα δεν είναι μόνο η δράση του στο σχολείο. Είναι και η εξωσχολική του δράση. Ο Γιαν. Καρυοφύλλης ήταν ένας χαρακτήρας ήρεμος, συμβιβαστικός, δραστήριος, ευγενής, ευχάριστος, γλυκής. Πρωτοστατούσε σε όλα τα ζητήματα του χωριού. Η γνώμη του είχε βάρος. Ήταν σεβαστός και αγαπητός. Το χωριό του τον λάτρευε. Από τα δικά του χέρια βγήκαν διαπρεπείς επιστήμονες. Τα έργα του τον ξεκούραζαν, η πρόσοδος των μαθητών του τον ενθουσίαζε. Πάντα με την καλωσόνη, με το χαμόγελο στα χείλη. Όλα καλά ως τώρα μα ήρθαν χρόνοι δίσεκτοι, η πατρίδα μας σκλαβώθηκε. Οι εχθροί έφτασαν ως τον τόπο μας. Μαύρη πικρή σκλαβιά μας πλάκωσε. Απελπισία και χάος. Πείνα - δύστυχία - θάνατοι. Μπροστά σ' αυτή την κατάσταση ανασταντούνται οι κλεφταρματώλοι. Βροντάει και πάλι το καρυοφύλλι. Ξεκινάει ο αγώνας για τη Λευτεριά. Κοντά μας στο Μικρό Χωριό η μάχη. Τα χάνουν οι φασίστες. Δεν πολεμάν τους αντάρτες. Συλλαμβάνουν τους άσπλους πολίτες. Κρατούμενοι οι πρόκριτοι του χωριού κι ανάμεσά τους και δυο Δάσκαλοι. Οι ήρωες Δημ. Βαστάκης, και Γιάν. Καρυοφύλλης. Στόχος κρατούμενονος ξεσπάει το μίσος και η οργή των καταχτητών. Απερίγραφτα κι αφάνταστα τα βασανιστήρια. Ξυλοδαρμοί, κρεμάλες, κολαφισμοί, εμπτυσμοί, πείνα, δίψα, φωτιά, σίδηρο, κρύο. Αλύγιστος, όπως κι όλοι, τα υποφέρει ο ήρωας δάσκαλος. Το κορμί του έχει γίνει σίδηρο. Σε επιστολή του που έγραψε λίγο πριν τον εκτελέσουν γράφει «Πάνο μου ξεύρω πως ο θάνατός μου θα σε λυπήσει κατάκαρδα. Η θέλησή μου είναι, και δεν πρέπει να μου χαλάσεις το χατήρι, να μη στενοχωρήθεις διόλου. Να φανείς άντρας όπως είσαι. Πίστεψέ με πώς αντιμετωπίζω το θάνατο με θάρρος πρωτοφανές που ποτέ δεν το ήλπιζα...».

Αυτός ήταν ο Γιάννης Καρυοφύλλης, παλλήκαρι αληθινό και στη ζωή και στο θάνατο. Κι έπεισε κάτω από τα εχθρικά βόλια αναφωνώντας Ζήτω η ΕΛΛΑΔΑ, Ζήτω η Ελευθεριά.

Μεγαλοχωρίτικη ομοψυχία

Για να θυμούνται οι παληοί και να μαθαίνουν οι Νέοι
«Είκοσι πέντε δράμια κι όλοι»

Η μαύρη σκλαβιά απλώνεται παντού. Πείνα κι εξαθλίωση του κοσμάκη. 1942. Η επιβίωση του κοσμάκη είναι το κύριο πρόβλημά του: 'Έχουμε και στο χωριό μας θανάτους από πείνα. Ο καθένας σκέπτεται και αγωνίζεται με τί τρόπο θα ζήσῃ αυτός κι η οικογένειά του. Το μικροεμπόριο τόπου μαύρης αγοράς κίνεται και στο χωριό μας. Είναι η χρονιά που ο κοσμάκης έφαγε βελάνια από πουρνάρια. (Από τα δέντρα τα βελάνια ήταν καλύτερα, αλλά στο χωριό μας δεν είχαμε' έπρεπε να πάμε στην επαρχία Βάλτου να βρούμε) και ζεστερεμάτηστηκε (ανασκάφτηκε) η Καλιακούδα για αγριοπατάτες.

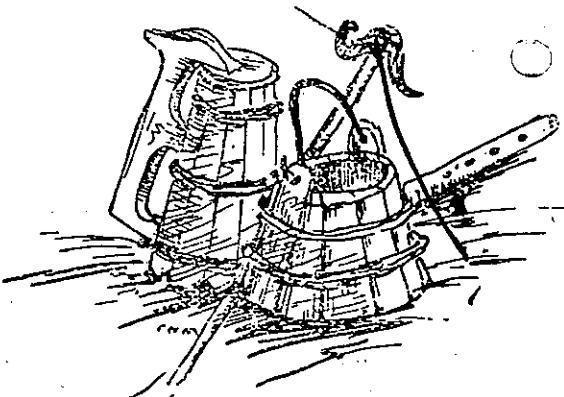
Τότε, την άνοιξη, μαθαίνουμε πως η υπηρεσία επισιτισμού του Επαρχείου Ευρυτανίας, μοίρασε από μία οκά ζάχαρη στον κάθε κάτοικο του Καρπενησιού. Οικογένεια που την αποτελούσαν 13 άτομα πήρε 13 οκάδες και πολλοί βγήκαν στα χωριά και κάναν μαύρη αγορά. (Από οικογένειες που μένουν σε παράγκες στο κάτω μέρος του Καρπενησιού). Στα χωριά τίποτα. Ήταν, είπανε, αστικός πληθυσμός του Καρπενησιού. Τότε, πέφτει η ιδέα, όλοι οι άντρες του χωριού μας να κάνουμε ομαδική διαμαρτυρία στον τότε Έπαρχο. Πραγματικά, ένα πρώι, παιδιά, νέοι, γέροι «όλοι οι δυνάμενοι να σείρουν τους πόδας των» οπλισμένοι με γερές ... γλίτσες ξεκινήσαμε για την «πρωτεύουσσα». Δεν είναι ανάγκη να πούμε τί καλαμπούρια και τι τραγούδια ειπώθηκαν κατά την διαδρομή. Πόσοι είμασταν; εκατό; εκατόν πενήντα; δεν θυμάμαι ακριβώς. Εκείνο που θυμάμαι είναι ότι ήταν πρωί σταν φθάσαμε και οι Καρπενησιώτες τα χάσανε. Μείνανε σαν είδαν εκατό, εκατόν πενήντα ... γλιτσοφόρους να βαδίζουν αποφασιστικά για το Επαρχείο.

Στο Επαρχείο μπουκάραμε όλοι μέσα. Γέμισαν Γραφεία και διάδρομοι. Στο γραφείο του Επάρχου είμασταν ο ένας πάνω στον άλλο. Κολήσαμε τον έπαρχο στον τοίχο. Και θυμάμαι τότε που μας είπε. «Εγώ είμαι ο βράχος που στάνε πάνω του τα κύματα της Λαϊκής αγανάκτησης». Τί ήτανε να το πεί. Τότε άκουσε και τί δεν άκουσε. Στα επιχειρή-

ματά μας μάσαγε τα λόγια του... θυμάμαι τότε, ο μακαρίτης Χρήστος Ν. Σιαμανής (που τον κάψανε ζωντανό μέσ' το σπίτι του οι Γερμανοί τον Αύγουστο τα —44— χύμηξε απάνω του με την γλίτσα να τον χτυπήσται και του λέει. «Τί μα και ξεμά ρε, εμείς δεν είμαστε άνθρωποι; δεν έχουμε αρρώστους, δεν έχουμε μικρά παιδιά; Να ξεκουμπιστής να φύγης αν δεν μπορείς να τα βολέψης». Είδαμε και πάθαμε να τον συγκρατήσουμε και να τον ηρεμήσουμε. Με τα πολλά, χορηγγήθηκαν 80-100 οκάδες ζάχαρη περίπου και στο χωριό μας, για τους απόρους και μικρά παιδιά. Όμως οι τότε άποροι χωριστοί μας είπαν. «Εμείς ζούμε με την βοήθεια των συγχωριανών μας. Εάν πάρουμε εμείς από μια οκά ζάχαρη το άτομο, θα χωρίσουμε από τους άλλους χωριανούς μας. Καλύτερα να την μοιραστούμε όλοι' να πάρουν όλοι οι χωριανοί έστω και από είκοσι πέντε δράμια το άτομο. Κι έτσι έπεσε το σύνθημα. «Είκοσι πέντε δράμια κι όλοι» που έμεινε ιστορικό για το χωριό μας.

Ο υποφαινόμενος ήταν υπεύθυνος επισιτισμού του χωριού μας τότε.

Υ.Γ. Η Ευρυτανία ήταν επαρχείο τότε. Πέρασαν πολλά χρόνια από τότε. Συγνώμη για τυχό άθελες παραλήψεις.

Σκέψεις για το χωριό μας

του Κώστα Δ. Πριτσιόλα

Πέρασαν σαράντα ολόκληρα χρόνια από τον θλιβερό Δεκέμβρη του 1942, που το χωριό μας πλήρωσε βαρύ φόρο αίματος στον κατακτητή, που η μπότα του έσκιαζε και βάραινε τις καρδιές των Ελλήνων.

Δέκα τρία κορμιά όρθια, περήφανα μπρός στο απόσπασμα, λύγιζαν κάτω από τα πυρωμένα βόλια φωνάζοντας «Ζήτω η Ελλάδα». Αυτούς τους δέκα τρεις τιμά ο Σύνδεσμός μας - έστω και αργά - με ένα μεγαλοπρεπές μνημείο - κοινοτάφιο που θα μας υπενθυμίζει την θυσία των.

Ο μνημείο αυτό κατορθώνει να το πραγματοποιήσει ο Σύνδεσμός μας χάρις στους απανταχού Μεγαλοχωρίτες. Η ανταπόκριση όλων υπήρξε τόσο μεγάλη και με τόση απλοχεριά που είναι κάτι το συγκίνητικό. Μέσα σε λίγους μήνες κατορθώσαμε να συγκεντρώσουμε τα απαραίτητα χρήματα ώστε το έργο να ολοκληρωθεί εντός του 1983. 'Όλοι οι Μεγαλοχωρίτες με τον οβολό τους, μερικοί μάλιστα από το υστέρημά τους ετίμησαν τους νεκρούς των. Σε άλλη στήλη του περιοδικού μας δημοσιεύονται όλες οι μέχρι τώρα προσφορές, όπου μπορεί κανείς να διακρίνει την αθάνατη ρουμελιώτικη καρδιά. Διότι ο τόπος αυτός κατά την μακραίωνα ιστορία του έπαθε πολλά μια και έμαθε πολλά, και οι κάτοικοι του είναι εις θέσιν να διακρίνουν το σωστό, παραμερίζοντας τυχόν πικρίες που είναι δυνατόν να υπάρχουν μεταξύ μας.

Ο στόχος όμως όλων μας τόσο του Διοικητικού Συμβουλίου του Συνδέσμου, όσο και των μελών του καθώς και της κοινότητός μας είναι ένας, η άνοδος του Μεγάλου Χωριού σε όλα τα επίπεδα. Ο Σύνδεσμος πλέον προχωρεί σύμφωνα με το καταστατικό του να δώση στους κατοίκους του χωριού μας πνευματική τροφή, δημιουργώντας διάφορα πολιτιστικά στέκια, όπως η πνευματική μας στέγη όπου μέσα εκεί θα υπάρχη η Λαϊκή μας βιβλιοθήκη, το Λαογραφικό κέντρο, και διάφορες αίθουσες

ποικίλης χρήσεως, και στον ωραίο μεγάλο κήπο του κτιρίου μια παιδική χαρά.

Παλαιότερα ο Σύνδεσμος με την αμέριστη συμπαράσταση της κοινότητος - πράγμα που υπάρχει και σήμερα - επραγματοποίησε διάφορα έργα υποδομής, όπως το ξενοδοχείο, τις διάφορες εκκλησίες, βοήθησε αποφασιστικά στην κατασκευή των δύο υδραγωγείων των δρόμων μέσα στο χωριό τις πρώτες αποχετεύσεις και σε πολλά άλλα μικρότερα έργα, και όλα αυτά τα παρεχόρησε στην κοινότητά μας.

Αυτή την στιγμή το χωριό μας είναι ένα σωστό εργοτάξιο. Υπάρχει ένας οικοδομικός οργασμός, όπου σχεδόν κτίστηκαν όλα τα οικόπεδα, ακόμη και οι κήποι και αχυρώνες. Το κοινοτικό μας ξενοδοχείο ανακαινίζεται πλήρως και παρ' όλον που θα το στερηθούμε φέτος, ελπίζουμε από τον χρόνον να είναι ολοκληρωμένο και γεμάτο. Ο περιφερειακός δρόμος του χωριού - 'Αγιος Γεώργιος - 'Αγιος Αθανάσιος - ανακαινίζεται εκ βάθρων, διαπλατύνεται αρκετά και τοιμεντοστρώνεται και έτσι η είσοδος στο χωριό μας θα γίνεται πλέον άνετα. Έγινε σε πρώτη φάση η αποχέτευση του «Πέρα Μαχαλά» και ελπίζουμε να ολοκληρωθεί σύντομα.

Η πολιτεία δια της Νομαρχίας βοηθά αποφασιστικά στην κατασκευή των ανωτέρω έργων, και από της θέσεως αυτής οφείλουμε να ευχαριστήσουμε δημόσια τον άξιο και επιτυχημένο Νομάρχη κ. Μιχαήλ Καλκανδή, καθώς και ολόκληρο το κοινοτικό συμβούλιο του χωριού μας που προγραμμάτισε και πραγματοποιεί τόσα έργα, απορροφώντας όλες τις πιστώσεις που δίνονται.

'Όλα αυτά αποτελούν αναμφισβήτητα πρόσδοτο και μάλιστα μεγάλη για το χωριό μας, που παρ' όλες τις απαισιόδοξες προβλέψεις ωρισμένων, το Μεγάλο χωριό θα παραμείνει Μεγάλο, διότι έτσι το θέλουμε εμείς οι Μεγαλοχωρίτες, και θα αγωνισθούμε γι' αυτόν τον σκοπό.

Ο ΝΕΟΣ ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ

Την Πέμπτη 26 Αυγούστου 1982 στα «Λακκάκωματα» του θρυλικού βουνού »Καλλιακούδας» συγκεντρώθηκαν όλες οι Αρχές του ηρωοτόκου Νομού μας. Μητροπολίτης, Νομάρχης, Δήμαρχος Καρπενησίου και Κοινοτάρχες των γύρω χωριών με τους συνεργάτες των, Δικαστικοί, Εκπαιδευτικοί, Στρατιωτικοί, άλλοι Δημόσιοι, Ιδιωτικοί και Τραπεζικοί Υπάλληλοι με πλήθος κόσμου από τα γύρω χωριά και τους ξενητεμένους ανέβηκαν στο δροσερό και ελατόφυτο βουνό να γιορτάσουν τη φετινή επέτειο της ιστορικής μάχης της Καλλιακούδας 28-29 Αυγούστου 1823.

Η γιορτή συνέπεσε — και γι αυτό ήταν τόσος κόσμος — με την πρώτη Θεία Λειτουργία του ανεγερθέντος στο χώρο του Μνημείου νέου Ναού αφιερωμένου στην «ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΗΣ ΚΑΛΛΙΑΚΟΥΔΑΣ».

Το Εκκλησάκι τούτο, μοναδικό στο σταυροδρόμι πολλών χωριών γύρω απ' την Καλλιακούδα κτίστηκε, σκεπάστηκε και κατάλληλα ετοιμάστηκε σε διάστημα δύο μηνών χάρι στο ζήλο, στην ιδέα και στη φροντίδα του ανύστακτου και ακούραστου πατριδολάτρη δασκάλου κ. Γιάννη Βράχα.

Ο πολύαγαπητός μας Γιάννης Βράχας αντάλλαξε το τελευταίο βιβλίο του «ΑΠΟ ΤΑ ΔΟΛΙΑΝΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΟΝΤΙΒΑ ...» Αθήνα 1980, με το βιβλίο «Ο ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ και οι ... Χίτλερ των Ελλήνων», του διακεκριμένου συγχωριανού μας δημοσιογράφου, συγγράφεα και εκδότου κ. Δημήτρη Ι. Πουρνάρα. Στις σελίδες, μετά την Εισαγωγή, 3-143 του βιβλίου τούτου ο ευσεβής συγγραφέας περιλαμβάνει μεταξύ άλλων και το έργο του η «Παναγία της Καλλιακούδας», που κυκλοφρήσε αυτοτελώς, και ως ανάτυπο. Το πρώτο κεφάλαιο του έργου τούτου είναι ιστορία πραγματική, που την διηγήθηκαν σ' αυτὸν οι σεβαστοί γονείς του και ιδιαίτερα η πρεσβυτέρων μητέρα του. Σ' αυτή την άγια ψυχή οφείλεται η κατά θαυμαστό τρόπο φανέρωση και διάσωση και του προσωνύμιου Εικόνος της Υπεραγίας Θεοτόκου, ως «Παναγία της Καλλιακούδας». Τα ακολουθούντα εννέα άλλα κεφάλαια στο έργο διηγείται ο δόκιμος συγγραφέας με μυθιστορηματικό τρόπο.

Μετά την ανταλλαγή των βιβλίων ο τίτλος του έργου «Παναγία της Καλλιακούδας» προσήλκυσε το ενδιαφέρον του κ. Βράχα. Το

διάβασε. Κατανύχτηκε. Και αυτοστιγμί συνέλαβε την ιδέα να κτισθή το νέο Εκκλησάκι. Και κτίστηκε....

Έτσι στις 25 Αυγούστου το απόγευμα ανεβήκαμε να τοποθετήσουμε Εικόνες, να Σημαιοστολίσουμε και να Σπερινιάσουμε. Την επομένη το πρωί η γλυκύμολη Καμπάνα — δώρο ευσεβών κυριών του Ι. Ναού Αγίου Γεωργίου Κυψέλης — αντηχούσε στη γύρω φύση και προσκαλούσε: Ήρωικούς Νεκρούς της μάχης της Καλλιακούδας, ευσεβή Πρόσωπα, που η Θεία Πρόνοια χρησιμοποίησε και δίεσωσε την ιστορία του παρελθόντος, και δύος όσοι βρεθήκαμε εκεί και όσοι νοερά συμμετείχαν...

Τη Θεία Λειτουργία στο νεόκτιστο Εκκλησάκι με την ευλογία του παρισταμένου και χοροστατούντος Σεβασμ. Μητροπολίτου μας κ. Νικολάου ετέλεσαν οι ιερείς π. Κών/νος Δ. Βαστάκης και π. Κών/νος Λαμπαδάρης. Μίλησε επίκαιρα ο Σεβασμιώτατος, καθώς και ο υπογραφόμενος για το θαυμαστό όραμα της πεντάχρονης Λένης Γαληνού. Η άδολη παιδούλα έγινε αναμφισβήτητα όργανο της Θείας Προνοίας για τη διάσωση στο τόπο αυτό κάποιας παλής ιστορίας. Και γιατί όχι; κάποιου παληού Ναού ή Μοναστηριού ή άλλης παραδόσεως;...

Μετά το τέλος της Θείας Λειτουργίας πήραμε θέση μπροστά στο ιερό Μνημείο των Πεσόντων. Διαβάστηκε Επιμνημόσυνη Δέηση. Μίλησε τον Πανηγυρικό ο Δήμαρχος Καρπενησίου κ. Στ. Λέφας και κατατέθηκαν στέφανοι.

Τελείωσε η λαμπρή και ιερή γιορτή με την καθιερωμένη κοινή τράπεζα....

Κατωτέρω παραθέτουμε το μέρος εκείνο από το Βιβλίο του Δημήτρη Ι. Πουρνάρα «Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΗΣ ΚΑΛΛΙΑΚΟΥΔΑΣ», που αναφέρεται στο όραμα της πεντάχρονης δασκαλοπούλας Ελένης Δ. Γαληνού.

«... Όταν αργότερα, στο δρόμο του γυρισμού, τη ράτησε πως απομακρύνθηκε και χάθηκε, εκείνη του είπε πως φοβήθηκε το άγριο τσοπανόσκυλο κι' έφυγε, νομίζοντας πως πήγαινε πρός την Κρύα Βρύση. Μονάχα, όταν πέρασε αρκετή ώρα και δεν βρήκε τον πατέρα της και τ' άλλα παιδιά, κατάλαβε πως είχε χαθεί. Εκεί που πήγαινε δύως — είπε στο δάσκαλο — έβλεπε

ΤΗΣ ΚΑΛΛΙΑΚΟΥΔΑΣ

μπροστά της μιαν εκκλησούλα φωτισμένη, μέσα σ' ένα βράχο και γύρω μεγάλα χτίρια. Όσο προχωρούσε, νόμιζε πως δεν ήτανε μακριά και θάφτανε γρήγορα, αν και δεν ήξερε ποιά εκκλησία ήτανε. Άκουγε κάθε τόσο και καμπάνες να χτυπάνε, σα να βρισκότανε πολύ κοντά. Έτοι δεν φοβότανε καθόλου που περπατούσε τόσην ώραν. Νόμιζε πως δεν θ' αργούσε να φτάσει στην εκκλησιά, όταν ζαφνικά φάνηκαν τα πρώτα σπίτια στην Ανιάδα και η εκκλησούλα χάθηκε απ' τα μάτια της. Η κυρά Μάρθα καθόταν στην πόρτα της κι' έγνεθε, όταν πέρασε μπροστά της η μικρούλα.

-Από πού έρχεσαι μονάχη σου, παιδάκι μου; τη ρώτησε γλυκά.

Η κόρη του δάσκαλου ζεθαρεύτηκε κι' απάντησε:

○ -Πήγαμε εκδρομή με τον πατέρα μου και τα παιδιά του σχολείου στην Κρύα Βρύση. Από πού θα πάω στο σπίτι μου, κυρούλα; Είναι κοντά στο σχολείο και στην Αγία Παρασκευή, στον κάτω μαχαλά.

-Ποιά Αγία Παρασκευή και κάτω μαχαλά μου λες, παιδί μου; Εδώ είναι Ανιάδα. Εμείς δεν έχουμε τέτοια εκκλησιά. Πώς σε λένε; Ποιός είναι ο πατέρας σου;

Η Λένη άρχισε να κλαίει κι' όταν της είπε πως είναι η κόρη του Γαληνού, η γριά χαρούμενη απάντησε:

-Είσαι απ' το Μεγάλο Χωριό, λοιπόν. Απ' το χωριό μου... και την αγκάλιασε.

○ 'Υστερα τη ρώτησε πως βρέθηκε μόνη της στην Ανιάδα κι όταν η μικρούλα αφηγήθηκε την περιπέτειά της με τα σκυλιά, μόνο που δεν έκλαψε, προπάντων μόλις της είπε πως έβλεπε διαρκώς μπροστά της τη φωτισμένη εκκλησούλα.

-Η Παναγιά Προυσιώτισσα σε γλύτωσε, παιδάκι μου, Αυτήν έβλεπες. Το μοναστήρι της, μέσα στο βράχο, μαζί με τα χτίρια του. Αυτή έκαμε το θάμμα της...

-Κάτι μου έλεγε, όταν την έβλεπα, πως ήτανε η Παναγιά της Καλλιακούδας, κυρούλα μου, όχι η Προυσιώτισσα!... ψιθύρισε το κοριτσάκι με αφέλεια και πίστη.

-Η ίδια είναι!.. χρυσό μου, του απάντησε δακρυσμένη η κυρά Μάρθα. Η ίδια. Πότε τη βλέπουμε δώ και πότε 'κει. Είναι η Μάννα μας, η Παναγιά μας, η μητέρα του Χριστού. Αυτή σε φύλαξε και δεν έπαθες τίποτε...

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ

-Δεύτε την Εικόνα την θαυμαστήν, του δρους Καλλιακούδας, προσκυνήσωμεν αδελφοί, ίνα πληρωθώμεν, χαράς επουρανίου, και πάσης ευλογίας, και παρακλήσεως.

...Και το περιστατικό της Κρύας Βρύσης έμεινε αλητόμοντο από τότε. Έγινε μάλιστα λόγος να κάμει το μεγάλο μοναστήρι (της Προυσιώτισσας) ένα μετόχι με μικρό παρακλήσι κοντά στο σημείο, όπου την κυνήγησε το τσοπανδσκούλο. Όταν όμως πέθανε ο δεσπότης και ύστερα ο δάσκαλος, ξεχάσθηκε η ιδέα, αν και έγιναν τα προκαταρκτικά για το χτίσιμο. Το άραμα της μικρούλας έγινε θρύλος για λίγον καιρό, ώσπου να λησμονηθεί κι' αυτός αργότερα, όπως γίνεται για τόσα καλά πράγματα στην Ελλάδα...».

*

Η Πρόνοια, όμως, του Θεού δεν άφησε ούτε την παληά... παράδοση να ξεχαστεί, ούτε και την λησμονημένη ιδέα για να κτισθή το ξεχασμένο Εκκλησάκι. Ο δάσκαλος Δημ. Γαληνός, η κόρη του Λένη η μετέπειτα πρεσβυτέρα του αειμνήστου ιερέως μας παπά Ιωάννου Πουρνάρα, ο Δημ. Πουρνάρας, ο Γιάννης Βράχας και δοσι άλλοι... συνήργησαν να διασωθή το Όραμα και να κτισθή η Εκκλησούλα είναι όλοι όργανα του Θεούν. Ξαναζωντάνεψαν και αναστείλωσαν την ξεχασμένη ιστορία..., την παληά παράδοση..., κάποιο απόμακρο πολλών αιώνων ιερό τόπο, που είχε και έχει ασφαλώς σχέση με την ιερά εικόνα της Παναγίας και με το προσωνύμιο του θρυλικού βουνού της Καλλιακούδας.

+ Πρ. Κ. Δ. Βαστάκης

ΤΟ ΣΤΕΡΝΟ ΜΑΘΗΜΑ

Τα παιδιά του σχολειού, κάθουνταν σα μαραμένα, δέως στην αυλή. Δεν παίζουν σαν όλες τις φορές. Ούτε κι' ακούγονται οι φωνές τους, που άλλα πρωινά, χάλαγαν τον κόσμο. Σα να βουβάθηκαν ξαφνικά.

Σήμερα, το μεγάλο, το φριχτό μαντάτο απλώθηκε σ' όλο το χωριό. Κίνησε πέρ' απ' το νεκροταρείο, σα μαύρο κοράκι, έφερε μια γυροβοσιλά τα στίτια κι' ύστερα γίνηκε λυγμός, στα στήθεια των χωριανών. Το μαύρο κοράκι, έφυγε κι' δλας απ' το χωριό, έκρουζε τώρα στις ποταμιές, ύστερα στο Καρπενήσι και μετά, μακριά στις μεγάλες πολιτείες.

Τα παιδιά, ξέρουν πως ο δάσκαλός τους δε θα φανεί, σαν όλες τις άλλες μέρες. Τον έβλεπαν νάρχεται πέρ' απ' το δρόμο κι' έτρεχαν να τον προϋπαντήσουν κάνοντας ένα γύρο κοντά του, που τον έκοψαν με τις κελαϊδιστές φωνούλες τους. Λίγο πριν, στο σπίτι και τα δικά του παιδιά, τον τριγύριζαν, τον φιλούσαν και τον κράταγαν κοντά τους για να μην τους φύγει.

—Κάτσε λίγο πατερούλη. Λίγο ακόμα.

Μα εκείνος, έδεινε μια και ξέφευγε. Τα μικρά έτρεχαν κοντά του.

—Έχω κι' άλλα παιδιά στο σχολείο που με περιμένουν, φώναξε. Δεν είστε μονάχα εσείς.

Κι' έπαιρνε τη στράτα του σχολειού, γιομάτος αγάπτη για όλα τα παιδιά του κόσμου. Πήγαινε κανένα τέταρτο προτίτερα.

Στις οχτώ, ακριβώς, ένας μαθητής χτύπαγε τρεις γρήγορες φορές την καμπάνα της εκκλησίας κι' αυτό ήταν το σύνθημα για να τρέξουν τα παιδιά στα θρανία τους, με γέλια και φωνές. Ο δάσκαλος, ανέβαινε στην έδρα του, έρριχνε μια στοργική, δλο καλωσόνη ματιά στους μαθητές του κι' άρχιζε να διαβάζει τον κατάλογο σπημειώνοντας τις απουσίες μ' ένα σταυρό. 'Υστερα, άρχιζε το μάθημα.

Σήμερα, μαζίχτηκαν τα παιδιά στο σχολείο τους και σκιάζουνταν να κουβεντιάσουν το φοβερό νέο που ήξεραν. Ήταν πρώι ακόμα, μπορεί νάταν κι' ένα κακό όνειρο. Δεν το πίστευαν κι' έτρωγαν τό δρόμο με τα δακρυσμένα, κατατρομαγμένα ματάκια τους.

Μα ο δάσκαλος, δε φαίνονταν πουθενά. Πέρασε και το τέταρτο, ήρθε οχτώ η ώρα. Το σχολείο έμεινε βουβό, δίχως τη θαυματουργή παρουσία Εκείνου.

Μα ξάφνουν, σε λίγο ντάγκ, ντάγκ, ντάγκ χτύπησε σαν και πρώτα η καμπάνα. Σάλεψε η καρδιά των παιδιών, τα παράθυρα των κοντινών σπιτιών άνοιξαν, σα θεόρατα μάτια. Η ελπίδα γυρόφερε λίγο, μα πήγε και καταλάγιασε ξανά.

Ο Νίκος Μανίκας, μαθητής της έκτης, κατέβηκε σοβαρός απ' το καμπαναριό, έδωσε μια στην πόρτα και την άνοιξε. Στάθηκε στο κεφαλόσκαλο.

—Περάστε μέσα, φώναξε, όμοια όπως φώναξε κι' Εκείνος.

Τα παιδιά, προχώρησαν προς τα θρανία τους αμίλητα, μ' ένα βήμα πένθιμο, φορτωμένο απ' το βάρος της θλίψης τους. Ο Νίκος ο Μανίκας, ανέβηκε στην έδρα, χτύπησε δυο φορές τα χέρια και φώναξε:

Ησυχία, παρακαλώ.

Μα δε χρειάζουνταν. Γιατί η ησυχία επικρατούσε σ' όλη την τάξη, που δεν ήταν μια, μα πολλές μαζύ τάξεις μέσα στην ίδια αίθουσα. Μικρό το σχολείο του χωριού, δυσ' αιθουσες δλες κι' όλες.

Το παιδί που ήταν στην έδρα, κύταξε έναν-έναν τους συμμαθητές του και γιομάτο συγκίνηση φώναξε δυνατά, όπως έκανε ο δάσκαλος το πρωινό προσκλητήριο, διαβάζοντας τον κατάλογο των μαθητών του:

—Ιωάννης Καρυοφύλλης, δάσκαλος.

Και μεμιάς, τα παιδιά του σχολειού, αυτά τα φτωχά, κι' άβγαλτα χωριατάκια, με μια φωνή τσακισμένη απ' τον πόνο, με μια παρόρμηση, που κανένας δεν ξέρει πούθε ξεκινάει κι' έρχεται, φώναξαν:

—Απών.

Και σηκώθηκαν όρθια. Δίχως κανένας να τους πεί. Λες κι' όλα μαζί έκαμαν την ίδια σκέψη, πήραν την ίδια φώτιση κι' άρχισαν να τραγουδάν τον 'Υμνο:

Απ' τα κόκκαλα βγαλμένη
των Ελλήνων τα ιερά¹
και σαν πρώτ' ανδρειωμένη
χαίρε, ω, χαίρε! Ελευθεριά...

Ο Νίκος ο Μανίκας, επιβλητικός και σοβαρός, μόλις τέλειωσε ο 'Υμνος, τέντωσε τα χέρια του μπροστά δυσ-τρεις φορές προς τα κάτω:

—Καθείστε, φώναξε.

Το παιδί, τα κύταξε όλ' αυτά. Στον τοίχο μια εικόνα του Καραϊσκάκη, με τις μουστάκες του πάνω στα σκαμένα μάγουλα, σα να κουνήθηκε. Ναι. Ναι. Του μικρού μαθητή, του φάνηκε πως κουνιόνταν το γιαταγάνι του Πολέμαρχου, πως ο ίδιος αγωνίζονταν να κατεβεί απ' τον τοίχο του, για να τρέξει κατακεί που φύγαν οι δολοφόνοι και να γδικιωθεί.

—Παιδιά, είπε τότε ο Μανίκας. Σήμερα, πρώτη ώρα, είχαμε το μάθημα της Ιστορίας. Αφήστε με να σας πω το σημερινό μάθημα. Βέβαια, όλοι τ' ακούσατε κι' όλοι το μάθατε, μα νομίζω πως μια που έχουμε τούτη την ώρα Ιστορία, πρέπει να

ΤΟΥ ΔΑΣΚΑΛΟΥ

κάμουμε Ιστορία. Τώρα αν η Ιστορία είναι σημερινή, δεν αλλάζει σε τίποτα. Να την πούμε για να γραφεί κάποτε. Εμείς, θάμαστε πια μεγάλοι, οι κατοπινοί όμως θα τη διαβάζουν κι' εμείς καθώς θ' ακούμε τα παιδιά να συλλαβίζουν, θα ξαναγυρνάμε χρόνια πίσω και θα θυμούμαστε το σημερινό Δεκέμβρη του 1942, σ' ετούτα τα ματωμένα χωματα...

Το Μικρό Χωριό της Ευρυτανίας, ζόύσε ήσυχο στην πλαγιά της Χελιδόνας, πλημμυρισμένο απ' τα χιονισμένα ελάτια του χειμώνα. Ήταν κατοχή. Η πατρίδα, τριπλά σκλαβωμένη, υπόφερε, πεινούσε κι' αγωνίζοταν. Το αίμα των αθώων, όχνιζε σε βουνά και κάμπους, σε χωριά και σε πολιτείες. Στο Μικρό Χωριό, ήρθαν ένα βράδιο Ιταλοί στρατιώτες, έμπαιναν στα σπίτια, άρπαζαν, χτύπαγαν, φοβερίζαν. Το χωριό, δοκίμαζε για πρώτη φορά, τις επισκέψεις των ξένων. Κλείνουνταν στα σπίτια φοβισμένο, ανήμπορο ν' ἀντισταθεί, να παλαιώψει, μα η οργή των χωριανών, δεν άργησε να μετατραπεί σε ντουφέκι. Και σε λίγο η μάχη φούντωσε. 'Απ' τα ελάτια, κατέβαιναν άντρες και γυναίκες οπλισμένοι, με θολωμένα τα μάτια τους απ' την απόφαση, με πλημμυρισμένη την καρδιά τους από Ελλάδα. Και η μάχη έγινε τραγούδι:

Βαρειανταριάζουν τα βουνά κι' ο ίλιος σκοτεινάζει...

Το δόλιο το Μικρό Χωριό και πάλι ανταριάζει... Οι Ιταλοί έφυγαν απ' το χωριό καταματωμένοι απ' τη μάχη, χτυπημένοι, λιγότεροι. Οι οπλισμένοι έφυγαν κι' αυτοί, η οργή του χωριού είναι μεγάλη και τα χωριά της πατρίδας είναι πολλά.

'Υστερ' από λίγες μέρες ξανάρθαν οι ξένοι - φάλαγγες ολόκληρες, όπλα βαρειά, ασήκωτα. Έζωσαν το χωριό, έπιασαν κάμπουσους και τους έκλεισαν σ' ένα μποντρούμι. Απ' το Μεγάλο Χωριό, πόναι αντίκρυα στο Μικρό έπιασαν το δάσκαλο Γιάννη Καρυοφύλλη, τον Παπαδημήτηρη Βαστάκη, το νωματάρχη Χαρίλαο Κουτσιμό, το γιατρό Χρήστο Μέρμηγκα. Έπιασαν κι' άλλους απ' τα γύρω χωριά. 'Ολους αυτούς, αφού τους πήγαν ώρες ποδαρόδρομο μέσα στα χιόνια, ίσωμε το Μπρουσσό, αφού τους βασάνισαν και τους φοβέριζαν για να μαρτυρήσουν, πώς κρύβουνταν τα παλληκάρια, τους ξανάφεραν. Δεν άνοιξαν το στόμα τους. Δε δέχτηκαν ν' απαρνηθούν την πατρίδα τους.

Το τελευταίο βράδυ οι κρατούμενοι ήπιαν κρασί με ξερά κρεμμύδια για μεξέ και τραγούδησαν πατριωτικά τραγούδια. Κατά τα μεσάνυχτα, ο Παπαβαστάκης έψαλλε την ίδια τους τη νεκρώσιμη ακολουθία, μέσα σε μια κατανυχτική σιωπή. Κι' όταν έλεγε το «υπέρ αναπανθεώς της ψυχής του δούλου σου...» καθένας που άκουγε τ' όνομά του, σήκωνε ψηλά το κεφάλι. Στο τέλος έψαλλαν τον Εθνικό 'Υμνο κι' έκατσαν να γράψουν γράμματα στα σπίτια τους.

του Μιχάλη Σταφυλά

Το πρώι, ήρθαν και τους πήραν, τον Παπαβαστάκη και τον Κουτσιμό, τους έβαλαν σ' ένα σπίτι και τους έκαψαν ζωντανούς. Τους άλλους, τους οδήγησαν κατά το υψηλατάκι τ' Αη-Σάστη, τους έδωσαν έναν κασμά και τους πρόσταξαν:

—Ένας ένας να σκάψει το λάκο του.

Οι κρατούμενοι ανασκούμπωθηκαν μέσα στο κρύο Δεκεμβριάτικο πρωϊνό κι' έσκαβαν. Οι Ιταλοί βιάζουνταν, φώναζαν να κάμουν γρήγορα. Σαν τέλειωσαν, τους έβαλαν στη γραμμή κι' αντίκρυ τους τα όπλα σημάδευαν τις καρδιές. Ο δάσκαλος, λίγο πριν είχε βγάλει το πανοφώρι του — ένα καινούργιο μαύρο πανοφώρι — και τόβαλε στην άκρη.

—Δεν κρυώνω, είπε. Ας μην το τρυπήσουν κι' αυτό οι σφαίρες. Θα χρειαστεί να το φορέσει κανένας που θα τόχει ανάγκη. Έγω πια.....

Κι' έτρεξε στη σειρά του. Μα την ώρα που σημάδευαν οι αντικρυνόι του, μια φωνή τον καταπλήμμυρισε, ένας πόθος να κάμει κάτι, τούτη τη στιγμή, να στεφανώσει τον αμόλευτο απλό του βίο με μια ζητωκραυγή. Τίποτ' άλλο δεν του απόμεινε να κάνει. Σήκωσε το δεξί του χέρι ψηλά άστραψαν τα μάτια του απ' τη φλόγα που τον κατάκαιγε και κραύγασε:

—Ζήτω η Ελλάδα.

Με μια διαταγή του επικεφαλής, τα όπλα χαμήλωσαν προς τη γη. Οι μελλοθάνατοι, δεν ήξεραν τι να υποθέσουν. Γνώριζαν, πως είναι πανάρχαιος νόμος, στους αντρείους να χαρίζεται η ζωή. Κι' αυτό έβαλαν εκείνη τη στιγμή στο μυαλό τους. Κύτταζαν το δάσκαλο μ' ευγνωμοσύνη. Οι ελπίδες φτερούγισαν μέσα στην ταραγμένη τους ψυχή.

—Ελλα δω εσύ που φώναξες, πρόσταξε ο αξιωματικός.

Ο Καρυοφύλλης προχώρησε μπροστά άτρομος, σοβαρός κι' οργισμένος. Η ελπίδα που φτερούγισε μέσα του, δεν ήθελε να γίνει χαμόγελο, μπροστά στον ξένο.

—Ζήτω η Ελλάδα έ; Είπε ειρωνικά εκείνος, σηκώνοντας το χέρι του ψηλά.

—Ναι, φώναξε ο δάσκαλος. Ζήτω η Ελλάδα. Και σήκωσε το χέρι του, σαν παντιέρα, που περίμενε τον άνεμο για να ξεδιπλωθεί.

Αυτή την παντιέρα την άρπαξε με λύσσα ο αξιωματικός, φώναξε δυο στρατιώτες, τον βοηθηταν να την ακουμπήσει σε μια μεγάλη πέτρα κι' έβγαλε το μαχαίρι του. Σε λίγο η παντιέρα είχε κοπεῖ. Το χέρι πεταμένο, καταματωμένο εκεί στην άκρη. Εσπρώξαν και τον κρατούμενο κατά τη γραμμή των μελλοθάνατων. Κι' ενώ τα όπλα σημάδευαν και χτυπούσαν, το κομμένο μπράτσο σηκώνονταν κα-

Συνέχεια στη σελ. 48

Τουριστική Διαφήμιση

του Β. Μωρίκη

Σε προηγούμενο σημείωμά μας αναλύσαμε τις προστικές και τις μεγάλες δυνατότητες που έχει ο Νομός Ευρυτανίας να δεχθεί την αυξανομένη κίνηση του εσωτερικού τουρισμού. Γιαντό παράλληλα με τα διάφορα έργα υπόδομής, τη βελτίωση των παρεχομένων υπηρεσιών από τις υπάρχουσες τουριστικές μονάδες και τη δημιουργία νέων εγκαταστάσεων, χρειάζεται και μια σωστή προβολή και διάφημιση.

Σωστή προβολή σημαίνει να προβάλουμε τις υπάρχουσες δυνατότητες, αυτό που πραγματικά μπορούμε να προσφέρουμε στον επισκέπτη χωρίς καμιά υπερβολή. Σαν ο επισκέπτης που θα δεχθούμε φύγει ευχαριστημένος τότε γίνεται ο ζωντανός διαφήμισης κάθε περιοχής, κάθε μονάδας. Αντίθετα αν υπερβάλουμε, αν δεν προσφέρουμε ακριβώς αυτό που υποσχεθήκαμε, τότε δεν κάνουμε διαφήμιση αλλά προπαγάνδα. Η προπαγάνδα όμως στον τουρισμό δεν επιτρέπεται σε καμιά περίπτωση και ο επισκέπτης που θα δυσαρεστηθεί είναι φυσικό να μας δυσφημίσῃ. Πρέπει γενικά να ξέρουμε διάτη στους εκατό επισκέπτες μόνο ένας να φύγει δυσαρεστημένος κάνει μεγαλύτερη ζημιά από τους ενενήντα εννέα που θα φύγουν ικανοποιημένοι.

Δεν επιτρέπεται δηλαδή να γράφουμε ότι το ξενοδοχείο ή οποιοδήποτε κατάλυμα παρέχει ζεστό νερό και θέρμανση και ο πελάτης να ξεπαγιάζει. Δε μπορούμε να γράφουμε ότι σερβίρουμε πρωινό και να του το προσφέρουμε ανεπαρκές. Δεν είναι σωστό να γράφουμε ότι υπάρχει άφθονο κυνήγι όταν δεν υπάρχει. Άλλα και όταν υπάρχει πρέπει να περιγράφουμε τις θέσεις, τις εποχές και τις περιοχές που επιτρέπεται.

Αναλυτικά η τουριστική διαφήμιση γίνεται:

Ιον. Από τον Ε.Ο.Τ. με τα κυκλοφορούντα έντυπα.

2ον. Από τα τουριστικά γραφεία ή σωματεία με τα έντυπα που περιλαμβάνουν τα διάφορα εκδρομικά προγράμματα.

3ον. Από τους εκδοτικούς οίκους με τους τουριστικούς οδηγούς και χάρτες.

4ον. Από τις ίδιες τις τουριστικές μονάδες με την επί πληρωμή διαφήμιση σε διάφορες εκδόσεις, με την συμμετοχή τους σε διάφορα συνέδρια και τουριστικές εκδηλώσεις, με προσκλήσεις και φιλοξενία τουριστικών παραγόντων καθώς επίσης και με την καθημερινή αλληλογραφία με τους ενδιαφερόμενους πελάτες.

Από τα παραπάνω: 1) Ο Ελληνικός Οργανισμός Τουρισμού ως φορέας της τουριστικής ανάπτυξης διαθέτει Υπηρεσίες ελέγχου και γι' αυτό τα έντυπά του είναι σωστά και καλά ενημερωμένα για τις δυνατότητες της κάθε περιοχής: Πρέπει όμως να ενημερώνεται και από τους ίδιους τους ενδιαφερό-

μενους για κάθε μεταβολή που γίνεται στις μονάδες τους ώστε να μπορεί να τις συμπεριλαμβάνει διαρκώς στις ετήσιες διαφημιστικές εκδόσεις του.

2ον. Τα τουριστικά γραφεία: Αξιόλογα τουριστικά γραφεία κυκλοφόρησαν και εφαρμόζουν με επιτυχία εκδρομικά προγράμματα για την περιοχή μας. Υπάρχουν όμως και άλλα που τα προγράμματά τους είναι ασαφή ή πρόχειρα με αποτέλεσμα να φύδουν σε κάποιο χωριό πούλιαν χωρίς καμιά προειδοποίηση για καταλύματα, για φαγητό κ.λ.π. Κάλλιστα θα μπορούσαν να αποφύγουν κάθε δυσάρεστη κατάσταση, αν προηγούμενα είχαν κάνει μια σωστή και υπεύθυνη παραγγελία, για τον αριθμό ατόμων, την ώρα αφίξεως, το είδος φαγητού κ.λ.π.

3ον. Οι τουριστικοί οδηγοί και οι χάρτες: Κυκλοφορούν πολλοί και δυστυχώς υπάρχουν μερικοί με φοβερές και απαράδεκτες παραλείψεις. Ο Ξενοδοχειακός αυτός οδηγός κατά τα άλλα θα μπορούσε να θεωρηθεί αξιόλογός με τις κατατοπιστικές λεπτομέρειες που περιέχει αν δεν είχε αδικαιολόγητες παραλείψεις. Π.χ. δεν περιλαμβάνει καθόλου τα ύπαρχοντα ξενοδοχεία του Μεγάλου και Μικρού χωριού ούτε στις αναλυτικές καταστάσεις σελ. 163 και 168. Ο εκδότης του αναφερόμενου Τουριστικού οδηγού, ίσως φταίει αν δεν επισκέφθηκε ποτέ την Ευρυτανία. Όμως φταίνε και είναι συνυπεύθυνοι και οι τουριστικοί παράγοντες της περιοχής αν έλαβαν ερωτηματολόγια και ποτέ τους δεν απήντησαν, ή έδωσαν λανθασμένες πληροφορίες.

Επιβάλλεται σήμερα οι τοπικοί σύλλογοι σε συνεργασία με τις κοινότητες, για κάθε χωριό, να συντάξουν το δικό τους τουριστικό και τοπογραφικό χάρτη. Ο χάρτης αυτός πρέπει να περιλαμβάνει όλα τα χρήσιμα τουριστικά στοιχεία για μια σωστή πληροφόρηση όλων όσων ασχολούνται με την προβολή και διαφήμιση της περιοχής.

Πιστό αναλυτικά ένας σωστός τουριστικός χάρτης πρέπει να περιέχει:

α) Ξενοδοχεία, δωμάτια, κλίνες, διάρκεια λειτουργίας, τηλέφωνο, όνομα υπεύθυνου κρατήσεων, περιγραφή δυνατοτήτων και προσφοράς υπηρεσιών.

β) Άλλα καταλύματα: σπίτια, δωμάτια, εστιατόρια.

γ) Δυνατότητες τοπικών ημερησίων εκδρομών, τοποθεσίες, πηγές, δρόμοι αμαξητοί, βατοί, μονοπάτια, μοναστήρια κ.λ.π.

δ) Ιστορικές τοποθεσίες και σημαντικά γεγονότα που συνέβησαν κατά τους Εθνικοαπελευθερωτικούς αγώνες όλων των εποχών. Ειδικότερα στις

ΕΥΓΕΝΙΟΣ Ο ΑΙΤΩΛΟΣ

Νέος όσιος της Τοπικής Εκκλησίας

Την 1ην Ιουλίου του π.έ. 1982 η αγιότροφος Τοπική Ευρυτανική Εκκλησία προσέθεσεν επισήμως στον μακρύ Αγιολογικό Κατάλογό της και τον δσιον Ιερομόναχον και σοφώτατον Διδάσκαλον του Γένους Ευγένιον τον Αιτωλόν.

Με σχετικό, προς τον Σεβασμιώτατον Ποιμενάρχην μας κ. Νικόλαον, Υπόμνημα του φερωνύμου πνευματικού Συνδέσμου Καρπενησίου «Ευγένιος ο Αιτωλός», εις τον οποίον διελαμβάνοντο όλα τα στοιχεία περί της αγιοποιήσεως του Οσίου Ανδρός εγένοντο οι σχετικές ενέργειες και δια της υπ' αριθμ. 346/1-7-1982 Πατριαρχικής και Συνοδικής Πράξεως του Οικουμενικού Πατριαρχείου κατεγράφη και ούτος επισήμως εις την χορείαν των νέων Οσίων της κατ' Ανατολάς Ορθοδόξου Εκκλησίας. Η μνήμη του νέου Οσίου Ευγενίου του Αιτωλού καθορίσθη να τελείται την 5ην Αυγούστου εκάστου έτους, η οποία συμπίπτει με την ημέραν της οσίας κοιμήσεώς του.

Ο δσιος Πατήρ γεννήθηκε στα τέλη του δεκάτου έκτου αιώνος, γύρω στα 1597 στο Μέγα Δένδρο του Αποκάρου. Στο ίδιο χωριό μετά 100 περίπου χρόνια θα γεννηθή ο μετέπειτα φλογερός Ισαπόστολος και Εθναπόστολος και ένδοξος Ιερομάρτυς Κοσμάς ο Αιτωλός.

Για να σπουδάσει ο Ευγένιος — στα μαύρα χρόνια της σκλαβιάς —, κατέφυγε στα Μοναστήρια: Παναγίας του Βλοχού, Παναγίας Τροβάτου και της Τατάρνας. Εδώ στο τελευταίο χειροτονείται Διάκονος. Η φιλομάθειά του, όμως, για ανάτερες σπουδές τον έφεραν στα Τρίκαλα, στην Κεφαλλονιά, στη Ζάκυνθο, στο Άγιο Όρος και στην Κωνσταντινούπολι, όπου εδίδασκαν φημισμένοι Διδάσκαλοι του Γένους. Μετά από τις πολύχρονες σπουδές του, χάριν προσκυνήματος επήγε στους Αγίους Τόπους — Ιεροσόλυμα. Στην επιστροφή του περνώντας από την Αλεξάνδρεια ο πατριάρχης Κύριλλος ο Λούκαρης πολύ τον εξετίμησε και τον χειροτόνησε Πρεσβύτερο.

Με τα φυσικά και επίκτητα προσόντα που απέκτησε, με την βαθειά πίστη στο Σωτήρα Χριστό που είχε και με την φλογερή αγάπη, που έννοιαθε σαν χρέος να βοηθήσει το χειμαζόμενο δούλον Γένος κατέψυγε στον αγιότροφο Ευρυτανικό χώρο προς οικοδομήν

του λαού του Θεού. Εδώ, εκτός από του μεγίστου πνευματικού έργου που έκαμε να φωτίζει και να οδηγεί στο Χριστό χιλιάδες ψυχές χριστιανών, υπήρξε δημιουργικός και σε άλλα υλικά θέματα, απόμενα του Ευγενίου. Ως σοφώτατος Διδάσκαλος ίδρυσε δεκάδες Σχολείων μεταξύ των οποίων τις περιφημες ανώτατες Σχολές των Αγράφων και του Καρπενησίου. Εκ των σχολείων τούτων απεφοίτησαν χορείες γνωστών στην ιστορία εναρέτων και εμπνευσμένων μαθητών, οι οποίοι εκήρυξαν τον λόγον του Θεού εις τα πέρατα της δούλης Πατρίδας.

Πέρυσι, στις 5 Αυγούστου συνεπληρώθηκαν τριακόσια (300) έτη από την οσίαν κοίμησίν του. Η Τοπική Εκκλησία — Σεβασμιώτατος και τοπικοί παράγοντες με την ιδιαίτερη φροντίδα του προαναφερθέντος ομωνύμου Συνδέσμου Καρπενησίου «Ευγένιος ο Αιτωλός», επεσήμανε την επέτειον της τριακοσιετηρίδος αυτής και πληροφορηθείσα και την αναμενομένην απόφασι του Οικουμενικού Πατριαρχείου ετέλεσε την Πρώτην Πανηγυρικήν Αρχιερατικήν Λειτουργίαν εις τιμήν του νέου Οσίου.

Εφέτος, όμως, προετοιμάζεται η πανηγυρική ανακήρυξη εις νέον 'Οσιον της Εκκλησίας του Αγίου Ευγενίου με σειράν εκδηλώσεων. Οι γιορτές θ' αρχίσουν στις 26 Ιουλίου από την Αγία Παρασκευή των Βραγγιανών και θα καταλήξουν στο Καρπενήσι με τον επίσημον εορτασμόν 4 και 5 Αυγούστου, όπου και θα εγκαινιασθή και θα καθιερωθή η κατ' έτος εορταστική μνήμη του Οσίου.

Ταίς του νέου Οσίου και θεοφόρου πατρός και διδασκάλου ημών Ευγενίου αγίαις πρεσβείαις ο Θεός ελέησον και σώσον ημάς. Αμήν.

+ Πρωτοπ. Κων/νος Δ. Βαστάκης

Απολυτίκιον του Οσίου Ευγενίου του Αιτωλού

(Ποίημα Γερασίμου Μοναχού Μικραγιανναίτου — Υμνογράφου).

'Ήχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε, Διδάσκαλος ένθεος και οδηγός των πιστών, εδείχθεις εν Πνεύματι, οία θεράπων Χριστού, Ευγένιε δσιε' λόγω γαρ διαπρέπων, και λαμπρότητι βίου, ώφθης της ευσεβείας, πρακτικός υποφήτης' διό η Εκκλησία Χριστού Μακαρίζει σε'.

ΣΕΛΙΔΑ ΜΝΗΜΗΣ

Μέχρι τώρα για την παρούσα σελίδα της ΜΝΗΜΗΣ... χρησιμοποιούσα διάφορες φωτογραφίες με πρόσωπα του χωριού μας, που τα αποθανάτισε ο φωτογραφικός φακός πριν από 50 έως 75 χρόνια. Η πρώτη φωτογραφία, που έδωσε και την αφορμή, εικονίζει φοιτητάς συγχωριανούς μας, που σπούδαζαν περί το 1905. (ίδε «Φωνή μας ...» αρ. φ. 25-26/1977, σσ. 10-11).

Στην παρούσα έκδοση δημοσιεύω το έναντι εικονιζόμενο ιστορικό έγγραφο, που είναι η πληρεξουσιότητα των προκρίτων Ευρυτάνων, προς τον αοιδημον Αρχιερέα Λιτζάς και Αγράφων κυρόν Δοσίθεον, για να παραστή ως εκπρόσωπος «παραστάτης» της Ευρυτανίας στην Πρώτη Εθνοσυνέλευσι της Επιδαύρου, 20 Δεκεμβρίου 1821. (Πρβλ. και Πάνου Ι. Βασιλείου, «Η Επισκοπή Λιτζάς και Αγράφων....» Αθήνα 1960, σσ. 197-198).

Το ιστορικό τούτο έγγραφο —μετά από τη σχετική σύναξη— συνετάγη στο χωριό μας στις 13 Δεκεμβρίου 1821. Το υπογράφουν δε μεταξύ των άλλων δύο αειμνηστοι συγχωριανοί μας. Ο παπα Νικόλαος — του γένους των Παπαχαραλάμπους — και ο Δημήτριος Ράφτης.

Το έγγραφο τούτο γράφει τα εξής:

Γ.Σ. ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ. αρ. 26240
«Δια του παρόντος ημών ενδεικτικού και ενυπογράφου γράμματος, δηλοποιούμεν ημείς οι κάτωθεν ονομαστί γεγράμμένοι από τε της Κωμοπόλεως Καρπενησίου, και των Βλαχοχωρίων, άμα δε και ο στρατηγός ημών Γιαννάκης Γιολδάσης, ότι δια τα σωτήρια, και συμφέροντα της πατρίδος μας παραγενόμενοι προλαβάντως και την εν Σάλων της Φωκίδος συγκροτηθείσαν υπό των ελευθέρων επαρχιών της Ελλάδος συνέλευσιν, και διορισθέντες παρά του Αρείου Πάγου δια να πέμψωμεν και εις την εν Πελοποννήσφ ήδη συγκροτουμένην Εθνικήν Βουλήν, άνδρας εκλελεγμένους και ικανούς δια να παραστήσωσι τα δίκαια της Πατρίδος μας και να ζητήσωσι τα συντηρητικά και σωτηριώδη προς ασφάλειαν της επαρχίας μας. Και λοιπόν μετά την εις τα ίδια επιστροφήν συνελθόντων ημών επί το αυτό, και συνδιασκεψαμένων εκρίθη εύλογογ και δίκαιον υπό πά-

ντων το τοιούτον διο και κατ' εκλογήν πέμπομεν πληρεξούσιον της επαρχίας ταύτης τον θεοφιλέστατον αρχιερέα ημών κύριον Δοσίθεον, φιλογενή τε όντα εις άκρον και φιλελεύθερον, έχοντά τε δλην την ισχύν και κυριότητα δια να παραστήση ακριβώς τα δίκαια και την κατάστασιν της επαρχίας μας, και να ζητήσῃ παρά της σεβαστής εθνικής Βουλής τα σωτηριώδη εφόδια και τα προς διόρθωσιν συντείνοντα. Διο και εις την περί τούτου δήλωσιν εγένετο το παρόν της πληρεξουσιότητος γράμμα, και εδόθη τή θεοφιλεία του προς ένδειξιν και ασφάλειαν.

Εν Μεγάλω Χωρίῳ τη 13 Δεκεμβρίου 1821
Γιαννάκης Γιολδάσης
(Τ.Σ.)

Ο γηγόμενος Προυσού Κύριλλος, ΠαπαΝικόλαος Τρανοχωρίτης, Γεώργιος Χατζόπουλος, Ζαχαράκης Μπαλτζής, Κωνσταντίνος Γουβέλης, Δημήτριος Κολοκυθόπουλος, Δημήτριος Ράφτης τρανοχωρίτης, Μήτρος Τζάτζιου, Γεώργιος και Δημήτριος Γουβέλης από Μουζήλου, Αναγνώστης από Κρέκελλον, Αναγνώστης Παπανικόλας από Δομνίστα».

*

Έγγραφο, πραγματικά, ιστορικό και αξιόλογο. Μας δείχνει μεταξύ των προκρίτων Ευρυτάνων δύο υπογραφές — αντί φωτογραφιας — μεγαλοχωρίτικες, ηλικίας εκατόν εξήντα δύο (162) χρόνων. Και ακόμα, μας δείχνει και τη φωτογραφία του χωριού μας, που παρουσιάζεται στην ιστορία, όχι μόνον σε πολεμικά γεγονότα και θυσίες προ και μετά την έναρξη του Αγώνος του 1821, αλλά και σε άλλα ζητήματα για την εθνική μας αποκατάστασι και ανασυγκρότησι.

Πρωτοπρ. ΚΩΝΣ/ΝΟΣ Δ. ΒΑΣΤΑΚΗΣ

*francis
England*

"Bergauf und bergab"

„*Любовь к родине*”

"mfp ffp"

လျမ်းစွာနှစ်ပါးကျော်

କାନ୍ତିର ପାଦମଣି

„Εγγύησε τηνότια γέγος
„επενδύεις προσχετικές
„μεταπολεμικές
„ταξιδιώτικες

1. *Любимые места*
2. *Любимые места*
3. *Любимые места*

**ΜΗΤΡΩΟΝ ΤΩΝ ΑΡΡΕΝΩΝ
ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ
• ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΙΓΑΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ**

Καταρτισθέντες ανηφόνως τῷ Νόμῳ ΑΝΖ

(Συνέχεια εκ του προηγουμένου)

1896 Λιάπτης Δημήτριος του Κωνσταντίνου (γεωργός του χωριού, εστρατεύθη και εφονεύθη εις το πεδίον της τιμής στον Μικρασιατικόν Πόλεμον).

Παλιούρας Μηνάς του Βασιλείου (Ανώτερος αξιωματικός του Στρατού (ΣΕΜ), αποβιώσας εν ενεργείᾳ με τον βαθμόν του Αντισυνταγματάρχου. Άφησε μνήμην ευσεβούς χριστιανού, στοργικού οικογενειάρχου, γενναίου αξιωματικού, φιλοπάτριδος και καταδεκτικού ανθρώπου. Υπήρξε μέλος του Συνδέσμου).

Παλιούρας Ιωάννης του Γεωργίου (γεωργοκτηματίας στο χωριό και πλανόδιος λαναροποιός).

Περίδας Ζαχαρίας του Βασιλείου (μετανάστης στη Κωνσταντινούπολι, γεωργοκτηματίας στο χωριό και φίλος του Συνδέσμου).

Σταθόπουλος Γεράσιμος του Κωνσταντίνου (ή Στουρνάρας, απόγονος της οικογενείας του Οσιομάρτυρος Γερασίμου του μεγαλοχωρίτου, του οποίου έφερε και το όνομα, μετανάστης στην Κωνσταντινούπολι και εν συνεχείᾳ στή Θεσσαλονίκη, όπου σταδιοδρόμησεν επαγγελματικώς και οικογενειακώς. Άφησε μνήμην αγαθήν, ευσεβούς χριστιανού, στοργικού οικογενειάρχου και φιλοπάτριδος. Υπήρξε επίλεκτο μέλος του Συνδέσμου μας).

Σταθόπουλος Ιωάννης του Νικολάου (μετανάστης στην Αμερική όπου και απεβίωσε, αφού δημιούργησε αρίστην οικογένειαν και επαγγελματικήν δραστηριότητα. Υπήρξε φίλος του Συνδέσμου μας).

Τσάπαλος Δημήτριος του Νικολάου (μετανάστης στην Κωνσταντινούπολι. Επανελθών εγκατεστάθη εις το πεδίον της τιμής κατά το τέλος του Μικρασιατικού πολέμου. Υπήρξε φίλος της εργασίας, της πατρίδας και του Συνδέσμου μας).

κώς στασιοδρόμησε. Υπήρξε φιλόπατρις και φίλος του Συνδέσμου).

Τζαβέλης Γεωργίος του Γεωργίου (απεβίωσε νέος στο χωριό).

Χασκόπουλος Δημήτριος του Ευθυμίου (μετανάστης στην Κωνσταντινούπολι, όπου απεβίωσε νέος. Υπήρξε φίλος της πατρίδας, της εργασίας και του Συνδέσμου μας).

1897 Δασκαλάκης Γεωργίος του Κωνσταντίνου (μετανάστης στην Αμερική. Επανελθών εγκατεστάθη στη Θεσσαλονίκη, όπου επαγγελματικώς, ως χρυσοχός και οικογενειακώς σταδιοδρόμησε. Υπήρξε φίλος των παιδιών του χωριού και του Συνδέσμου μας).

Κοντομέρκος Κωνσταντίνος του Ανδρέου (μετανάστης και επαγγελματίας στην Κωνσταντινούπολι. Στρατευθεὶς και παθών εις τον Στρατόν απεβίωσε στο χωριό. Υπήρξε φίλος της Πατρίδας, του χωριού και μέλος του Συνδέσμου μας).

Καρβέλης Αθανάσιος του Γεωργίου (μετανάστης και επαγγελματίας στην Κωνσταντινούπολι. Επανελθών εγκατεστάθη εις Αθήνας, όπου και απεβίωσε. Διεκρίνετο δια το ήρεμον και πράον του χαρακτήρος του και τα χριστιανικά και πατριωτικά του αισθήματα. Υπήρξε μέλος του Συνδέσμου μας).

Λάιος Χαράλαμπος του Νικολάου (μετανάστης στην Κωνσταντινούπολι, απ' όπου στρατευθεὶς εφονεύθη εις το πεδίον της τιμής κατά το τέλος του Μικρασιατικού πολέμου. Υπήρξε φίλος της εργασίας, της πατρίδας και του Συνδέσμου μας).

Παΐδας Ευθύμιος του Σταματίου (μόνιμος υπαξιωματικός - Ενωμοτάρχης, της Χωροφυλακής, απ' όπου συντάξιοδοτήθη. Εγκατεστάθη οικογενεια-

κάς στο χωριό και εξασκούσε ενίστε το επάγγελμα του δικολάβου. Υπήρξε καλός υπάλληλος, στοργικός, οικογενειάρχης, έντιμος πολίτης, φιλόπατρις και φίλος του Συνδέσμου μας).

Περίδας Ιωάννης του Κωνσταντίνου (μετανάστης και επαγγελματίας στην Κωνσταντινούπολι. Επανελθών σταδιοδρόμησεν επαγγελματικώς ως έμπορος και εμπορικός αντιπρόσωπος εις Θεσσαλονίκην, Πειραιά και Αθήνας, όπου και απεβίωσε. Υπήρξε λάτρης και δωρητής του χωριού και μέλος του Συνδέσμου μας).

Παπαγιάννης Αλκιβιάδης του Ιωάννου (μετανάστης στην Αμερική, όπου οικογενειακώς και επαγγελματικώς σταδιοδρόμησε. Φίλος των ελληνορθοδόξων παρατάσσεων μας αντάξιος υιός του αειμνήστου Εφημερίου μας και διδασκάλου παπά Ιωάννου Παπασπύρου μέλος του Συνδέσμου μας).

Σταθόπουλος Ταξιάρχης του Ανδρέου (μετανάστης στο Σουδάν Αφρικής. Δραστήριος έμπορος, αλλ' απεβίωσε νέος).

Σταθόπουλος Ευάγγελος του Ανδρέου (δίδυμος αδελφός του προηγουμένου. Μετανάστης και επαγγελματίας στο Σουδάν Αφρικής. Επανελθών σταδιοδρόμησεν ως δερματέμπορος στον Πειραιά, όπου και απεβίωσε. Δημιούργησεν αρίστην οικογένειαν και ήτο φιλόπατρις, έντιμος άνθρωπος και μέλος του Συνδέσμου μας).

Τσίρος Ανδρέας του Γεωργίου (μετανάστης στην Κωνσταντινούπολι, όπου εσπούδασε στη Μεγάλη του Γένους Σχολή. Ως πτυχιούχος αυτής διωρίσθη δημοδιάσκαλος στην περιοχή Φλωρίνης — Άγιον Γερμανόν — όπου υπηρέτησεν υπέρ την 25ετίαν. Εκεί δημιούργησε λαμπράν πολυμελή χριστιανικήν οικογένειαν, και αξιόλογον εκπαιδευτικήν, πατριωτικήν και εθνικήν δράσιν παρασημοφορηθείς δι' αυ-

τήν. Ήτο επίλεκτον μέλος του Συνδέσμου μας και νοσταλγός του χωριού μας. Ο πρώρος, όμως, θάνατος τον βρήκε, ως Βοηθόν Επιθεωρητού Φλωρίνης στις αρχές του έτους 1968 χωρίς να επανίδει το χωριό... Την εποχήν εκείνην με προσωρινήν απόσπασιν υπηρετούσα, ως εφημέριος και Αρχιερατικός Επίτροπος Αμυνταίου Φλωρίνης. Με την ευκαιρίαν παρέστην και ετέλεσα εις Φλώριναν το 40ντήμερον Μνημόσυνόν του. Εις γενέμενον δε εκεί Διδασκαλικόν Συνέδριον, όπου προσκληθείς ετέλεσα, επί τη ενάρξει των εργασιών αυτού Αγιασμόν, άκουσα από προϊσταμένους και συναδέλφους του τους πιο θερμούς δι' αυτόν επαίνους. Χαρακτηρίσθηκε: ως ευσεβέστατος χριστιανός, ως απαράμιλλος παιδαγωγός στο έργο του πλάστη ψυχών, ως στοργικός οικογενειάρχης, ως έξοχος και γενναίος πατριώτης, ως δημιουργικός άνθρωπος και έντιμος πολίτης, ως φίλος, ο οποίος δεν είχε ουδένα εχθρόν).

Τέμενος Ιωάννης του Δημητρίου (μετανάστης στην Κωνσταντινούπολι, όπου και σταδιοδρόμησεν επαγγελματικώς και οικογενειακώς. Δεν επανήλθε στο χωριό).

Ψυμάδης Γεράσιμος του Αθανασίου (μετανάστης στην Κωνσταντινούπολι. Επανελθών εγκατεστάθη εις Αθήνας, όπου απεβίωσεν ως συνταξιούχος του ΙΚΑ. Υπήρξεν έντιμος άνθρωπος, καλός χριστιανός, στοργικός οικογενειάρχης, λάτρης των ελληνοχριστιανικών παραδόσεων και μέλος του Συνδέσμου μας).

+ πρ. Κ. Δ. Βαστάκης

Σ η μ ε ι ω σ ι ε: Αι εντός των παρενθέσεων επαγγελματικές ιδιότητες και άλλες πληροφορίες των ανωτέρω προσετέθησαν υπό του γράφοντος, τις οποίες ενρέ κατόπιν σχετικής ερεύνης μετά του κ. Χρήστου Ι. Κοντομέρκου και άλλων προσώπων.

‘Επιθυμεῖς ἔνα Σύνδεσμο ἄξιο τῆς ίστορικῆς του παράδοσης;

‘Ενισχυσέ τον μέ κάθε τρόπο. Στείλε σήμερα τή·συνδρομή σου.

Χαρούμενες έκδηλώσεις τοῦ Συνδέσμου μας

τοῦ Γιώργου Κ. Σταυράκη

Το κόψιμο της Βασιλόπιτας για το 1983

Στις 16 Ιανουαρίου έγινε στη Μακεδονική Εστία το καθιερωμένο κόψιμο της Βασιλόπιτας για το 1983. Μέσα σε ατμόσφαιρα πατριωτικών χαιρετισμών συναντήθηκαν πολλοί Μεγαλοχωρίτες και φίλοι Ευρυτάνες για να Τιμήσουν με τον τρόπο αυτό την εκδήλωση. Η προεργασία και η παρουσία ολόκληρου του Δ. Συμβουλίου συνέτειναν τα μέγιστα στην επιτυχία που είχε η βραδιά εκείνη.

Ανάμεσα στους παρευρισκομένους ήταν ο κ. Νίκος Σοφαλής πρόεδρος του Ο.Π.Ε., ο κ. Παν. Κωστοπαναγιώτης πρόεδρος της Πανευρυτανικής Ένωσης και ο κ. Κλεομένης Κουτσούκης Δικηγόρος και πρόεδρος της Αδελφότητας Μικροχωριτών με τη σύζυγο του Αιμιλία.

Ο πρόεδρος του Συνδέσμου μας κ. Κωνστ. Σιαμανής αφού καλωσόρισε όλους απηύθυνε ευχές για υγεία και πρόοδο στο Μεγ. Χωριό. Τα διάφορα ποτά, γλυκά, και ξηρούς καρπούς τα σερβίρισαν με προθυμία νεαρές Μεγ/τισες. Στη συνέχεια μίλησαν για λίγο οι κ.κ. Σοφαλής και Κωστοπαναγιώτης τονίζοντας

την ανάγκη για συνεργασία κάθε Ευρυτανικού Χωριού ευχόμενοι προκοπή στους απανταχού Ευρυτάνες, μέσα και έξω από την Ελλάδα.

Την πίτα για το Σύνδεσμο έκοψε ο τέως πρόεδρος του Συνδέσμου αιδ. πάτερ Κων. Βαστάκης. Ιδιαίτερη αίσθηση έκανε η ομιλία του για το χωριό μας, που όπως είπε, είναι προικισμένο με πολλές φυσικές καλλονές και ειδυλλιακό περιβάλλον, επισημαίνοντας συγχρόνως και τη σημερινή ανάγκη να πλαισιώνεται από ωραίους ανθρώπους.

Καταλήγοντας είπε ότι η αμοιβαία και εποικοδομητική συνεργασία ανάμεσα στα γειτονικά χωριά είναι απαραίτητη για πρόοδο στην περιοχή.

Όπως πέρισσο έτσι και φέτος συνεχίστηκε με την πρωτοβουλία του Δ.Σ. η καινοτομία να μοιράζονται δώρα στα παιδιά. Με πολύ αγάπη μοιράστηκαν και φέτος σε δλα τα παιδιά διάφορα παιχνίδια καθώς και πολλά βιβλία κατάλληλα για την παιδική ηλικία. Το νόμισμα που είχε αξία Δρχ. 1.500 το κέρδισε η καθαρίστρια της αιθουσας. Της ευχόμαστε να είναι πάντα έτσι τυχερή.

Η Χοροεσπερίδα του Συνδέσμου

Με επιτυχία δόθηκε και φέτος στις 27 Φεβρουαρίου η ετήσια χοροεσπερίδα του ιστορικού Συνδέσμου των Μεγαλοχωριτών στην Αθήνα.

Από νωρίς άρχισαν να φτάνουν πολλοί χωριανοί και φίλοι του χωριού για να γεμίσει το Κοσμικό Κέντρο Βράχος στην Πλάκα πολύ γρήγορα.

Το κέντρο από πλευράς του έκανε κάθε προσπάθεια για να ευχαριστήσει όλους τους

παρευρισκομένους. Η εξυπηρέτηση ήταν καλή και το καλλιτεχνικό πρόγραμμα του Κέντρου άφησε πολύ καλές εντυπώσεις με το συγκρότημα παραδοσιακών χορών που χόρεψε μεταξύ άλλων και το τσιάμικο με την περήφανη φουστανέλλα και ενθουσίασε όλους. Επίσης διάφοροι καλλιτέχνες τραγούδησαν παλιά και καινούργια τραγούδια για να δώσουν έτσι το κέφι και τον ενθουσιασμό.

Συνέχεια στη σελ. 48

ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΙΚΑ

Έργα στο Μεγάλο Χωριό

Λάβαμε και δημοσιεύουμε κατάλογο των έργων που αυτή τη στιγμή εκτελούνται στο Μεγάλο Χωριό.

1. Αποπεράτωση του «περιφερειακού» δρόμου από διασταύρωση προς το Χωριό (3.000.000 δρχ.).
2. Συνέχιση κατασκευής του αποχετευτικού δικτύου του Χωριού μας (2.000.000 δρχ.).
3. Επισκευή και επέκταση του Κοινοτικού Ξενοδοχείου «ΑΝΤΙΓΩΝΗ» (4.000.000 δρχ.).
4. Κατασκευή τοίχου αντιστηρίζεως του δρόμου προς το Νεκροταφείο του Μεγάλου Χωριού (300.000).
5. Έργα εξοραϊσμού της Πλατείας και των λοιπών κοινοχρήστων χώρων της Κοινότητας γενικά.
6. Κατασκευή σιδηροπασάλων στις γέφυρες ΓΑΥΡΟΥ και KANTZIA.

Άι Γιάννης

Από το Πάσχα και μέχρι σήμερα το παρκάκι του Άι Γιάννη με τα αναπαυτικά παγκάκια και τα νεαρά δέντρα που, με αληθινή αγάπη για το τόπο τους, έφτιαξαν και συντηρούν εξαίρετοι συγχωριανοί μας, παρουσιάζει απαράδεκτη εικόνα.

Τσιμεντοχάλικα και άπειρες άδειες πεταμένες σε όλα τα σημεία σακούλες κατακλίζουν το χώρο. Σαν να μή έφτανε όμως μόνο αυτό, κορμοί δέντρων πετάχτηκαν στο ίδιο σημείο με αποτέλεσμα να κινδυνέψουν από οριστική καταστροφή τόσο τα παγκάκια όσο και τα δενδρύλια. Εντυχώς λίγοι νέοι του χωριού με τη βοήθεια υπαλλήλων και επισκεπτών μπόρεσαν να μετακινήσουν λίγο τους κορμούς και να περισώσουν καθίσματα και δενδρύλια.

Χρόνος, χρήμα, προσπάθεια και λατρεία για το τοπίο και το τόπο χρειάστηκαν για να γίνει ο Άι Γιάννης στολίδι στην είσοδο του χωριού μας και χώρος ανάπτυξης περαστικών και περιπατητών, ντόπιων και ξένων. Γιατί αυτή η εγκατάλειψη και αδιαφορία;

«Κεφαλόβρυσσο»

Παλιότερα ήταν κόσμημα και «αντίπαλος» του «Άη Θανάση» στις προτιμήσεις για τον περίπατο μας. Σήμερα δυστυχώς δεν περπατιέται.... Απ' τη μια μεριά τα σφαγέια και απ' την άλλη τα σκουπίδια δεν αφήνουν περιθώρια ούτε καν για σκέψη βόλτας. Είναι κρίμα για όλους μας, αλλά και δοκιμασία για τους γύρω κατοίκους να καταντήσει έτσι αυτό το τόσο όμορφο τοπίο.

Και ποιός δεν έχει αναμνήσεις απ' την υπέροχη ομορφιά του με τις βρύσες, τις πηγές, τη δροσιά του απομεσήμερου στα φιλόξενα παγκάκια κάτω απ' τα πανύψηλα πλατάνια. Και ακόμη απ' τη γραφικότητα του, «πάλαι ποτέ», κυκλωμένου από πλατάνια και θεόρατες καρυδιές, νερόμυλον που ατέλειωτες ιστορίες και περιστατικά έχει να διηγηθεί....

Τί άλλο να πεί κανείς απ' το να ευτυχήσει να ζήσει και να δει ξαναζωντανέμενο αυτό το ανεπανάληπτης ομορφιάς κομμάτι του χωριού μας. Ο αείμνηστος και αγαπητός σε όλους συμπατριώτης μας Γιάννης Ντούμας δεν παρέλειπε σε κάθε Γενική Συνέλευση του Συνδέσμου να τονίζει την ανάγκη για προστασία και αξιοποίηση του χώρου. Ας ελπίσουμε γρήγορα να δικαιωθεί το δράμα του και ίσως μια βρύση, ένας πλάτανος να μας θυμίζει το πέρασμα απ' τη ζωή ενός καλοπροαίρετου, χρήσιμου, αγαθού και σωστού πατριώτη.

N.K.

Νέοι Φοιτητές

Η Αθηνά.Γ. Σταυράκη εισήχθηκε στη Φυσικομαθηματική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών το 1981 και φοιτεί για δεύτερο έτος στο Μαθηματικό τμήμα.

Στιγμιότυπον από την περιφοράν των ι. Λειψάνων του Οσιομάρτυρος Γερασίμου του μεγαλοχωρίτου 3 Ιουλίου. Διακρίνονται ο Σεβασμ. Ποιμενάρχης μας κ. Νικόλαος, οι ιερείς π. Κων. Βαστάκης και π. Κων. Λαμπαδάρης βαστάζοντες την ιεράν Εικόνα και τα ιερά Λείψανα του Αγίου Μεγαλομάρτυρος του χωριού μας, ο Διάκονος και ήδη ιερεύς π. Νικόλαος Αζανιάς και πλήθος κόσμου εκ των εορταστών και ευλαβών προσκυνητών.

Μια αξιέπαινη πρωτοβουλία

Με το πριόνι, το «τσαλοκόπ» και το κλαδευτήρι στο χέρι ξεκινάει κάθε πρώι κι ως να μεσημεριάσει, αδιάκοπα καθαρίζει και ξεπαστρένει τα γύρω απ' το χωριό μας αλσύλια. Καθαρίζει τα νέα δεντράκια που φυτρώνουν στο δάσος και πνίγονται από τη βλάστηση. Φροντίζει για την ανάπτυξή τους πλάι στα υπάρχοντα δέντρα, μια φροντίδα ευγενική και παράδοση παλιά που την κρατούσαν με ιερό ζήλο, με πίστη και αυταπάρνηση οι παππούδες και οι πατέρες μας.

Ο Αη-Θανάσης, ο Αη-Γιάννης, ο Αη-Λιάς δέχονται όλη την ανοιξη και το καλοκαίρι την επίσκεψή του και περιμένουν τη φροντίδα του.

Αθόρυβα και σεμνά αυτός, με ήθος απροσμέτρητο και ζηλευτή εργατικότητα ξεκινάει κάθε πρώι για το έργο του. Πρόκειται για τον συγχωριανό μας και επί σειρά ετών μέλος του Δ.Σ. του Συνδέσμου μας Ηλία Σ. Καρύπη. Ο αγαπητός σ' όλους μας Ηλίας πλαισιώνεται στην προσπάθειά του ιδίως τους καλοκαιρινούς μήνες απ' τον επίσης συγχωριανό μας Γιάννη Καναρά που οι δύο τους συνεχίζουν μια παράδοση κι ένα έργο που έκαναν οι πατεράδες τους και μέχρι πριν κάμποσα χρόνια ο ασίγαστος μακαρίτης πιά μπάρμπα-Θανάσης Χάσκος (Τσάμης).

Το έργο του καθαρισμού των δέντρων για τη μελλοντική τους ανάπτυξη και τη δημιουργία συστάδων είναι η μεγαλύτερη προσφορά στους κατοίκους της κοινότητάς μας, μια προσφορά που δεν στερεύει ποτέ και που χωρίς ιδιοτέλεια προσφέρεται από τους χωριανούς μας.

«Η Φωνή του Μεγ. Χωριού» εξαίρει την προσφορά των δυο χωριανών μας, τους τιμά ιδιαίτερα γι' αυτή τους την πρωτοβουλία, προτέπει κι' άλλους συγχωριανούς μας να τους μιμηθούν στον ευχάριστο περίπατό τους αντί να πιάνουν τις καρέκλες της πλατείας, και διατυπώνει την εξής σκέψη:

Μήπως δεν θάταν άσχημη ιδέα ο Σύνδεσμος να ενισχύσει οικονομικά αυτή την προσπάθεια ώστε να πάρει μεγαλύτερη έκταση ο καθαρισμός των μικρών δέντρων και η φύτευση νέων δέντρων με τη μορφή δεντροστοιχιών, για είδη που ευδοκιμούν στην περιοχή και δεν έχουν ανάγκη ιδιαίτερης φροντίδας όπως μουριάς, αγριοκαστανιάς, κυπαρισιού, φλαμουριάς, ακακίας κ.α., δέντρων καλλωπιστικών και φυτών όπως αλυγαριάς, καλαμιάς, ιτιάς κλπ., στ' αυλάκια και τα παρόχθια των ρεμάτων και της ποταμιάς, δέντρων και θάμνων απ' τα οποία θα μπορούσαν στο μέλλον να προκύψουν και οικονομικά οφέλη από την υλοτόμησή τους και τη χρήση τους στη χειροτεχνία και οικοτεχνία (καλαθοπλεκτική, κατασκευή οροφών, κλπ.). Το έδαφος του τόπου μας εινοσεί την ανάπτυξη τέτοιων δέντρων και οι ρεματιές μας προσφέρονται για τέτοιου είδους βλάστηση. Νομίζουμε πως εκείνα που πρώτιστα μας χρειάζονται είναι: δημιουργική φαντασία, λίγα οικονομικά μέσα, διάθεση λίγου χρόνου και σεβασμός και αγάπη στο Πράσινο.

Ας ξεκινήσουμε λοιπόν για κάτι που οι παππούδες μας παρέδωσαν και για το οποίο, δυστυχώς, δεν είμαστε περήφανοι, εκτός από ελάχιστες εξαιρέσεις.....

Πάσχα στο Μεγάλο Χωριό

Κοσμοσυρροή φέτος το Πάσχα στο Μεγάλο Χωριό. Βοήθησε και ο καλός καιρός και έτσι γέμισε στην κυριολεξία κυρίως από ντόπιους, μια και το Ξενοδοχείο δε λειτουργούσε.

Οι ακολουθίες της Μ. Εβδομάδας έγιναν μέσα σε κατανυκτική ατμόσφαιρα και με πλήθος πιστών. Οι καλύφωνοι ψάλτες (και ήταν πολλοί) μαζί με τον άξιο ιερέα π. Κ. Λαμπαδάρη μας βοήθησαν να νοιάσουμε τη συγκίνηση, ιο νόημα και το μήνυμα του Θείου πάθους και της ζωοδόχου Αναστάσεως. Το Μ. Σάββατο το βράδυ η εκκλησία μας γνώρισε το αδιαχώρητο. Ακόμα και το μεγάλο προσύλιο γέμισε κόσμο. Πολλοί οι πιστοί που έμειναν μέχρι το τέλος. Χάρτηκαν την Αναστάσιμη ακολουθία και θυμήθηκαν παλιές μέρες και μάλιστα με αριστερό ψάλτη το καλύφων γαμπρό του αείμνηστου δασκάλου μας Αριστείδη Αναγνωστόπουλου που για χρόνια πολλά ευτυχήσαμε να βλέπουμε στο ίδιο αναλόγιο.

Ανήμερα Λαμπρή η γιορταστική ατμόσφαιρα κατέκλυσε το Χωριό μας και οι ψησταριές στα σπίτια ήταν περισσότερες από κάθε άλλη χρονιά.

Χαίρεται και καμαρώνει τη ζωή του χωριού μας τέτοιες μέρες ο καθένας από μας και άλλο δεν εύχεται παρά να γίνονται δύο και πιο πολλές μέσα στο χρόνο.

Νεκροταφείο του χωριού μας

Με πρωτοβουλία της Κοινότητας και με την συνδρομή συγχωριανών μας καθώς και του Συνδέσμου γίνεται προσπάθεια καθαρισμού και ευπρεπισμού του Νεκροταφείου του χωριού μας.

Είναι προς τιμή του Κοινοτικού Συμβουλίου που αντιμετωπίζει με την πρέπουσα υπευθυνότητα και σεβασμό τον ιερό αυτό χώρο και αξίζουν θερμά συγχαρητήρια σε δύοντας όσους ανώνυμα ή επώνυμα βοήθησαν. Ο χώρος έχει ανάγκη και από συντήρηση και από επέκταση. Έγινε όμως το καλό ξεκίνημα και έτσι δύλα θα πάρουν τη σωστή τους πορεία.

Ξενοδοχείο «Αντιγόνη»

Με εντατικό ρυθμό συνεχίζονται οι εργασίες αναμορφώσεως και συντηρήσεως του Ξενοδοχείου του Χωριού μας. Παρά τις φιλότιμες προσπάθειες δύλων δεν θα είναι έτοιμο να λειτουργήσει αυτό το Καλοκαίρι. Δεν πειράζει όμως που θα το στερηθούμε φέτος. Χάρη στο ωραίο αρχιτεκτονικό σχέδιο και τη συνέπεια του ανάδοχου εργολάβου, σύντομα το κέντρο του χωριού μας θα στολίζεται από ένα θαυμάσιο κτίριο, προσαρμοσμένο απόλυτα στο φυσικό τοπίο. Παράλληλα οι νέες του δυνατότητες θα είναι εγγύηση πλέον για μια πλήρη εξυπηρέτηση, τόσο των ενοίκων του, όσο και των άλλων κατοίκων και παραθεριστών του Μεγάλου Χωριού, για δώδεκα μήνες το Χρόνο.

Από την Κοινότητα Μεγαλοχωριτών Θεσσαλονίκης

Νέοι Φοιτητές

Αμαλία Μωρίκη του Βασιλείου: Πέτυχε στις Πανελλήνιες εξετάσεις και εισήχθη στη Φυσικομαθηματική σχολή, τμήμα χημικόν του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Της ευχόμαστε καλές σπουδές.

Χαράλαμπος Μωρίκης του Επαμεινόνδα: Πέτυχε στις Πανελλήνιες εξετάσεις και εισήχθη στη Νομική Σχολή του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Του ευχόμεθα καλές σπουδές.

Νέοι Επιστήμονες

Δημήτριος Μωρίκης του Βασιλείου: Έλαβε το πτυχίο του Φυσικού από την Φυσικομαθηματικήν Σχολήν του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Του ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία.

Τάξιδια μέλη μας νά μᾶς ένημερώνουν για τά κοινωνικά συμβάντα τῶν οικογενειῶν τους καὶ νά μᾶς γνωρίζουν όπωσδήποτε κάθε άλλαγή διευθύνσεώς τους.

Νά μᾶς στέλνουν τή συνδρομή τους στή διεύθυνση:

'Εμμ. Μπενάκη 6 – ATHENS 131 – GREECE

Ε Y P Y T A N I K A

Ο νομάρχης μας

Ασυνήθιστη δραστηριότητα, ακάματη εργατικότητα και ζήλο στο καθήκον δείχνει ο ρέκτης νομάρχης μας κ. Μιχάλης Καλκανδής.

Χάρη στην εργατικότητα, τις οργανωτικές του ικανότητες, την αγάπη του στην Ευρυτανία και το Λαό της, ο νομάρχης μας έχει μεταβάλει το νομό μας σ' ένα απέραντο εργοτάξιο. Με προσωπική του επίβλεψη και φροντίδα συντονίζει όλες τις υπηρεσίες του νομού για την υψηλότερη απόδοση έργου, που έχει σαν αποτέλεσμα να φέρει σε πέρας όλα τα προγραμματισμένα από τη Νομαρχία έργα και ν' απορροφήσει όλα τα κονδύλια που η Πολιτεία χορήγησε άφθονα στον προβληματικό μας νομό.

Έτσι έργα οδοποιίας, ύδρευσης, άρδευσης, δασικής εκμετάλλευσης, που χρόνια βρίσκονταν «υπό μελέτη», εκτελούνται αυτή τη στιγμή στην Ευρυτανία. Έργα κοινωνικής αντιλήψης και υγείας όπως είναι το Σπίτι γερόντων στο Καρπενήσι και το Κέντρο Υγείας στον Απέραντο, βρίσκονται υπό εκτέλεση. Οι δρόμοι Καρπενήσι - Αγρίνιο, Καρπενήσι - Κρίκελο - Ναύπακτος, Καρπενήσι - Προυσός - Αγρίνιο, τελειοποιημένοι και ασφαλτοστρωμένοι θ' αποδοθούν στην κυκλοφορία μέσα στο φετεινό καλοκαίρι και η Νομαρχία έχει εκπονήσει τη μελέτη και ίσως έχει εξασφαλίσει και τις πιστώσεις για τη διάνοιξη του μεγάλου δρόμου που θα συνδέσει το Καρπενήσι με την Καρδίτσα μέσω Φουρνά.

Η δραστηριότητα αυτή των υπηρεσιών της Νομαρχίας Ευρυτανίας βρίσκεται κάτω από το άγρυπνο μάτι του νομάρχη μας, που δέν διστάζουμε να πούμε, ότι κυριολεκτικά εγκατέλειψε την οικογένειά του κι εγκαταστάθηκε μόνιμα στη Νομαρχία που μπορεί κανείς να τον βρεί και μετά το μεσονύκτιο Κυριακές και αργίες να εργάζεται στο γραφείο του κι αυτό είναι μια ομολογία κοινή σε όλους τους Ευρυτάνες που εκφράζονται με περηφάνεια και περιβάλουν με εμπιστοσύνη τον νομάρχη τους λέγοντας πως « ποτέ δεν πέρασε από τον τόπο μας τέτοιος νομάρχης».

«Η Φωνή του Μεγάλου Χωριού» έχει λόγους

να πιστεύει πως ότι λέγεται για τον Νομάρχης μας είναι πολύ φτωχό για ν' αποδώσει το μέγεθος της προσφοράς αυτού του ανθρώπου για τον τόπο μας και σεμνά και από τα βάθη της καρδιάς των Μεγαλοχωριτών και των αναγνωστών της εύχεται ο αυτόν υγεία παντοτινή, πίστη στον αγώνα του για καλύτερες μέρες στην Ευρυτανία και το λαό της και κραταίωση του έργου του.

Σ.Δ.Β.

Πανευρυτανική 'Ενωση

Πρώτη σε δραστηριότητα στο νομό μας η Πανευρυτανική 'Ενωση με το προοδευτικό της Δ. Συμβούλιο και τον ακάματο πρόεδρό της Παναγιώτη Κωστοπαναγιώτη.

«Η Πανευρυτανική» εκτός από τις πνευματικές τους εκδηλώσεις στην Αθήνα που έχουν στόχο τους το να διατηρήσουν το σύνδεσμο των Ευρυτάνων της Πρωτεύουσας, πραγματοποιεί εξορμήσεις στό νομό μας, πολιτιστικές, κοινωνικού χαρακτήρα, αλληλοιοθείας, ψυχαγωγίας κλπ.

Από την αρχή της χρονιάς πραγματοποίησε δύο πολιτιστικές εκδηλώσεις στην Αθήνα και τέσσερις εξορμήσεις σε διάφορα απομακρυσμένα χωριά του νομού μας όπου κλιμάκιο του Διοικ. Συμβουλίου της μοίρασε δώρα σε μαθητές σχολείων, κλιμάκιο των γιατρών που έχουν θέσει τους εαυτούς τους στη διάθεση της «Πανευρυτανικής 'Ενωσης» επισκεύθηκαν ασθενείς σε διάφορα χωριά και επιστήμονες πραγματοποίησαν διαλέξεις, εξάλλου με δαπάνη της δόθηκαν τον Ιούνιο δύο θεατρικές παραστάσεις στο Καρπενήσι και την Φραγγίστα.

Ηδη ο πρόεδρός της Π. Κωστοπαναγιώτης παραβρέθηκε στο Συνέδριο της 'Ενωσης Ευρυτάνων Αμερικής «το Βελούχι», στο οποίο πάρθηκαν σημαντικές αποφάσεις υπέρ της Ευρυτανίας.

«Η Φ. τ. Μεγάλου Χωριού» και ο Σύνδεσμός μας συγχαίρουν την Πανευρυτανική 'Ενωση για τη δραστηριότητά της στον Ευρυτανικό χώρο και προτρέπουν τους αναγνώστες και τα μέλη τους να εγγραφούν μέλη της δραστήριας Πανευρυτανικής αυτής οργάνωσης.

Εκπολιτιστική εκδήλωση στο χωριό Φουρνά Ευρυτανίας από την Πανευρυτανική Ένωση Αθηνας

Η Πανευρυτανική Ένωση συνεχίζουσα την προσπάθεια για την πολιτιστική ανάπτυξη των μακρυνών χωριών Ευρυτανίας και τη βοήθεια προς τη σπουδάζουσα νεολαία αργάνωσε εκδήλωση την 24.4.83 στο χωριό Φουρνά Ευρυτανίας με τη συνεργασία της Επιτροπής Ενώσεως Ευρυτάνων «το Βελούχι» και του Φιλανθρωπικού Συλλόγου Αθηνών «ΕΣΕΠ - ΠΡΟΜΑΧΩΝ» με το παρακάτω πρόγραμμα:

1. Ομιλία του κ. Π. Κωστοπαναγιώτη, Προέδρου της Π.Ε. με θέμα: «Φιλόθρησκα και φιλογενή έργα των Ευρυτάνων Αμερικής».
2. Ομιλία του Ευρυτάνα Καθηγητή κλιματολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Ι. Ζαμπάκα, με θέμα: «Πρόγνωση καιρού, κλίματος, ρύπανσης και πλημμυρών».
3. Προβολή ταινίας σχετικής με το θέμα.
4. Απονομή χρηματικών βραβείων σε διακριθέντες μαθητές του Λυκείου Φουρνά από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Καρπενησίου κ. Νικόλαο, προσφορά της Ένωσης Ευρυτάνων Αμερικής «το Βελούχι».
5. Χαιρετισμός του Προέδρου ΕΣΕΠ-ΠΡΟΜΑΧΩΝ κ. Δημ. Μαρκουλή και απονομή μεταλλίου στο Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Καρπενησίου κ. Νικόλαο.
6. Χαιρετισμός του Προέδρου Συλλόγου Φουρνιώτων Αθήνας κ. Πέτρου Παπακωστοζάχου.
7. Χαιρετισμός και έκφραση ευχαριστιών από τον Πρόεδρο Κοινότητος Φουρνά, κ. Σπ. Ματσούκα .
8. Χαιρετισμός του Δημάρχου Καρπενησίου κ. Τάκη Σερετάκη εκ μέρους του κ. Νομάρχου.

Ο Πρόεδρος ΕΣΕΠ κ. Δ. Μαρκουλής προσέφερε τέσσαρα ωρολόγια τοίχου για τα Σχολεία, Λύκειο, Γυμνάσιο, Δημοτικό και για το Γραφείο Προέδρου Κοινότητος. Επίσης για τους μαθητές των παραπάνω Σχολείων τρία δέματα με γραφική ύλη και 40 μπουφάν. Γραφική ύλη προσφέρθηκε και από τον Διευθυντή της Εθνικής Τραπέζης Καρπενησίου κ. Χ. Τσιρώνη. Από τον Πρόεδρο του

ΕΣΕΠ κ. Δ. Μαρκουλή προκυρήχθηκαν βραβεία για τους άριστους μαθητές των παραπάνω Σχολείων.

Στούς βραβευθέντες μαθητές δόθηκαν βιβλία των ιστορικών συγγραφέων Μιχάλη Σταφυλά, Πάνου Βασιλείου, Δημήτρη Φαλλή και Γιάννη Βράχι και ο ιατρός ρευματολόγος κ. Τάσος Κοντομέρκος, Επιμελητής Γενικού Κρατικού Νοσοκομείου Αθηνών και μέλος της Επισκοπής Αλληλεγγύης της Πανευρυτανικής Ένωσης, εξήτασε δωρεάν αίσθενεις με σοβαρά περιστατικά.

Μετά το τέλος της εκδήλωσης έγινε συνεστίαση των επισκεπτών και των παραγόντων του χωριού, οι οποίοι εξέφρασαν τις ευχαριστίες και την ευγνωμοσύνη τους προς τους δωρητές και τους οργανωτές της ωραίας αυτής εκδήλωσης.

Οι Ευρυτάνες Αμερικής

Όπως πληροφορούμαστε, με μεγάλη επιτυχία έληξε το Συνέδριο της Ενώσεως Ευρυτάνων Αμερικής «ΤΟ ΒΕΛΟΥΧΙ» που συνήλθε στο Charlotte N. C. στις 26.6.83. Στο συνέδριο αυτό έλαβαν μέρος όλες οι Ευρυτανικές Αδελφότητες, Ενώσεις και Σωματεία από τις Η.Π.Α. και Καναδά. Το συνέδριο είχε μεγάλη επιτυχία και έλαβαν μέρος σ' αυτό, ιδιαίτερα τις δύο ημέρες που ήσαν και ημέρες των εκδηλώσεων περισσότεροι από 2500 Ευρυτάνες. Στο Συνέδριο αυτό πάρθηκαν σημαντικές αποφάσεις:

- α) Το Συνέδριο αποφάσισε την αποστολή 50.000 δολλαρίων για το χτίσιμο του οίκου Γερόντων στο Καρπενήσι, έργο του οποίου τη χρηματοδότηση άρχισε η Κυβέρνηση και του οποίου οι εργασίες προχωρούν κανονικά.
- β) Διπλασιάσαν τις υποτροφίες που οι Ευρυτάνες Αμερικής στέλνουν κάθε χρόνο σε μαθητές των Γυμνασίων της Ευρυτανίας και αύξησαν τη βοήθεια σε φτωχούς Ευρυτάνες μαθητές από 4 σε 6 χιλιάδες δολάρια.
- γ) Το γυναικείο τμήμα της Ενώσεως «ΘΥΓΑΤΕΡΕΣ ΤΗΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ» αποφάσισε τη διάθεση 2.000 δολλαρ. για την αγορά

ψυχαγωγικών οργάνων (παιδικές χαρές) για να στηθούν στ' απομακρυσμένα χωριά της Ευρυτανίας.

- δ) Κατά τη διάρκεια του συνεδρίου ο Σύλλογος Καρπενισιωτών Αμερικής συγκάλεσε τα μέλη του σε ετήσια συνέλευση κι αποφάσισε τη διάθεση ποσού από 4.000 δολάρια με σκοπό την ενίσχυση του οίκου Γερόντων στο Καρπενήσι και τη δημιουργία χώρου αναψυχής για τα παιδάκια του Καρπενησίου.
- ε) Το επόμενο συνέδριο τους αποφάσισαν να το πραγματοποιήσουν στο Williamsburg, Virginia το 1984 και το 42ο συνέδριο του 1986, στην ΕΛΛΑΔΑ, ύστερα από εισήγηση του προέδρου της Πανευρυτανικής Έ

νωσης Παναγιώτη Κωστοπάναγιώτη, του ανθρώπου που δεν γνωρίζει κούραση και δεν υπολογίζει οικονομικές θυσίες και πάντα βρίσκεται ανάμεσά στους αδερφούς αποδήμους Ευρυτάνες μετέχοντας στις χαρές και στις λύπες τους.

Αυτά από τη μακρυνή Αμερική φίλοι αναγνώστες, για να πάρουμε όλοι μια γεύση για το πόσο πατριωτικά και αλτρουϊστικά σκέπτονται, αποφασίζουν κάτι ενεργούν τα ξενητέμενα αδέρφια μας να συνετιστούμε απ' το παράδειγμά τους και να σκεφτόμαστε κι εμείς —τόσο χορτάτοι πιά — όσους ακόμα υποφέρουν —κι είναι πολλοί αυτοί που υποφέρουν ακόμα— στην Ευρυτανία. ■

ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΙΚΑ

Γύρω από ένα χρέος

Από την Αδελφότητα Μικροχωριτών «Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ» πήραμε και δημοσιεύουμε το Γράμμα που ακολουθεί. Ο Σύνδεσμος ευχαριστεί τους αδελφούς Μικροχωρίτες, χαιρετίζει τα αξιόλογα επιτεύγματά τους στον πολιτιστικό τομέα, τους συγχαίρει για τις πρωτοπορειακές τους πρωτοβουλίες και τους βεβαιώνει πως η συμμετοχή μας στο εορταστικό πρόγραμμα για τα αποκαλυπτήρια του μνημείου και της αναμνηστικής πλάκας που τιμούν τους Εθνομάρτυρες Μικροχωρίτες και Μεγαλοχωρίτες στους τόπους του μαρτυρίου και της εκτέλεσής τους, θα είναι καθολική. Τους ζηλεύει γιατί αυτοί πρώτοι —όπως πάντα— θα τιμήσουν τους ήρωες και μάρτυρες του τόπου μας, αφήνοντάς μας δεύτερους σ' ένα τόσης μεγάλης σπουδαιότητας καθήκον....

Έρχεται όμως κι η σειρά μας, αγαπητοί φίλοι, γνωστόν όντως ότι «η θέλησή μας θέριεψε κι η αγάπη περισσεύει» πούπε κι ο ποιητής.

Παρακαλούμε μη λείψει κανένας Μεγαλοχωρίτης από το προσκλητήριο που θα σημάνει στον τόπο της θυσίας των Εθνομαρτύρων μας για να ξεπληρώσουμε το χρέος ευγνωμοσύνης μας.

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΩΝ
«Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ»
(Ιδρυθείσα το πρώτον εν Κων/πόλει εν έτει
1900)

ΕΔΡΑ: ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Γραφεία: Αστυδάμαντος 17, Παγκράτι

Εν Αθήναις τη 12 Ιουλίου 1983
Αριθ. Πρωτ. 925

Σύνδεσμο Μεγαλοχωριτών
«Η Αγία Παρασκευή»

Εμμ. Μπενάκη 6

Ενταύθα

Αγαπητοί μας,

Σας πληροφορούμε ότι εντός των ημερών ολοκληρώνεται η ανέγερση των δυο μνημείων τα οποία η Αδελφότητά μας ανέλαβε να κάνει στο Μικρό Χωριό δηλ. ένα στις Λόγγοβες για τους ένδεκα πατριώτες που εκτελέστηκαν εκεί στις 24.12.42 κι ένα κοντά στην Πλατεία του παλαιού Μικρού Χωριού για τους εθνομάρτυρες Παπα-Βαστάκη και Κατσίμπα.

Επίσης σας γνωρίζουμε ότι μετά από συνεννόηση με τους κ.κ. Νομάρχη Ευρυτανίας και Μητροπολίτη Καρπενησίου, η Αδελφότητα προγραμματίζει την εορτή των αποκαλυπτηρίων την 21η Αυγούστου. Λεπτομερέστερο πρόγραμμα θα δοθεί την τελευταία εβδομάδα.

Θέτουμε τα ανωτέρω υπόψη σας για να ενημερώσετε σχετικά και τα μέλη του Συνδέσμου σας καθώς και τα μέλη των οικογενειών των εκ Μεγάλου Χωριού τιμωμένων εθνομαρτύρων πατριωτών για να παραστούν όσοι θελούν στην εκδήλωση.

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς
Για το Διοικητικό Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος
Κλ. Κουτσούκης

Ο Γεν. Γραμματέας
Γεώργ. Δημόπουλος

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΙΣ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΝ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ

του + π. Ρήγα I. Αλεξούδη

Μετά από την εις Πρεσβύτερον χειροτονίαν μου 9 Μαρτίου 1958 βρέθηκα ως ιερεύς στο χωριό. Εκεί, έμαθα πως η αξιοσέβαστη υπεραιωνόβιος γειτόνισσά μου, και ήδη αείμνηστη, Αννέτα Σιώκου ήταν άρρωστη. Πήγα με την πρεσβυτέρα να την επισκεφθούμε. Η χαρά της ήταν μεγάλη και άδολη. Το έδειχνε το ειρηνικό και χαρούμενό της πρόσωπο. Το φανέρωναν τα επαινετικά της λόγια που έβγαιναν απ' την αυθόρμητη έκφραση των ψυχικών της αισθημάτων. Και σε κάποια στιγμή σιωπής είπε:

«Πόσο χαίρομαι, που βλέπω τον Κωστάκη μας ιερέα! Με αξίωσε ο Θεός και είδα απ' το σπίτι αυτό το Αλαρσέικο τεσσάρων γενεών παπάδες. Γνώρισα, τον γεροπαπαδημήτρη, τον γιο του παπαΝικόλα, που ήταν στο γάμο μου, τον καλό πατέρα του παπαΚώστα μας, τον παπαΔημήτρη, που μαρτύρησε απ' τους Ιταλούς, και τώρα βλέπω και τον παπαΚώστα μας...»

Πόσο θα έχαιρε τώρα η αείμνηστη, αν ζούσε ακόμα εις την παρούσαν ζωήν, και έβλεπε πλάι στην τέταρτη — γνωστή — γενεά του Αλαρσέικου σπιτιού και τον παπαΜιχάλη. Και ακόμα στην πέμπτη γενεά τον νεοχειροτονηθέντα γαμβρόν του παπαΜιχάλη και εκλεκτό ανεψιό μου παπά Ρήγα I. Αλεξούδη. Η Πρόνοια του Θεού έφερε και φύτεψε στην μαρτυρική μας οικογένεια ευλαβέστατον νέον, Θεολόγον, γεννημένον στο Πιτσμπούργο των Η.Π.Α., ανατραφέντα μέσα σε ευσεβή ελληνορθόδοξη χριστιανική οικογένεια και σπουδάσαντα την ιεράν της Θεολογίας επιστήμην με διακαή πόθον να γίνει ιερέυς του Θεού του αληθινού του Υψίστου.

Οι πόθοι του, οι κόποι του και τα ιερά σχέδιά του εξεπληρώθησαν...

Πράγματι, στις 5 Σεπτεμβρίου 1982, ήνωσε την ζωήν του με την νεαρωτάτην επιστήμονα παπαδοπούλα δ. Αμαλία Μιχ. Βαστάκη. Το ιερό Μυστήριο του γάμου ετέλεσεν ο Θεοφ. Επίσκοπος Πιτσμπούργου κ. Μάξιμος με πλήθος Ιερέων συμφοιτητών και φίλων του γαμβρού...

Κατόπιν, στις 27 Νοεμβρίου 1982 ο ίδιος σεπτός Αρχιερέυς τον Χειροτονεί στον πρώτο βαθμό της Ιερωσύνης εις Διάκονον...

Τέλος, στις 29 Ιανουαρίου 1983 ο Ιερολογιώτατος Διάκονος π. Ρήγας εχειροτονήθη από τον ίδιο Θεοφιλέστατο Αρχιερέα στον Ι. Ναόν του Τιμίου Σταυρού Πιτσμπούργου, που πνευματικά ανατράφηκε εις Πρεσβύτερον. Η χειροτονία του έγινε σε μιά ατμόσφαιρα θρησκευτικής εξάρσεως και βαθειάς λατρευτικής συγκινήσεως. Στην ώρα εκείνη ζήσαμε στιγμές που αισθανόμαστε έντονα την παρουσία του Παναγίου και Τελεταρχικού Πνεύματος.

Ας είναι καλά η πρεσβυτέρα, που επέμεινε να παρευρεθώ και συμπροσευχηθώ στην αγία αυτή Χειροτονία. Ήταν αληθινή πνευματική πανδαισία. Ήταν δώρο Θεού. Παρουσία Θεού. Και ακόμα, ιερά ανάμνηση και αναβάπτιση της δικής μας Χειροτονίας.

Στον πολυαγαπητό μου ανεψιό και εν Χριστώ αδελφώ και συλλειτουργό π. Ρήγα επαναλαμβάνω και από την παρούσα στήλη της «Φωνής μας ...» την σχετική επίκαιρη ευχή: Να είναι πολύχρονος και να ευαρεστήσει τον Θεόν και τους ανθρώπους.

Προχθές - 25 Ιουνίου -, μου τηλεφώνησε όλος χαρά και για το αναμενόμενο παπαδόπουλο. Εύχομαι ο Γιαννάκης να είναι πολύχρονος και ένας από τους διαδόχους της έκτης γενεάς...

Πρωτοπρ. Κωνστ. Δ. Βαστάκης

Το Χωριό μου

Τί απ' όλα να χαρείς και να πρωτοθαυμάσεις,
τα κάτασπρα τα εκκλησάκια που είναι μοναχά^{ανάμεσα απ' τα έλατα,} στην ερημική γαλήνη^{υψώνονταν τον πέτρινο σταυρό σα να λέν την προσευχή}
^[τους]

Έλα και συν εδώ ψηλά στο πλάτωμα διαβάτη
να σταθείς σε προσευχή, ν' ανάψεις ένα κερί^{της καρδιάς η μοναξιά,} το μίσος της ψυχής^{μπορεί μονάχη της στο Θεό να τα μιλήσει.}

Τούτα τα πέτρινα σπιτάκια τα κομψά^{σκεπασμένα με τα κόκκινα τα κεραμύδια}
πόσο μοιάζουν με κόκκινες παπαρούνες^{. πόσο κοιμούνται στην αγκαλιά του δάσους!}

Ορθόστητα, σκαρφαλωμένα στην πλαγιά,^{τριγυρισμένα απ' τα καταπράσινα τα δέντρα,}
που απάνω τους τυλίγεται ο κισσός κι' η αγράμπελη.^{που απάνω τους τυλίγεται ο κισσός κι' η αγράμπελη.}
Σαστισμένος ο νοός απ' την ομορφιά και τη γαλήνη.^{Σαστισμένος ο νοός απ' την ομορφιά και τη γαλήνη.}

Από τη συλλογή «Τα άγρια και τα ήμερα του βουνού και του λόγγου»

Η Πέστροφα

Στέφ. Γρανίτσα (1880-1915)

Η Πέστροφα είνε το ευμορφότερο και αφθονώτερο ψάρι των Ευρυτανικών ποταμών. Το δυνάμα της το χρεωστεί εις το κυριώτερον χάρισμα που έχει. Είνε το μόνο ψάρι που ανηφορίζει τα ποτάμια (επιτρέφει, πέστροφα).

Το πράγμα δεν είνε ολίγον παράξενόν. Τα Ευρυτανικά ποτάμια, ιδίως τα των Αγράφων, δεν έχουν μόνον τας αποτομοτέρας, κλίσεις, αλλά και συχνούς καταρράκτας, μεγάλου ύψους. Πως λοιπόν τους αναβαίνει η Πέστροφα; Ιδού η τέχνη της: Άμα φθάσῃ εις τον πούντον (το κάτω μέρος του καταρράκτου), διγκάνει την ουράνη της, κουλουριάζεται και εκσφενδονίζεται προς τα επάνω, διατρύπωσα ως βέλος την σύσιδνα των νερών.

Το ψάρευμα της Πέστροφας είνε το προσφιλέστερον Ευρυτανικό κυνήγι. Ο Ασπροπόταμος και τα παραπόταμά του είνε γεμάτα από το ψάρι αυτό, το νοστιμότερον, όχι μόνον των ψαριών των γλυκών νερών, αλλά και των θαλασσινών. Το κυνήγι της είνε πολύτροπον. Ιδίως την κυνηγούν με δυναμίτιδα και χυλοφρτίτες. Ανάβουν την νύκτα ένα δέμα ξηρές βέργες και με αυτές στο χέρι κατεβαίνουν εις τις όχθες των ποταμών. Οι πέστροφες ζαλίζονται εις το πολύ φως και χοροπδούν. Τότε βουτούν οι κυνηγοί με τα ραχτέρια στα χέρια και τις σκοτώνουν. Είνε πούντοι, από τους οποίους ημπορούν ν' αποσύρουν δέκα και είκοσι οκάδες πέστροφες.

Αλλά υπάρχει και άλλος τρόπος ψαρέματος της Πέστροφας, καταστρεπτικότερος και της δυναμίτιδος ακόμη, δυστυχώς δε δυσκολοκαταδίωκτος, ώστε να μη ημπορώ να συσταθεί κανένα μέτρον ως αποτελεσματικόν εις τον κ. Μιχαλόπουλον. Είνε το σ π λ δ ί σ μ α. Έτσι δε το σπλόισμα πέτάγμα εις τα ποτάμια αποστάγματος χλωρών καρυδοφλοιών ή χυμούς γαλατισίδας (ενός κιτρίνου δηλητηριώδους λουλουδιού), το οποίον ιδιαίτερως ονομάζεται και σπλόιμος. Και είνε τόσον δηλητηριώδη και τα δύο αυτά, ώστε αμέσως μετά το ρίψιμον να γεμίζῃ η επιφάνεια των ποταμών νεκρές Πέστροφες. Το σπλόισμα είνε εις μεγάλην χρήσιν εις όλα τα Αγραριοτοχόρια και ασφαλώς εις αυτό οφείλεται η ελάττωσης της Πέστροφας κατά τα τελευταία έτη. Μέγι μέρος της πεστροκαταστροφής οφείλεται και εις την υλοτομίαν, η οποία τα «σουδιάζει», όπως λέγουν οι χωρικοί, προς την θάλασσαν. Η Ξυλεία, η οποία ρίπτεται εις τα ποτάμια διά να μεταφερθῇ εις το Αιτωλοκορίνθιον, παρά το οποίον εκβάλλει ο Ασπροπόταμος, τις προγκά κατά κοπάδια προς τας εκβολάς του ποταμού δους τις θανατώνουν τα αλμυρά νερά.

Μεγάλην επίσης καταστροφήν κάνει εις την Πέστροφαν η πλημμύρα, η οποία εσχάτως εις τα βορεινά μέρη της Ευρυτανίας έγινεν ενδημική, ένεκα της μεγάλης υλοτομίας. Την σκοτώνει, την πνίγει, την θάβει υπό την άμμον και των ζαλικιάν. Οστη γλυτώνει σύρεται από την θολούραν εις τας όχθας διά να βοσκήσῃ και εκεί, όπως είνε ζαλισμένη, την αναμένει ο διά χαντζάρας θάνατος. Διότι, επαναλαμβάνω, ότι το κυνήγι της Πέστροφας είνε μία τελεία επιστήμη εδώ.

Προχθές εκυνηγούσαμε Πέστροφες εις ένα παραπόταμον του Αχελώου. Ένας τζοπάνος, ο οποίος μας εβοηθούσε, μας επληροφόρησεν ότι στη σπηλιά της γέφυρας είνε μία που περνά τις τρεις οκάδες. Επήγιμεν εκεί, όπου ο ειδικός πεστροφοκυνηγός, αφού εξηρεύνησε το έδαφος, εισήγησε διευθυνθείς προς το μέρος, εις το οποίον εκρύβετο η Πέστροφα. Μετ' ολίγας ερεύνας την ευρήκε και την ερρίζωσεν εις την σχισμάδα ενός βράχου.

Απλώνει προς τα εκεί, αλλ' εκείνη επλατάγιζε τα νερά και εσκεπάζετο, ώστε να χάνῃ την ακριβή θέσιν της ο κυνηγός, ο οποίος προσεπάθη να βουτήξῃ τα δάκτυλά του εις τα αυτιά της, το μόνον μέρος από το οποίον ημπορεύει την κρατήση, διότι τι άλλο σώμα της γλυστρῆς ωσάν χέλι. Επί τέλους εις μίαν βουτιάν των χεριών του κατώθωσε να βυθίσῃ τα δάκτυλά του εις τ' αυτά της και την ανέσυρεν επάνω σπαρταρίζουσαν, τραντάζουσαν τον νικητή της, ώστε να νομίζωμεν ότι θα τον αναποδογυρίσῃ. Άλλ' εκείνος, κινδυνεύων να πέσῃ, την εξεσφενδόνισε προς τον γαλάνο, όπου εσηκοβροντιώταν επὶ ώραν, τεράσσουσαν τον γαλικιάν ως αλογοποδοβολητότ.'

'Η αγριάνθρωποι είνε οι πεστροφοκυνηγοί, ή τους έχει κυριεύσει τόσον το πάθος —το οποίον άλλως τε απαντάται εις σχετικό βαθμόν εις όλους του κυνηγούς— ώστε να μη διστάζουν προ καμμιάς αγριότητος! Η απυχής Πέστροφα, δια να διεκπεραιώσῃ τους έρωτάς της, ακούσυρεται κατά τον Μάρτιον από την ορμητικήν κοίτην των ποταμών εις τα ρηγά και στάσιμα παρακλάδια πρώτον, διότι εκεί δεν κινδυνεύουν να παρασυρθούν και πνιγούν τα ωάρια της και δεύτερον, διότι είνε ζεστασιά, ευνοϊκή, δια τα γόνημά της. Οι πεστροφοκυνηγοί λοιπόν δεν της χαρίζουν την ησυχίαν, ούτε εις την ηδονικήν αυτήν ώραν της ζωής της.

Επέρχονται με τα χαντζάρια και τις σκοτώνουν κατά ζεύγη, επάνω εις τις ερωτικές συνεντεύξεις των, αι οποίαι είνε και πολύωροι δυστυχώς.

Φαίνεται ότι έχουν το ατύχημα να είνε πολύ ρωμαντικά, ίσως λόγη των πολλών ευμορφών των Ευρυτανικών ακροποταμών.

ΦΙΛΟΖΩΝ ΦΙΛΟΖΩΝ

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΚΟΤΟΥΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ μας

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΕΓΕΡΣΗ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΤΑΦΙΟΥ
ΤΩΝ ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΩΝ

Ι. Μέρημγας: 30.000, Ν. Γ. Σκλαβούνος: 29.900,
Νικ. Σιταράς: 20.000, Ε. Λαδόπουλος: 15.000, Χρι-
στίνα Κατσούδα: 15.000, Π. Ι. Καρυφύλλης 15.000,
Α. Πουρνάρα. 10.000, Κ. Δ. Πριτισίδας 10.000,
Χρ. Ι. Καραγιάννης: 10.000, Α. Κεράνης 10.000,
Γ. Παπάδης 10.000, Δημ. Ι. Τριανταφύλλης 16.780
εις μνήμη του εξαδέλφου του Ι. Β. Παλιούρα, π.
Κ. Δ. Βαστάκης: 5.000, Ι. Βράχας: 5.000, Ε. Δα-
λέση 5.000, Β. Μαυρίκης: 5.000, Α. Σιαμάνης:
5.000, Μ. Δασκαλάκης: 5.000, Οικογ. Ι. Μέρημγκα:
5.000, Π. Παπαδάκης: 5.000, Δ. Ι. Καρυφύλλης:
5.000, Α. Λαδόπουλος: 5.000, Α. Κοντομέρκου:
5.000, Α. Αυγερόπουλος: 5.000, Γ. Θ. Οικονόμου:
5.000, Μαρίκα Αθ. Καρβέλη εις μνήμη συζύγου
της 5.000, Γεωργίος Ζαρός 4.000, Ανδρέας Παπα-
γεωργίου: 3.000, Απ. Δήμου: 3.000, Γ. Κατσίματας:
3.000, Α. Κατσίμπα: 3.000, Ξ. Ζορμπαλάς: 3.000,
Χ. Ντούμας: 3.000, Α. Τσιράμου: 2.500, Ι. Α. Σκο-
τίδας: 2.000, Α και Ι. Θ. Βονόρτας: 2.000, Κ. Πριγ-
γκυφύλλης: 2.000, Μ. Κοντού: 2.000, Ν. Παπαλεξί-
ου: 2.000, Α. Καναράς: 2.000, Αν. Αραπογιάννης:
2.000, Ι. Αρβανίτης: 2.000, Μ. Αραπογιάννη: 2.000,
Α. Φλώρος: 2.000, Στ. Διαμαντόπουλος: 1.000, Γ.
Δανιήλης: 1.000, Σ. Τριανταφύλλης: 1.000, Διον.
Βονόρτας: 1.000, Ι. Παλιούρας: 1.000, Ανδρ. Βο-
νόρτας: 1.000, Αθ. Παΐδας: 1.000, Νικ. Φλώρος:
1.000, Ι. Ν. Φλώρος: 1.000, Διον. Ν. Φλώρος: 1.000,
Χαρ. Διαμαντόπουλος: 1.000, Ο. Γιαννακός: 1.000,
Δ. Πριτισίδας: 1.000, Ι. Κιάμος: 1.000, Δ. Δανιήλης:
1.000, Κ. Ζάγας: 1.000, Κ. Κακαράντζας: 1.000,
Κ. Καραπιέρης: 1.000, Ι. Θ. Φλώρος: 1.000, Κ.
Χονδρός: 1.000, Γ. Πιστισίδης: 1.000, Σ. Αραπο-
γιάννης: 1.000, Α. Γαλάτης: 1.000, Ι. Ντούμας:
1.000, Β. Μέρημγκας: 1.000, Α. Γιαννακόπουλος:
1.000, Μ. Κοντομέρκου: 1.000, Δ. Κρίκος: 1.000,
Στ. Διαμαντόπουλος: 1.000, Διον. Διαμαντόπου-
λος: 500, Γεωργίος Διαμαντόπουλος: 500, Τέλος
προσφέρθηκαν τα παρακάτω εις μνήμη του αείμνη-
στου Γιάννη Βασ. Παλιούρα: Ι. Λιάτσος: 1.500,
Παν. Λιάτσος: 1.500, Χαραλ. Δουλαβέρης: 4.000,
Ηλίας Μπλουχάρης: 2.000, Χαρ. Λώλος: 2.000,
Νικ. Παλιούρα: 4.000, Ελένη Παπαχαραλάμπους:
1.000, Βασ. Μίχος: 1.000, και Δημ. Γραβιάς: 2.000,
Μάρθα Β. Λουκά το γένος Μπακατζιά: 1.600.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑ-
ΛΟΥ ΧΒΡΙΟΥ»

Φώτης Μπακατσιάς: 4.100, Σταύρος Καρίπης:
3.500, Ανδρέας Μηλιώνης: 1.000, Πιπίτσα Στ. Κε-
ραμιδά (το γένος Τζαβέλη): 1.000, Αλεξάνδρα
Μπατσούρη το γένος Τζαβέλη: 1.000, και ο συγχω-

ριανός μας Αγιορείτης Μοναχός Αντώνιος Διονυ-
σιάτης (Καρδαράς): 1.000.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΣΤΕΓΗ

Π. Ζαβός εις μνήμη π. Ι. Ζαβού δρχ. 10.000.
π. Κ. Δ. Βαστάκης: 1.500, Στ. Βασιλόπουλος:
1.500.

ΓΙΑ ΤΟ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟ ΤΑΜΕΙΟ

Αναστάσιος Κοντομέρκος: 10.000, Ελευθ. Καρυο-
φύλλης: 10.000, Μαίρη Αρ. Κοντομέρκου: 7.000,
Ευφρ. Ν. Τσαμπούλα: 5.000, Μαρίκα Χρ. Γιατα-
γάνα εις μνήμη συζύγου της: 5.000, Ιωάννης Ν.
Φλώρος: 2.000, Ν. Φελέκης: 2.000, Ν. Τσαμπούλας:
2.000, π. Κ. Δ. Βαστάκης: 1.500, Ι. Μπουρνάζος
αντί στεφάνου εις μνήμη Κ. Σιαμανή: 1.500, Αθ.
Παίδας εις μνήμη αδελφού του Χαράλαμπου: 1.000,
Α. Παπαδόπουλος: 1.000.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Ελευθ. Καρυοφύλλης εις μνήμη των γονέων του:
10.000, Δ. Κατσιγιάννης: 10.000, Ιωάν. Ζυγιάρης:
5.000, Ιωάν. Γ. Δανίλης εις μνήμη συζύγου του
Σπυριδούλας: 3.000, Κων. Τριανταφύλλης: 2.000,
Χρ. Κατσούδα εις μνήμη των γονέων της: 2.000,
π. Κ. Δ. Βαστάκης: 2.000, Νικ. Ι. Φλώρος εις μνή-
μη της συζύγου του και των γονέων του 2.000,
Ελένη Γ. Περιδα: εις μνήμη Λυγερής Παπαγιάννη:
1.000, Ιωάν. Μαντζούτας: 1.000, Ανδρ. Ν. Παπαδό-
πουλος εις μνήμην πατρός του: 1.000, Ε. Ι. Μπα-
γούρδα: α) εις μνήμη γονέων της: 1.000, β) εις μνή-
μη συζύγου της: 1.000, γ) εις μνήμη αδελφού της:
Δημ. Κακαράντζα: 1.000, Έφη Δ. Ζηνέλη: 700,
και άνοιγμα κουτιού: 1.800.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

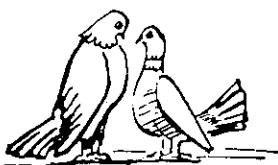
Αθαν. Μητσόπουλος: 25.000, Νικ. Α. Καρβέλης:
5.000, Ν. Σιταράς: 5.000.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΦΩΝΗΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Φώτης Μπακατσιάς: 4.100, Σταύρος Καρίπης:
3.500, Πιπίτσα Στ. Κεραμιδά (το γένος Τζαβέλη):
1.000, Αλεξάνδρα Μπατσούρη (το γένος Τζα-
βέλη): 1.000, Ανδρέας Μηλιώνης: 1.000.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΓΑΥΡΟΥ

Έρανος της 28.8.82 δρχ. 41.200, Αντιγόνη Κ. Λιά-
πη: 35.000, Ανδρέας Παπαγεωργίου: 25.000, Σταύ-

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ:

Ο Ιωάννης Θεοδ. Γαβριήλης και η κόρη του Κων/νου Πριτσιδλα Καίτη.

ΓΑΜΟΙ:

Ο Μάκης Κ. Τριχιάς και η Εύη Γ. Μιχαηλίδην.
Ο Αλέξ. Αθ. Καρβέλης και η Ιωάννα Χαρ. Παΐδα.
Ο Φώτιος Κ. Χατζηνικολάου και η Ουρανία Χριστοφ. Καραδημήτρη.

Ο Σπυρ. Γ. Ζαχαρόπουλος και η Λία Δ. Σταμόλη.

Ο Βασίλειος Ηλ. Χατζαντώνης και η Καίτη Αθ. Αναγνωστοπούλου.

Ο Σταύρος Γ. Πριόβολος και η Ειρήνη Απ. Χονδρογιάννη.

Ο Νικ. Θεοδ. Γαβριήλης και η Λίνα Γεωργαλή
Ο Ρήγας Ιωάν. Αλεξούδης και η Αμαλία Μιχ. Βαστάκη (Αμερική)

Η Σκλαβενίτη Όλγα του Κων/νου και ο Ανδρέας Ζαχαρόπουλος του Θεοφίλου.

Η Τσούτσουρα Σπυριδούλα του Ανδρέα και ο Νικόλαος Σιταράς του Ταξιάρχη.

ρούλα Αραπογιάννη: 20.000 (για τη καμπάνα), Ελευθ. Καρυοφύλλης: 7.000, Δημ. Μάνθου Μπουρνάζος: 5.000, π. Κ. Λαμπαδάρης: 3.500, Αθανασία Πιστιόλη: 2.000, Δημ. Πριτσιδλας: 2.000, Γεώργ. Κάτσουλας: 1.000, Ιωάννα Κατσώνη: 700.

ΓΙΑ ΤΟΝ Ι. Ν. ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Ανδρέας Παπαγεωργίου: 5.000, Μάρθα Β. Λουκά το γένος Μπακατσιά εις μνήμη της μητέρας της Γκόλφως: 1.600.

ΓΙΑ ΤΟΝ Ι. Ν. ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Έρανος στην Αμερική 10.800.

ΓΙΑ ΤΟΝ Ι.Ν. ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

Αθαν. Σιλιβίστρας: 500.

ΓΙΑ ΤΟΝ Ι.Ν. ΑΓΙΟΥ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ

Αθαν. Σιλιβίστρας: 1.000, π. Ι. Ράμφος: 500.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Το κορίτσι του Βασίλη και της Σταματίνας Τριχιά, που ονομάστηκε Αικατερίνη. Ανάδοχος ο Φίλιππας Βαστάκης.

Το κορίτσι του Κων/νου και της Δέσποινας Κατσιαρού, που ονομάστηκε Παρασκευή. Ανάδοχος ο κ. Δημήτριος Ζηνέλης.

Το αγόρι του Παρασκευά και της Ευθυμίας Μπαρλαμπά (το γένος Μαντζιούτα), που ονομάστηκε Ιωάννης. Ανάδοχος η Μαρία Παπαδημήτρη.

Το αγόρι του Κων/νου και της Βασιλικής Μαντζιούτα που ονομάστηκε Δημήτριος. Ανάδοχος η Φωτεινή Λιάπη.

Το κορίτσι του Κων/νου και της Μαρίας Καραμπέτσα που ονομάστηκε Αριστέα. Ανάδοχος ο Πρόδερος της Κοινότητας κ. Θεόδ. Γαβριήλης.

Το αγόρι του Γεωργίου και της Μαρίας Μαχαλιώτη (το γένος Χάσκου) που ονομάστηκε Σπυρίδων. Ανάδοχος η Μαρία Κουτσολούκα.

Το κορίτσι του Παναγιώτη και της Αγγελικής Καρίπη, που ονομάστηκε Βασιλική. Ανάδοχος η Μαριάννα Λάππα.

σ.σ.: Απευθύνουμε τα θερμά μας συγχαρητήρια για τα παραπάνω ευτυχή γεγονότα σε όλους τους νέους αυτούς ανθρώπους και τους ευχόμαστε υγεία και προκοπή.

ΓΙΑ ΤΗΝ «ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΗΣ ΚΑΛΛΙΑΚΟΥΔΑΣ»

Έρανος: 30.800, Νικ. Γ. Σκλαβούνος: 10.000, Θεοδ. Γαβριήλης: 5.000, Δημ. Κοντός: 1.000, Ιωάν. Παπαστάθης: 500.

ΕΓΓΡΑΦΗ ΝΕΩΝ ΜΕΛΩΝ

Φώτης Μπακατσιάς, Α. Καραδημήτρης, Α. Καμπιλιώνης, Νικ. Παΐδας, Νικ. Ανδρ. Γαβριήλης.

σ.σ.: Η Σύνταξη του περιοδικού, διερμηνεύουσα και τα αισθήματα των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου αισθάνεται την ανάγκη να ευχαριστήσει και να συγχαρεί δημόσια όλους τους προσφέροντες την αγάπη τους, ενισχύοντας οικονομικά το έργο και τόus σκοπούς του Συνδέσμου μας.

Ε Π Ι Σ Τ Ο Λ Ε Σ

Π ρ ο ζ
τον κ. Πρόεδρο Συνδέσμου Μεγαλοχωριτών
«ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ»
Εμπ. Μπενάκη 6, Τ. 131

Αθήνα 16.11.1982

Ε ν τ α ύ θ α

Κύριε Πρόεδρε,

Με ανέκφραστη χαρά και βαθειά συγκίνηση διάβασα στο υπ' αριθ. 43-46 επιμελημένο και καλλιτεχνικό φύλλο «ΦΩΝΗ» του Μεγάλου Χωριού της περιοδικής έκδοσης του συνδέσμου σας, την οριστική σας απόφαση για την ανέγερση του μνημείου των εκτελεσθέντων την 24.12.42 χωριανών σας Εθνομαρτύρων.

Είναι αλήθεια ότι και σεις οι Μεγαλοχωρίτες και μεις οι Μικροχωρίτες, γιά λόγους ανεξάρτητα από τη θέλησή μας, πολύ αργήσαμε να εκπληρώσουμε αυτή την ιερή υποχρέωση και το πατριωτικό καθήκον προς τους Εθνομάρτυρας χωριανούς μας. Αυτοί εκτελέσθηκαν, αγαφωνούντες τις τελευταίες λέξεις «ΖΗΤΩ Η ΕΛΛΑΔΑ», από τά άνανδρα φασιστικά στρατεύματα αλλοίμονο Χριστιανικά!! την παραμονή των Χριστουγέννων 24.12.42 (οπότε ο υποφαινόμενος ήταν φυλακισμένος μαζί με άλλους χωριανούς ως όμηρος στις φυλακές Λαμίας από τις Γερμανοϊταλικές ορδές).

Ομοιογώ ότι για την καθυστέρηση αυτή, αν και εγώ προσωπικά λαι ο σύνδεσμός σας «ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ», και η αδελφότης μας «ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΣΩΤΗΡΟΣ», κατέβαλε πολλές προσπάθειες προς κάθε κατεύθυνση για πρώτη και μοναδική φορά στη μακρόχρονη ζωή μου αισθάνομαι τον εαυτό μου μειωμένο σαν Μικροχωρίτης, διότι δεν κατορθώσαμε να στήσουμε ένα απλό αξιοπρεπές μνημείο στη θέση που εκτελέσθηκαν οι 13 Μεγαλοχωρίτες και Μικροχωρίτες.

Ευτυχώς τώρα με μεγάλη μου ψυχική ανακούφιση βλέπω καιί είμαι βέβαιος ότι σε σύντομο χρονικό διάστημα θα ανεγερθή αξιοπρεπές μνημείο στο χωριό σας και στο χωριό μας στη θέση «Λόγγοβες» όπου έβαψαν με το αίμα των το ιερό χώμα.

Επειδή λόγοι εκπολιτιστικοί και συγγενικοί με συνδέονται με το Μεγάλο Χωριό, διότι αυτού πρωτοδιορίσθηκα δ/λος και υπηρέτησα από το 1915 - 1920 (πριν από 67 χρόνια, πώς περνούν τα χρόνια!) και πιστεύω να θυμούνται οι γεροντότεροι, οπότε κατά τα αξέχαστα πρώτα διδασκαλικά νεανικά μου χρόνια, προσέφερα και γω κάτι για τον εκπολιτισμό του Μεγ. Χωριού και διότι μεταξύ των εκτελεσθέντων χωριανών σας ήταν και ο αείμνηστος ιερέας του Χωριού σας Δ. Παπαβαστάκης, που ήταν κατά το 1915-1916 μαθητής μου, στη Ε' τάξη Δημ. Σχολ. Μεγάλου Χωριού και ο επ' αδελφή γαμβρός μου αείμνηστος Ι. Καρυοφύλλης, ο οποίος επί 35 συνεχή χρόνια υπηρέτησε ως όλος στο χωριό σας, σας αποστέλλω με τον ανεψιό μου Πάνο Καρυοφύλλη δρχ. 10.000 σαν ελάχιστη εισφορά, ένα μικρό λιθαράκι για την ανέγερση του μνημείου.

Εύχομαι μ' όλη τη δύναμη της γεροντικής καρδιάς μου (είμαι τώρα 88 χρονών) και παρακαλώ τον Θεό να μ' αξιώσει να προφθάσω να ιδώ στημένο το μνημείο αυτό τόσο στό χωριό σας, όσο και το δικό μου αλησμόνητο για μένα Μικρό Χωριό, για να ανακουφισθεί η συνείδησή μου.

Συγχαρητήρια και ευχαριστήριο σ' όλους σας τους πρωτεργάτες του πατριωτικού αυτού έργου.

Με τιμή και αγάπη
Γεωργίος Ελ. Παπαδής
Συν/χος Δ/λος Μικροχωρίτης
κάτοικος τώρα (κακή τη μοίρα) Αθηνών, Μ. Κόρακα 41, Τ. 219.

Αγαπητή «Φωνή του Μεγάλου Χωριού»

Μέσα από τις γραμμές σου, θα ήθελα νά εκφράσω μερικές σκέψεις και απορίες αναφερόμενες στη διαχείριση ενός θέματος, που έγινε μπαλάκι μεταξύ της κοινότητας Μεγάλου Χωριού και του Συνδέσμου Μεγαλοχωριτών της Αθήνας, εδώ και σαράντα χρόνια αναζητώντας τη λύση του, και που άλλοτε βρίσκεται στο προσκύνιο του ενδιαφέροντος των Μεγαλοχωριτών και άλλοτε παραμερίζεται και ξεχνιέται. Πρόκειται για την ανέγερση του μνημείου των εκτελεσθέντων Μεγαλοχωριτών και Μικροχωριτών από τις Ιταλικές αρχές κατοχής στις 24 Δεκεμβρίου 1942. Η εκτέλεσή τους εκείνη, ήρθε σαν λύτρωση από τα παντεία ηθικά και σωματικά βασανιστήρια, για τα οποία πολλές φορές έγραψαν διάφορα περιοδικά, εγκυκλοπαϊδεις και εφημερίδες και μας τα διηγήθηκαν αυτόπτες μάρτυρες από τους επιζήσαντες εκ των συλληφθέντων. Ο θάνατός τους εκείνος συντελέστηκε όταν ακόμα δεν είχε ολοκληρωθεί η Εθνική Αντίσταση του Ελλήνικου. Λαού κατά των κατακτητών και ως εκ τούτου τα μέγιστα συνετέλεσε στην παραπέρα τόνωση και ανάπτυξη του πνεύματος Αυτής. Η αιματινή θυσία τους αποτέλεσε προσφορά στην υπόθεση της απελευθέρωσης της πατρίδας μας από τους κατακτητές. Η ανέγερση του μνημείου δεν σημαίνει την ικανοποίηση των συγγενών των εκτελεσθέντων αλλά θα αποτελεί αιώνιο μνημείο συμβολίζον το πνεύμα της ελευθερίας των Ελλήνων.

Δεν γνωρίζω, αν και θα μπορούσε να υποθέσει κανείς, ποιοί αντιδρούν στην ανέγερση του μνημείου. Δεν το δηλώνουν όμως μετά παρρησίας, αλλά με την προβολή διαφόρων προτάσεων —διάβαζε εμποδίων— όπως π.χ. ως προς τον τόπο της ανέγερσης, το αν θα περιέχει το μνημείο τα οστά η όχι, ως και η επί 40 χρόνια ασυμφωνία, γενικά ως προς την ανέγερση του μνημείου μεταξύ των αρμοδίων φορέων του χωριού, εματαίωσαν ως τα τώρα το στήσιμο του μνημείου. Και βέβαια μπορεί να δικαιολογήσει κανείς την ασυμφωνία αυτή λόγω της μετακατοχικής και μεταπολεμικής επικρατήσεως πολιτικών συνθηκών, που δεν ευνοούσαν την προβολή της Εθνικής Αντίστασης και που η αναγνώρισή της αποτελούσε όνειρο θερινής νυκτός. Σήμερα όμως που τόσο πανηγυρικά, από την Κυβέρνηση της Αλλαγής αναγνωρίστηκε η Εθνική Αντίσταση και προωθείται η συμφιλίωση όλων των Ελλήνων, δεν επιτρέπεται η από τους παραπάνω φορείς παρεμβολή διαφόρων προσκομιμάτων, που έχουν σαν αποτέλεσμα την διαιώνιση του θέματος. Ας σταματήσουν, λοιπόν, τα σούρτα-φέρτα μεταξύ των ανωτέρω φορέων και άλλων φερομένων ως ενδιαφερομένων και ας πάρουν απόφαση τελικά για την ανέγερση του μνημείου, σε χώρο ανάλογο με την σπουδαιότητά του, αφού δεν υπάρχει οικονομικό πρόβλημα και εφ' όσον βέβαια πιστεύουν στην αναγκαιότητα του μνημείου.

Ευχαριστώ για την φιλοξενία.

Μετά τιμής

Γ. Θ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Σ.Σ. Η αποστολή επιστολών προς τη «Φωνή του Μεγάλου Χωριού» σήγουρα δραστηριοποιεί τα ενδιαφέροντα των αναγνωστών. Από τη σκοπιά αυτή τις δεχόμαστε ευχάριστα και τις δημοσιεύουμε αμέσως, άσχετα με το αν μας βρίσκει η όχι σύμφωνονς το περιεχόμενο. Εξάλλου μέσα από την πλούσια ψλη και ειδησεογραφία αυτού του τεύχους ενκολα βγαίνουν απαντήσεις σε απορίες, ερωτήματα και τυχόν επικρίσεις.....

Καν δασκάλα Μεγάλου Χωριού

Μεγάλο Χωριό 8.1.83.

Κυρία καθώς θα μάθατε εδώ στο χωριό μας πριν 40 χρόνια εκτελέσθηκαν 13 πατριώτες μας από τους Ιταλούς.

Ανάμεσά τους και ο λαμπρός δάσκαλος του Μεγάλου Χωριού Ιωάν. Καρυοφύλλης ως τα σήμερα δυστυχώς δεν έγινε η προτομή αυτού του ήρωα Δασκάλου που εκτελέσθηκε ψάλλοντας τον Εθνικό μας Ύμνο.

Σήμερα σαν μαθητής του σας γράφω αυτό το γράμμα με την παράκληση να αναλάβητε σεις αυτό το έργο για να γίνη η προτομή και να στηθεί στην αυλή του σχολείου που ήταν Διεθνυτής.

Για το σκοπό αυτό προσφέρω σαν πρώτη δόση πέντε χιλιάδες δρχ. Η προτομή αυτή είναι το ελάχιστον χρέος προς το δάσκαλο Καριοφύλλη που χιλιάδες μαθητές πέρασαν από τα χέρια του που πολύ·εργάσθηκε για την πρόοδο του χωριού μας.

-Στις ενέργειες σας θα βοηθήσει όλο το χωριό.

Με εκτίμηση
Δ. Κοντός

Αδελφότης Μικροχωριτών
«Η Μεταμόρφωσις του Σωτήρος»

Εν Αθήναις τη 11 Μαΐου 1983

Αριθ. πρωτ. 917

Διοικητικό Συμβούλιο
Συνδέσμου Μεγαλοχωριτών «ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ»
Εμ. Μπενάκη 6
Ε ν τ α θ α

Αξιότιμοι Συμπατριώτες,

Το Δ.Σ. της Αδελφότητάς μας με αληθινή οδύνη πληροφορήθηκε τον απροσδόκητο θάνατο του Προέδρου του Συνδέσμου σας και εκλεκτού τέκνου του Μεγάλου Χωριού, αείμνηστου Κωνσταντίνου Σιαμανή.

Οι αρκετή καθυστέρηση (περιέργως μετά τό Πάσχα το μάθαμε) εκφράζει προς εσάς και δι' υμών προς την παροικία Μεγαλοχωριτών τα ειλικρινή συλλυπητήρια των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου και της Αδελφότητας για την απώλεια του δραστήριου Προέδρου Σιαμανή, ο οποίος από τον χρόνο της συνταξιοδοτήσεώς του αλλά και πριν καθ' όσον γνωρίζουμε είχε αφοσιωθεί ψυχή τε και σώματι στην ευόδωση των σκόπων του ιστορικού Συνδέσμου σας, συμβάλλοντας τα μέγιστα στή διατήρηση των δεσμών όλων μας με τη γενέτειρα Ευρυτανία.

Ας είναι αιωνία η μνήμη του και ελαφρό το χώμα που τον σκέπασε.

Με ειλικρινή αισθήματα

Για το Διοικητικό Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος
Δρ. Κλ. Κουτσούκης

Ο Γραμματεύς
Γεώργιος Δημόπουλος

Γενική Συνέλευση 17-4-83 Συνδέσμου Μεγαλοχωριτών

Αξίζει δια της εφημερίδος μας να εκφράσουμε τις ευχαριστίες μας και τα συγχαρητήριά μας εις τον προεδρεύοντα της Γενικής Συνέλευσεως κυρ. Νίκο Καρβέλην δια την άψογον και πιό πολιτιστικήν διεξαγωγήν της. Δια πρώτη φορά στα χρονικά έγινε Συνέλευση εις τον Σύλλογό μας άφογος. Σειρά, τάξη και ηρεμία, όπου όλοι μας όσοι παραβρεθήκαμε καταλάβαμε τίς ερωτήσεις. Απαντήσεις και γνώμες. Χωρίς εκνευρισμούς και φωνασκίες.

Ο γράφων αυτά παρακολούθω τας γενικάς Συνέλευσεις του Συνδέσμου μας περίπου (40) ετών.

Παραπονούμεθα, διότι δεν προσέρχονται πολλά μέλη. Εγώ έχω ακούσει από στόματα μελών μας, αφού τσακώνονται και διαπληκτίζονται, τί να κάνουμε, να έρθουμε!

Λοιπόν όσοι εμείς παραβρεθήκαμε στην Γενική Συνέλευση της 17-4-83 είδαμε την άψογον και πολιτισμένη τάξη. Ας μιμηθούν εις το μέλλον οι προεδρεύοντες τη Γενική Συνέλευση 17-4-83. Ο γράφων δεν είμαι πολύ εγγράμματος, αλλά όλοι θα καταλάβουν τί εννοώ. Και όλοι όσοι παραβρεθήκαμε και παρακολούθησαμε την Συνέλευση να πείσουμε τα μέλη μας ότι εις το μέλλον οι Συνέλευσεις θα γίνονται πιό πολιτισμένα. Αφού τη σειρά την έβαλε ο κ. Νικ. Καρβέλης.

Ας τον μιμηθούμε.

Και πάλιν τα Συγχαρητήρια.

19-4-1983

Χαράλ. Γεωργ. Τριανταφύλλης
Λυσάνδρου 15 - Αθήναι
Τηλέφ. 82.36.215

Ε Κ Δ Ο Σ Ε Ι Σ

ΕΥΡΥΤΑΝΙΚΗ ΓΝΩΣΜΗ. Τακτικά λαβαίνονται την εφημερίδα που εκδίδει ο Σύλλογος Ευρυτάνων Σπουδαστών Θεσ/κης και αναπολούμε την αντίστοιχη εκδοτική προσπάθεια (τα Νέα της Ρούμελης) του Συλλόγου της Αθήνας πριν ... κάμποσα χρόνια.

Δεν χωράει καμιά αμφιβολία πως η ελπίδα είναι οι νέοι Ευρυτάνες. Όπου και αν βρίσκονται δίνοντας τον αγώνα της ζωής, με την άγαπτη και τη μαχητικότητα που τους διακρίνει αποτελούν εγγύηση για επιβίωση και ανάπτυξη του τόπου μας.

ΧΩΡΙΑΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ: ακούραστος και ανέξαντλητος σε ιδέες και έργα, συνεχίζει ο δάσκαλος Γιάννης Βράχας την τακτικότατή εκδοση του περιοδικού του Συλλόγου «Καλ-

λιακούνδα». Πλούσια ώλη με όλες τις πρόσφατες ειδήσεις αλλά και με θαυμάσιο λαογραφικό υλικό. Σίγουρα θα αποτελέσει στο μέλλον πολύτιμο βιβλιογραφικό βοήθημα.

ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ. Ιδιαίτερα προσεγμένη η τακτική έκδοση της Αδελφότητας Μικροχωριτών. Σε θαυμάσιο και αρμονικό συγκερασμό, το παρελθόν και το παρόν του Μικρού Χωριού σημαδεύει την προσπάθεια για ένα καλύτερο αύριο. Αναβιώνουν, τα πρόσωπα και γεγονότα που σημάδεψαν τη ζωή του χωριού και γίνεται προσπάθεια να αντληθούν διδάγματα για συνεργασία και ομόνοια που θα διασφαλίσει την πρόοδο του τόπου.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

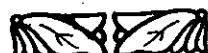
ΑΓΡΑΦΙΩΤΕΣ ΚΑΙ ΚΑΡΠΕΝΙΣΙΩΤΕΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΣΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ 1821

Μια μελέτη του δάσκαλου Κώστα Ζήση από τη Νεράϊδα Ευρυτανίας που μέσα από τα Γενικά Αρχεία του Κράτους κατόρθωσε να βιογραφήσει 770 άγνωστους ως σήμερά Αγωνιστές της περιοχής μας και να τους παρουσιάσει σε ένα θαυμάσιο επιλεγμένο τόμο από τις εκδόσεις του συμπατριώτη μας ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ.

Στο έργο αυτό που σύσσωμος ο ελληνικός τύπος επαίνεσε, ο αναγνώστης, ο κάθε Ευρυτάνας θα ριγίσει από ιερό ρίγος διαβάζοντας ονόματα Πάπων και προσπάπων αγωνιστών και θ' ανακαλύψει την ηρωική του φύτρα ριζωμένη αγωνιστικά και δυναμικά στα ιερά χώματα της περιοχής μας. Επί πλέον η κάθε Κοινότητα, ο κάθε Δήμος θα μαζέψει τους μπροστάρηδες συντελεστές της εθνικής μας ελευθερίας και καιρός είναι πιά να στήσει το χρέος τιμής για αυτούς τους μεγάλους καταφρονεμένους της ιστορίας του για να μην επαναλαμβάνεται αιώνια εκείνο το τραγικό του ποιητή μας: «όπου κι αν σταθώ η Ελλάδα με πληγώνει».

Στο βιβλίο ο καθένας θα βρεί κατατοπιστικό πίνακα όλων των χωριών και των οικισμών της περιοχής Αγράφων και Καρπενησού και τα ονόματα των βιογραφούμενων αγωνιστών που κατάγονταν από αυτά. Επίσης πίνακα των κυριωτέρων μαχών που έγιναν στην περιοχή μας και τα εννέα χρόνια της Επανάστασης και που σ' αυτές τις μάχες πήραν μέρος οι βιογραφούμενοι Αγωνιστές.

Θεωρούμε χρέος μας να τονίσουμε ότι το λαμπρό αυτό εκδοτικό επίτευγμα ανήκει στις εκδόσεις του συγχωριανού μας ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ και δεν πρέπει να υπάρξουν Ευρυτάνες χωρίς να το αποκτήσουν. Στην Αμερική στέλνεται με δολλ. 10, Αυστραλία Δολλ. 18.

ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΙΚΑ ΠΕΝΘΗ

«Μακάριοι οι νεκροί οι ἐν Κυρίῳ ἀπόθνακοντες...» (Ἀποκ. ιδ' 13)

Η παρούσα στήλη, αυτή τη φορά με θλίψη και πόνο παρουσιάζει τον πιό μεγάλο πένθιμο κατάλογο. Σειρά από αγαπητούς και σεβαστούς συγχωριανούς μας, άλλοι πρώρα και άλλοι πλήρεις ημερών, έφυγε για την αιωνιότητα. Μας άφησαν, όπως συνήθως λέμε: «χρόνους» και έφυγαν από την παρούσα ζωή σε χρόνο άγνωστο και σε ηλικία ανύποπτο.

Η Σύνταξη του περιοδικού μας, μου έδωσε τον κατάλογο τούτο με την παράληση να μνημεύσω στό Αγιο Θυσιαστήριο τα Ονόματα, που είναι γραμμένα σ' αυτόν, καθώς επίσης και να το παρουσιάσω από τη στήλη αυτή, το λάχιστον δείγμα αγάπης και σεβασμού στη μνήμη τους εκ μέρους δύον μας.

Μαζί, λοιπόν με τα λουλούδια και τα στεφάνια, τα οποία συγγενεῖς και φίλοι πρόσφεραν και τους κατευώδωσαν για τό μακρύντος ταξίδι προσφέρω εκ μέρους δύον μας για τον ίδιο λόγο και τα λουλούδια της ψυχής μας, αγνά, αυνυπόκριτα και ευαδιαστά, από ουράνιο και θείο μύρο της αγάπης μας.

Ο πένθιμος τούτος Κατάλογος περιλαμβάνει τους κάτωθι:

ΚΩΣΤΑΣ Δ. ΣΙΑΜΑΝΗΣ

Μέσα σε γενικό άφατο πένθος της οικογένειάς του, των συγγενών, των συγχωριανών και των οντού του, κηδεύτηκε λίγο πριν από τό Πάσχα, ο αγαπητός σ' δύον μας Κώστας Σιαμανής. Η επάραπτη ολιγόχρονη αρρώστια τον κατέφαγε σα σαράκι κι έριξε κάτω τον ψηλόσωμο δρύ.

Υπόδειγμα σωφροσύνης, διαλλακτικότητας, συμβιβαστικού χαρακτήρα, ακάματης εργατικότητας, καλού οικογενειάρχη, κοινωνικού εργάτη, έντιμου και χρηστού πολίτη, ο Κώστας Σιαμανής άφησε δυσαναπλήρωτο κενό στην οικογένειά του και στον

Σύνδεσμό μας, που τον υπηρέτησε πιστά κι αφοσιωμένα με πίστη κι αυταπάρνηση, για δυό ολόκληρες δεκατετείς, ως ταμίας, ως αντιπρόδρος και επί σειρά ετών ως πρόδρος του. Ο Σύνδεσμός μας εκτιμώντας την προσφορά του παρέστη στην νεκρώσιμη ακολουθία σε συμβουλίω, κατέθεσε στέφανο και ο σύμβουλος και επί χρόνια συνεργάτης του εκλιπόντος Στ. Βασιλόπουλος αποχαιρέτισε τον νεκρό απευθύνοντάς του τούτα τα λόγια:

«Αγαπητέ μας Κώστα,
Η οδύνη της οικογένειάς σου
είναι και δική μας οδύνη σήμερα
που βρεθήκαμε εδώ για να
ενώσουμε τις δεήσεις μας μαζί
με τις δεήσεις της Εκκλησίας
και να παρακαλέσουμε ο Θεός ν'
αναπαύσει την ψυχή σου ανά-
μεσα στους δίκαιους.

Δίκαιος και συνετός ήσουν χρό-
νια ανάμεσά μας. Καλός σύζυ-
γος, στοργικός οικογενειάρχης
και άτομο που πρόσφερες πολλά
στην Κοινή υπόθεση της ιδιαίτε-
ρης πατρίδας μας, του Μεγάλου
σου Χωριού που με πάθος αγά-
πησες.

Παρακαλούμε το Θεό να χαρίσει
παρηγοριά στην οικογένειά σου
και τ' αδέλφια σου, και σου α-
πειθύνουμε το στερνό χαιρετή-
σμό μας με τη διαβεβαίωσή μας
ότι η μνήμη σου θα μείνει αιώ-
νια».

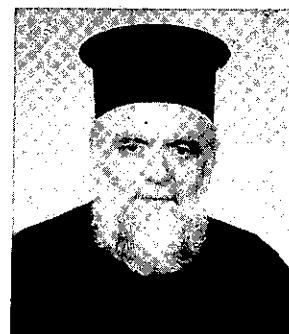
Σε συνεδρίαση του Δ.Σ. του Συνδέσμου έγινε ομόφωνα δε-
κτή πρόταση του συμβούλου Σ.
Βασιλόπουλου, η θέση του προ-
έδρου του Συνδέσμου να παρα-
μείνει κενή μέχρι τη διενέργεια
νέων αρχαιρεσιών, να μη γίνει

αναμόρφωση του Δ.Σ. ως προς
την κατανομή των αξιωμάτων, σε
ένδειξη τιμής στη μνήμη του
εκλιπόντος πρόδρου του Συν-
δέσμου ΚΩΣΤΑ ΣΙΑΜΑΝΗ και
των πολλαπλών υπηρεσιών που
επί δεκατετείς προσέφερε στον
Σύνδεσμο των Μεγαλοχωριτών.

Σ.Β.

Ιερεύς ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΖΑΒΟΣ

Και ο αείμνηστος παπαΓιάννης μας, δύος υπογραμμίσαμε στον επικήδειο λόγο, έφυγε πρόσωρα.. Και τούτο είναι που κάνει μεγαλύτερο το πόνο για την οικογένειά του, καθώς και εντονώτερη τη στέρηση των άλλων υπηρεσιών του και προς την Εκκλησία, που μακρόχρονα διακονούσε και προς την κοινωνία, που αγαπούσε και με την παρουσία του παρηγορούσε.

Όμως, ο π. Ιωάννης Ζαβός «έ-
φυγε» με ώριμη και ήρεμη συνεί-
δηση γιατί πάλαιψε στη ζωή και
βγήκε άξιος αγωνιστής και νικη-
τής. Πάλαιψε στην πατρική του
οικογένεια. Πάλαιψε για τη δι-
καιώσι των πόθων του και κέρδι-
σε την Ιεροσύνη, με την οποία
άξια διακονούσε την αγία μας
Εκκλησία και την κοινωνία. Πά-
λαιψε επίσης με την άξια πρε-
σβυτέρα του και έστησε λαμπρή
οικογένεια. Οι καρποί της, τα
καλά του παιδιά, επαληθεύουν
του λόγου το ασφαλές. Άλλ' ο
καλός μας παπαΓιάννης πάλαι-
ψε και με τη πικρή του αρρώστια
μέχρι που τον λύγισε και προς
Κύριον κοιμήθηκε...

Ιερεύς ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΡΙΧΟΠΟΥΛΟΣ

Και τούτος ο σεμνός Λευίτης αγωνιστής στη ζωή. Γεννήθηκε στον Προυσό. Σπούδασε στην Ιερατική Σχολή Λαμίας. Εφημέρευε άξια και μέ φόβο Θεού στο χωριό μας μέχρι που αρρώστησε. Έκτοτε ο παπα - Κώστας Τριχόπουλος εγκαταστάθηκε στην Πάτρα. Ο πικρός και άδικος θάνατος του καλού και αγαπημένου του παιδιού Νίκου τον λύγισε και έφυγε πρόωρα... Συνταξίδεψε με τον προαναφερθέντα συγαμβρό του παπα-Γιάννη σε διάστημα δύο ωρών. Ο ένας στην Πάτρα, ο άλλος στην Αθήνα. Μαζί στον αγώνα της παρούσης ζωής οι δυό κατά σάρκα και πνεύμα συγγενείς ιερείς, μαζί και στην έξοδο του βίου...

Ο ιδρυτής του Συλλόγου Αναδιωτών «ο Άγιος Νικόλαος».

Μέλος εκλεκτό του Συνδέσμου μας αγάπησε το Μεγάλο Χωριό, από το οποίο κατάγεται η σύζυγός του Ελένη το γένος Α. Τουλούπα και πρωτοστατούσε σ' όλες τις εκδηλώσεις του που είχαν σκοπό την εξέψωση του πολιτιστικού επίπεδου του λαού μας.

Σεμνός, ολιγόλογος και θετικός, άφησε τις καλύτερες αναμνήσεις στον κοινωνικό του περίγηρο και βαθειά οδύνη πόνου στην οικογένειά του, τους συγγενείς, τους φίλους κι όσους τον γνώρισαν.

Αγωνιστή και Νικητή, Φίλε και συμπατριώτη ΠΑΝΤΕΛΗ,

Αιώνια σου η μνήμη και ανάλαφρο το χώμα που σε σκέπασε, Στη σύζυγο και τις κόρες σου ευχόμαστε να ζουν να θυμούνται την ευγενική σου παρουσία, την ενάρετη ζωή σου και τον διαμαντένιο σου χαρακτήρα.

Σ.Β.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΜΠΑΖΙΩΝΗΣ

Νέος, σε ηλικία ακόμα δημιουργική τσακισμένος από πολύμηνη βασανιστική καθήλωση στο κρεβάτι του πόνου, έφυγε από ανάμεσά μας ο πολυαγαπημένος φίλος και συμπατριώτης

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΜΠΑΖΙΩΝΗΣ

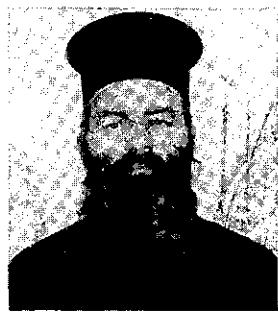
Γεννημένος στην Ανιάδα, πάλαιψε κι αγωνίστηκε για τη μόρφωσή του, για την έπαγγελματική του κατάρτιση, για την κοινωνική του καταξίωση. Πάλαιψε και νίκησε. Δημιούργησε καλή οικογένεια και υπήρξε υπόδειγμα καλού οικογενειάρχη και αφοιωμένου στους γονείς, τ' αδέρφια του, τα παιδιά του, στις παραδόσεις και τα έθιμα του τόπου μας. Αγάπησε με πάθος την ιδιαιτερη πατρίδα του και ήταν

ΦΩΤΕΙΝΗ Η. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

Κηδεύτηκε στο χωριό μας, το αγαπημένο της Μεγάλο Χωριό η δέσποινα ΦΩΤΕΙΝΗ Η. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ.

Η αγαπητή σε όλους μας Φωτεινή έφυγε σχετικά νέα ύστερα από ολιγόμηνη βασανιστική ασθένεια..

Όσοι έτυχε να τη γνωρίσουν από κοντά μπορούσαν γρήγορα να συμπεράνουν ότι έχουν μπροστά τους ένα βράχο υποκονής και καρτερίας, ένα άνθρωπο που παρά την τρικυμισμένη του προσωπική ζωή εξέφρασε τη θέληση και την ορμή να ζήσει και να δημιουργήσει. Γελαστή, προσηνής, μειλίχια και ζωντανή ήταν η προσωποποίηση της ευθυμίας και της καταδόκτητας, του καλού χαρακτήρα

και της έμφυτης ευγένειας. Μιά αγωνίστρια της ζωής έφυγε σε μνά και αθόρυβα ανάμεσά μας, προσκολλημένη στις παραδόσεις του τόπου μας και στην αγάπη της για το Μεγάλο χωριό. Με το θάνατό της Φωτεινής Αναγνωστοπούλου, το γένος Γ. Κακαράτζα, ένα αγκωνάρι ακόμα ξέφτισε απ' το οικοδόμημα της παραδοσιακής μας ζωής και ένας άνθρωπος πίστης και ψυχικού κάλλους οδεύει για την άλλη ζωή.

Ο Σύνδεσμος, οι συγχωριανοί σύντομοι και φίλοι εύχονται νάναι η μνήμη σου αιώνια ΦΩΤΕΙΝΗ αγαπητή μας.

Σ.Β.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ Ι. ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ

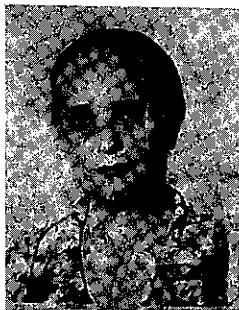
Η καλή και σεμνή ορφανή Δημοκατερίνη έφυγε από τον κόσμο αυτό μόνη της. Έφυγε από το «ηρακλεάτηριό» της χωρίς την συμπαράστασί μας...

Πολλά χρόνια διακόνησε ως Νεωκόρος της Αγίας Παρασκευής στο χωρίο μας. Άλλ' εκείνο, που ποτέ δεν θα ξεχασθή είναι ο τρόπος, που έκρυψε με το γελαστό της πρόσωπο και την αρχοντιά της τις στερήσεις της...

ΣΟΦΙΑ ΑΝΔ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Πιστή χριστιανή, καλή σύζυγος και στοργική μητέρα και γιαγιά η αγαπητή μας Σοφία Ανδρέου Παπαγεωργίου έφυγε για την άλλη ζωή τώρα, που θα καμάρωνε τα αποκατεστημένα παιδιά της και θα βοθείουσε στο ελληνοχριστιανικό μεγάλωμα των εγγόνων της.

Έφυγε ανεπάντεχα, αλλά με την ελπίδα της αιωνιότητας και άφησε ανεξίτηλο το πέρασμά της από τη ζωή.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΑΘ. ΤΖΑΒΕΛΛΑ

Έφυγε και η σεβαστή συμπολίτισσά μας Αλέξω Αθ. Τζαβέλλα για την αιωνιότητα, που με πίστι κι ελπίδα περίμενε. Έφυγε κατάφορτη με τις παληές ελληνορθόδοξες χριστιανικές μας παραδόσεις, άξιες προς μίμησι για την εποχή μας.

Πέρασε τα περισσότερά της χρόνια στα Καμ. Βούρλα, όπου οικογενειακά και επαγγελματικά ήταν εγκατεστημένη. Καλή ψυχούλα, αγνή χριστιανή και ευλογημένη γυναίκα. Ήταν κατά κοινή ομολογία η καλή μεγαλοχωρί-

τισσα, που εκπροσωπούσε επάξια το χωρίο της στην κοσμοπολίτικη λουτρόπολη, όπου άφησε την τελευταία πνοή της.

ΕΛΕΝΗ ΜΙΛ. ΚΟΤΡΩΝΗ

Γεμάτη από ημέρες έφυγε για την αιωνιότητα και η σεβαστή μας Ελένη Μιλιτάδου Κοτρώνη στολισμένη με τις αγνές ελληνορθόδοξες παραδόσεις μας.

Απέθανε στην αγκαλιά των καλών παιδιών της και κατά την επιθυμίαν της καρδιάς της κηδεφτήκε στο αγαπημένο της χωρίο κοντά στους τάφους των προσφιλών της προγόνων. Η σεμνή και φιλήσυχη ζωή της θα είναι και για τα παιδιά της και για όλους μας το παράδειγμα προς μίμησιν.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΑΡ. ΦΛΩΡΟΥ

Γεμάτη ημέρες η σεβαστή μας Ουρανία Αρ. Φλώρου άφησε τους κοπούς της παρούσης ζωής και πέταξε μέσα από την αγκαλιά των παιδιών της για την αιωνιότητα.

Έφυγε και άφησε παράδειγμα εργατικότητας, υπομονής και καλής χριστιανής...

ΠΑΥΛΟΣ Ν. ΝΤΟΥΜΑΣ

Βιοπαλαιστής και αγωνιστής από τα μικρά του χρόνια ο συγχωριανός μας αείμνηστος Παύλος Ν. Ντούμας κέρδισε στη ζωή με τους κόπους του και την τιμότητά του τη συμπάθεια και την εκτίμηση όλων μας.

Η αγάπη των συγχωριανών τον ανέδειξε Πρόεδρον του Κοινοτικού Συμβουλίου του χωριού, δημοσίευσε με ζήλο και φιλοπατρία.

Στα τελευταία του χρόνια τον επισκέφτηκε άρρωστια, που του εξευγένισε τα αισθήματα και έφυγε ήρεμος και με ελπίδα για την αιωνιότητα.

ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΝΤΟΥΜΑΣ

Δεν πέρασαν δυό μήνες από τον θάνατον του προαναφερθέντος αδελφού του και άφησε το μάταιο τούτο κόσμο και ο καλότατος και φιλησυχότατος Αντισυνταγματάρχης Γιάννης Ν. Ντούμας.

Ο φίλος και αγαπητός μας δίκηγόρος κ. Μάχος Παπαγάννης δίκαια τον επαίνεσε στον επικήδειο λόγο που του αποτύθηγε.

Πραγματικά, έφυγε πρόωρα, αλλά άφησε σε όλους μας μνημηνή αγαθήν.

ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΑΛ.ΝΤΟΥΡΑΜΑΝΗ

Δευτεροετής φοιτήτρια της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Ρώμης. Γλωσσομαθής η αγαπητή μας Χρύσα (εγγονή της αείμνηστης Αικατερίνης Αθ. Μέρμηγκα), καλή και καύχημα της οικογενείας της. Πέρυσι τη 1η Αυγούστου φυνεύτηκε σε αυτοκινητιστικό δυστύχημα στα 21 της χρόνια...

Ο τόσο πρόωρος και αναπάντεχος θάνατός της ανέκοψε τα δύνειρα της φιλομαθείας της και βύθισε τους γονείς της, τ' αδέλφια της και όλους μας σε βαθύ πένθος...

ΙΩΑΝΝΗΣ Β. ΠΑΛΙΟΥΡΑΣ

Ο πολύκλαυστος Γιάννης μας έφυγε από την πρόσκαιρη τούτη ζωή πρόωρα και αναπάντεχα. Πικρό δυστύχημα βύθισε την οικογένειά του σε βαρύ πένθος και ιδιαίτερα τη μαρτυρική του μητέρα που ήπιε και πίνει και αυτό το πικρό ποτήρι...

Ορφάνεψε ο Γαύρος και τα χωριά που έπαιρναν την ανάσα τους στο φλόξενο μαγαζί του εξυπηρετικού Γιάννη. Κανείς

μας δεν θα λησμονήσει τον καλότατο, τον ήρεμο και πολυαγαπητό Γιάννη Β. Παλιούρα, ποιύ

πραγματικά ήταν πιστός χριστιανός, στοργικός οικογενειάρχης, εργατικός, δημιουργικός, φίλος και πατριώτης με τα πιο αγνά αισθήματα...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΑΜΗΣ

Τον βρήκε ο θάνατος σε ανύποπτο χρόνο για να μας θυμίζει τη μεγάλη αλήθεια, πως η ζωή μας κρέμεται σε μιά κλωστή. Έφυγε ο αγαπητός μας Ευάγγελος μέσα από την αιγκαλιά της οικογένειάς του αιφνίδια και άφησε πόνο και θλίψη μεγάλη.

Αντίδοτο του πόνου αυτού άφησε στην οικογένειά του και σε όλους μας τις καλλίτερες αναμνήσεις του καλού και στοργικού συζύγου και πατέρα και αγαπητού φίλου και συμπατριώτου.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ Ν. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Απέθανε και κηδεύτηκε στόν Πειραιά, που ήταν οικογενειακά και επαγγελματικά, εγκατεστημένος ο συγχωριανός μας Παντελής Ν. Αναγνωστόπουλος. Μολονότι έζησε σ' όλη του τη ζωή μακριά από το αγαπημένο του Μεγάλο Χωρίο, δύναται δέν ξέχασε ποτέ να είναι ο αγνός και σεμνός μεγαλοχωρίτης με όλες τις παραδοσιακές χριστιανικές και πατριωτικές μας παραδόσεις.

Καλός, φιλήσυχος, ακέραιος και μέλος του Συνδέσμου μας έφυγε από την πρόσκαιρη τούτη ζωή για την αιωνιότητα και μας άφησε μνήμην αγαθήν.

ΔΕΣΠΩ ΓΕΡΑΣ. ΜΑΝΤΖΟΥΤΑ

Στολισμένη με πολλές αρετές και ιδιαίτερα με την χριστιανική υπομονή, απέθανε στη Λαμία η σεβαστή συμπατριώτισσά μας Δέσποινα Γερασίμου Μαντζούτα. Με την υπομονή της σήκωσε κάθε της πόνο και ιδιαίτερα του πολύκλαυστου αναδεξιού μου Νίκου μας. Οσάκις συναντόμεθα για κείνον μίλαγε η καρδιά της...

Φτασμένη σε ώριμη ηλικία έφυγε μέσα από την αιγκαλιά των άλλων καλών της παιδιών ευχαριστημένη από την αγάπη τους, τον σεβασμό τους και για την ευλογημένη πρόοδό τους. Έφυγε και μας άφησε μνήμην αγαθήν.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Γ. ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

Απέθανε στο Μικρό Χωρίο, όπου οικογενειακά ήταν εγκατεστημένος ο αείμνηστος συγχωριανός μας Δημήτριος Γ. Ζαχαρόπουλος. Γύρισε την Αμερική, εργάστηκε, δημιουργήθηκε, αλλη νοσταλγία και η αγάπη πρός την οικογένεια και την πατρίδα τον επανέφεραν στον τόπο του.

Έφυγε από τον κόσμο τούτο εργαζόμενος στις πατρικές παραδόσεις μας με ζηλευτή φιλοπονία...

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ

Κόρη του αείμνηστου ιεροφάλτη μας Ευθυμίου Ντουφεκιά, Μεγάλωσε στο Γαύρο. Νοικούτηκε στο Καρπενήσι κι έκαμε μιά ζηλευτή οικογένεια. Αγιάτρευτη, δύναται αρρώστια αφού πρώτα τη βασάνισε όσο και δύπως μπόρεσε ύστερα της έκοψε το νήμα της ζωής στην ακμή της ηλικίας της...

Έφυγε και μας άφησε πόνο και τις καλλίτερες αναμνήσεις.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΘ. ΚΑΡΒΕΛΗΣ

Στην ακμή της ηλικίας του υπέκυψε στην σκληρή του μοίρα και έφυγε από κοντά μας ο αγαπητός Γιώργος. Άφησε βαθειά θλίψη και μοναξιά στην αγαπημένη του σύζυγο Ρινούλα και πολύ πόνο σε συγγενείς και φίλους.

Με εξαιρετή οικογενειακή αγωγή και με θαυμάσιες σπουδές στην Κωνσταντινούπολη έγινε το καύχημα γονιών και συγγενών. Πήρε δώρως και αυτός όπως και τόσοι άλλοι συμπατριώτες μας το δρόμο της βίαιης επιστροφής.

Οι γνώσεις του τον βοήθησαν να γίνει ένα από τα αρχικά στελέχη του «ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΥ». Ο ακέραιος χαρακτήρας η ευθύτητα, η ειλικρίνεια, η εργατικότητα και η εντιμότητά του τον έκαναν αγαπητό σε όλους τους συναδέλφους του, που με συγκινητικό ενδιαφέρον και αγάπη του συμπαραστάθηκαν στην οδυνηρή πορεία του.

Φέρα που δεν υπάρχει ανάμεσά μας, νοιώθουμε πόσο σπανίζουν

σήμερα τέτοιοι άνθρωποι και ας είναι αυτή μας η διαπίστωση παντοτεινό μνημόσυνο αγάπης και εκτίμησης.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΠ. ΓΙΑΤΑΓΑΝΑΣ

Καλός, εργατικός και φιλοπρόσδοξος. Κυνήγησε τη ζωή στη Πόλη, που από μικρό παιδί τη λάτρευε και την κέρδισε. Απελάθηκε, όμως με τη στοργική του σύζυγο από την ωραία και μαρτυρική Πόλη, όπως και πολλοί άλλοι συγχωριανοί μας. Έκτοτε εγκαταστάθηκε στη Νέα Σμύρνη.

Μας άφησε ζωντανό παράδειγμα καλού και αγαθού ανθρώπου. Παντού παρών. Από καμμιά χαρά ή λύπη ή άλλη μεγαλοχωρίτικη εκδήλωση δεν έλειπε. Ήταν ένα ζωντανό μέλος του Συνδέσμου μας και των ξενιτεμένων παιδιών του χωριού μας...

ΕΛΕΝΗ ΓΕΡ. ΤΣΑΠΑΛΟΥ

Πάλαιψε στη ζωή με όλα τα εφόδια των πατρικών μας παραδόσεων. Νικήθηκε όμως στην ακμή της ηλικίας της από πικρή αρρώστια και έφυγε πρόωρα.

Μας άφησε μνήμην αγαθήν καλής χριστιανικής, σώφρονης γυναίκας και σεμνής μεγαλοχωρίτισσας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΣΠ. ΛΙΑΠΗ

Ησυχη, ήρεμη και σεμνή μεγαλοχωρίτισσα που καταξιώθηκε και καλή σύζυγος και στοργική μητέρα να γίνη.

Έφυγε για την άλλη ζωή, πασχαλιάτικα, και άφησε τις καλλίτερες αναμνήσεις...

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ – ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

«Η σύνταξη τοῦ περιοδικοῦ παρακαλεῖ δόλους τούς συγχωριανούς Μεγαλοχωρίτες νά τήν ένημερώνουν τακτικά γιά τά κοινωνικά συμβάντα τῶν οικογενειῶν τους, ἐφόσον ἐπιθυμοῦν νά δημοσιευθοῦν αὐτά στή «Φωνή...» μας.

«Η σύνταξη δέν εύθυνεται έάν λείπουν στοιχεῖα – φωτογραφίες – ή άλλες ειδήσεις πού ἔπρεπε νά δημοσιευθοῦν καί – δυστυχώς – δέν δημοσιεύθηκαν.

ΦΩΤΕΙΝΗ Ν. ΛΙΑΤΣΙΟΥ

Στην ακμή της ηλικίας της μας άφησε «χρόνους» η καλή και στοργική σύζυγος του αγαπητού μας Συνταγματάρχου Νικολάου Κ. Λιάτσιου.

Η αείμνηστη λάτρευε τις ελληνορθόδοξες παραδόσεις μας και έφυγε μέ την ελπίδα της αιωνιότητας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Κ. ΤΡΙΧΟΠΟΥΛΟΣ

Το καλό παιδί. Τό σεμνό παπάδοπουλο, γεννημένο στό χωριό μας και εγκατεστημένο οικογενειακά στην Πάτρα. Μαθητής του Λυκείου, φονεύθηκε πρόωρα σε οικοδομή και βύθισε την οικογένειά του στο πένθος.

π. Κ. Δ. ΒΑΣΤΑΚΗΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Ευχαριστούμε θερμώς τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κεντρώας Αφρικής κ. Τιμόθεο και τον Αιδεσιμώτατο Πατέρα Κωνσταντίνο Βαστάκη που έδειξαν την αγάπη τους, την εκτίμησή τους, και μας συμπαραστάθηκαν τόσο αυθόρμητα και στοργικά στο βαρύτατο πένθος μας για το χαμό της λατρευτής μας συζύγου, μητέρας καί γιαγιάς

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ ΠΕΤΡΟΥ

Ο σύζυγος Σεραφείμ
Τα τέκνα: Σπύρος και
Δανάη,
Δανάη, Μαρίκα και Νικόλας, Ανθούλα
Τα εγγόνια: Μάκης, Σταματούλα.

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ

Συνέχεια από τη σελ. 22

τοποθεσίες αυτές πρέπει να τοποθετηθούν ενδεικτικές πινακίδες, με αποστάσεις, περιληπτική περιγραφή των γεγονότων κ.λ.π. για να διευκολύνεται ο επισκέπτης στην εύκολη πρόσβαση όσο και στην κατανόηση των συμβάντων.

ε) Ημερομηνίες με τοπικές γιορτές, εκδηλώσεις και πανηγύρια.

Σε μια τέτοια προσπάθεια θα μπορούσαν να συμβάλουν θετικά οι νέοι επιστήμονες του χωριού, οι επιχειρηματίες που άμεσα ωφελούνται από τη διαφήμιση και προβολή του χωριού και άνθρωποι της τρίτης ηλικίας που έζησαν τα γεγονότα και πολλά θυμούνται.

Στο να συνταχθεί η ιστορία του χωριού που είναι πλούσια χρειάζεται συλλογική προσπάθεια, συνεργασία όλων για να βρεθούν τα απαραίτητα στοιχεία.

Μαζί με τις υπόλοιπες συντονισμένες ενέργειες

προβολής που αναφέραμε προηγουμένως, ο χάρτης και το ανάλογο κείμενο που θα αγοράζεται ή θα μοιράζεται στους επισκέπτες, είμαστε βέβαιοι ότι θα αποτελέσει τη βάση για μια σωστή διαφήμιση.

Τα ίδια αυτά έντυπα θα στέλνονται σε κάθε ενδιαφερόμενο προς ενημέρωση και θα περιλαμβάνονται σε κάθε τουριστική έκδοση τα πραγματικά και σωστά στοιχεία που ενδιαφέρουν τον επισκέπτη.

Χρειάζεται μεγάλη προσπάθεια, αλλά αξίζει τον κόπο διότι αν δόλα αυτά γίνουν σωστά τότε πρέπει να είμαστε βέβαιοι ότι τα πλεονεκτήματα και οι δυνατότητες που προσφέρει το Μεγάλο Χωριό θα αποδώσουν οφέλη σε όλους τους μόνιμους κατοίκους.

Αλλά πιό πολύ και πάνω απ' όλα το σημαντικότερο ρόλο, όπως τονίσαμε και στην αρχή του παρόντος, παίζει η ζωντανή διαφήμιση. Και αυτό γίνεται με την ποιότητα των υπηρεσιών που θα προσφέρουν τα πάσης φύσεως καταστήματα στους επισκέπτες.

ΤΟ ΣΤΕΡΝΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΟΥ ΔΑΣΚΑΛΟΥ

Συνέχεια από τη σελ. 21

τακόκκινο κί' έπαιργε το αίμα του ο άνεμος και πιτσίλιζε τα μούτρα των δολοφόνων. Οι πατρώτες ξανάπεφταν στη γή των πατέρων τους, απ' όπου κίνησαν....

Οι Ιταλοί δεν άφησαν τους χωριανούς, από δεκαπέντε χρονῶν κί' απάνου να βγούν απ' τα σπίτια τους. Όμως το τελευταίο γράμμα του δασκάλου, βρέθηκε τρόπος να φτάσει στα σπίτια του. «Δεν ταιριάζουν κλάματα σ' Ελληνίδες. Είναι ντροπή. Θάρρος χρειάζεται. Ζήτω η Ελλάδα μας». Έγραψε στη γυναίκα του.

Πιο πέρα, στο σπίτι που κάψανε τον Παπαβαστάκη, βρήκαν αργότερα μονάχα το μεταλλικό σταυρό του και το σκελετό των γιαλιών του. Αυτά είχαν απομείνει...

Τα παιδιά, σα να τα ορμήνεψε κάποιος αόρατος συμβουλάτορας, σηκώθηκαν και ζητώκραυγασαν, όπως ο δάσκαλός τους:

—Ζήτω η Ελλάδα μας!

‘Υστερα, βγήκαν σιγά-σιγά απ' την τάξη τους και πήγαν τη στράτα του γυρισμού. Ένοιωθαν λυπημένα και περήφανα. Ένοιωθαν το χωριό τους άδειο και βουτηγμένο στο πένθος. Μα την καρδούλα τους — που δεν τη μπόλισαε ακόμα η ανθρώπινη κακία — τη θέριευε το στερνό μάθημα του δασκάλου τους, το σημερινό...

Η Χοροεσπερίδα του Συνδέσμου

Συνέχεια από τη σελ. 28.

Όπως είναι η συνήθεια ο πρόεδρος του Συνδέσμου κ. Κων. Σιαμανής άνοιξε το χορό ακολουθούμενος από πολλούς Μεγαλοχωρίτες και πολύ γρήγορα γέμισε η πίστα για να συνεχιστούν οι παραδοσιακοί μας χοροί.

Η φιλότιμη προσφορά ολόκληρου του Δ. Συμβουλίου για να οργανώσει κατά τρόπο τέλειο την εκδήλωση αυτή φάνηκε κατ' φέτος ανάμεσα στις άλλες προσπάθειες που γίνονται για τον εξωραϊσμό του Μεγ. Χωριού και την παραπέρα άνοδο του Συνδέσμου για όλους τους Μεγαλοχωρίτες. Εντύπωση έκανε και πάλι η λαχειοφόρος αγορά. Τα δώρα φέτος ήταν ακόμα πιο πολλά και αξιόλογα.

Ιδιαίτερες ευχαριστίες πρέπει να πάνε σε εκείνους που προσέφεραν τα διάφορα είδη για να γίνει τόσο πλούσια η Λαχειοφόρος. Με τον τρόπο αυτό συμβάλλοντας θετικά στην ενίσχυση του Συνδέσμου που δεν είναι τίποτα άλλο από το χωριό μας το ίδιο.

Γ.Κ.Σ.

Από το βιβλίο: «Κατοχή».

**ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ Δ. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ**
Συνεργαζόμεθα μέ δόλους τούς
Έκδοτικούς Οίκους τοῦ έσωτερικού.
‘Αποστέλλομεν βιβλία
εἰς δόλον τὸν κόσμον
ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 6, ΑΘΗΝΑ
τηλ. 36 38 343

Δρ. Ν. Α. ΚΑΡΒΕΛΗΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ-ΩΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΑΣΚΛΗΠΙΕΙΟΥ ΒΟΥΛΑΣ
I. Γενναδίου 16. Τηλ. 7210282
Δευτέρα - Τετάρτη -
Παρασκευή 6-8

ΚΩΣΤΑΣ Α. ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ - ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
Μελέτες - Κατασκευές - Επιβλέψεις
Γραφεία: Άγ. Κωνσταντίνου 3 (3ος
όρ.) Τηλ. 52 40 951
Οίκια: Αράβηου 12 Τηλ. 75 10 479

ΣΤΑΥΡΟΣ Γ. ΠΡΙΟΒΟΛΟΣ
ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΟΣ
Αναλαμβάνουμε πάσης φύσεως
ήλεκτρολογικές έργασίες: έγκατα-
στάσεις - έπισκευές - συντηρήσεις
Αφροδίτης 11, Μπραχάμι
Τηλ. 99.22.023

ΘΑΝΑΣΗΣ ΣΤ. ΚΑΡΙΠΗΣ
ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΟΣ
Αναλαμβάνουμε πάσης φύσεως
ήλεκτρολογικές έργασίες: έγκατα-
στάσεις - έπισκευές - συντηρήσεις
Δεσποισάχου 4-6 Νέος Κόσμος
Τηλ. 92 34 910

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Γραφείο: Έμμ. Μπενάκη 1
(8ος δραφος)
Τηλ. 3245985

Κωνστ. Πριτσιόλας
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
Πανεπιστημίου 58 Τηλ. 3619.861
‘Ομόνοια, 3ος Όροφος
Δέχεται κάθε μέρα
9 π.μ. - 1 μ.μ. & 5 - 8.30' μ.μ.

ΘΑΝΑΣΗΣ Ι. ΣΚΟΤΙΔΑΣ
ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΟΣ - ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
Ε.Μ.Π.
ΥΜΗΤΤΟΥ 191, Αθήνα 503, τηλ.
7513051
Γράμμου 7, Δροσιά, τηλ. 8133931

ΑΥΓΕΡΗΣ ΑΥΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΥΤΟ REPAIR
Γενικές έπισκευές αυτοκινήτων
Λ. Κηφισίας 323 τηλ. 8013651

**ΚΟΣΜΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
“ΒΡΑΧΟΣ”**
Άδριανοῦ 101 τηλ. 3257252
ΠΛΑΚΑ
Δ/νση: ΑΦΟΙ ΚΑΤΣΙΓΙΑΝΗ

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ «ΑΝΤΙΓΟΝΗ»
Μεγάλο Χωριό Εύρυτανίας
ΚΑΦΕΤΕΡΙΑ - ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ
ΨΗΣΤΑΡΙΑ
Π: Αφοί Α. ΚΑΡΒΕΛΗ Τηλ.
0237/41395

ΚΑΦΕ - ΜΠΑΡ - ΨΗΣΤΑΡΙΑ
“KONAKI”
Μεγάλο Χωριό Εύρυτανίας
Δ/νση: Αθ. Βαστάκης και Κ. Έλευ-
θερίου Τηλ. 0237/41217

ΧΑΣΑΠΟΤΑΒΕΡΝΑ - ΨΗΣΤΑΡΙΑ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΕΡ. ΠΡΙΟΒΟΛΟΥ
Μεγάλο Χωριό Εύρυτανίας
Τηλ. 0237/41230

‘Αγαπητοί μας συμπατριώτες,

Παρακαλούθετε τίς Γενικές Συνελεύσεις τοῦ ιστορικοῦ μας Συνδέσμου.
Μέσα ἀπό αὐτές πηγάζει ὁ ἐποικοδομητικός διάλογος πού δῆγει σὲ δρά
συμπεράσματα.
Μέσα ἀπό αὐτές γίνεται ἡ καλόπιστη κριτική πού δῆγει σὲ σωστές ἀποφάσεις.
‘Η ψήφος σας φέρνει στὴ Διοίκηση τούς δξίους Μεγαλοχωρίτες ἀπ’ τούς
ὅποιους ἔχει ἀνάγκη δύναμις.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

‘Ο Σύνδεσμος εύχαριστεῖ ὅλους
ὅσους πρόσφεραν διάφορα δῶρα
γιὰ τὴ λαχειοφόρο ἀγορά τῆς ‘Απο-
κριάτικης Χοροεσπερίδας.

